

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 44

Ljubljana, petek 24. decembra 1982

Cena 30 dinarjev

Leto XXXIX

1891.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o davkih občanov

Razglasa se zakon o davkih občanov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 15. decembra 1982 in na seji zbora občin dne 15. decembra 1982.

Št. 0100-15/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o davkih občanov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb, ki se financirajo iz proračunov družbenopolitičnih skupnosti, plačujejo delavci, drugi delovni ljudje in občani (v nadaljnjem besedilu: občani) v Socialistični republiki Sloveniji davke, po določbah tega zakona, po odlokih občinskih skupščin ter po predpisih, izdanih na tej podlagi.

2. člen

Vsak občan je dolžan prispevati k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb v sorazmerju s svojimi materialnimi možnostmi.

Občani plačujejo davke po načelu, da sorazmerno več prispeva tisti, ki dosega večji dohodek.

3. člen

Občani na območju iste družbenopolitične skupnosti imajo ob enakih, z zakonom in odlokom občinske skupščine določenih pogojih, enake obveznosti glede plačevanja davkov.

4. člen

Viri, iz katerih občani prispevajo k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb, so: osebni dohodki, dohodki od samostojnega opravljanja dejavnosti, dohodki od premoženja, drugi dohodki in premoženje.

Za vire iz prejšnjega odstavka se ne štejejo dohodki, ki jih občani dosežejo v tujini, če ni z zakonom drugače določeno.

5. člen

Občani ne plačujejo davkov od:

1. prejemkov iz naslova odlikovanj in družbenih priznanj;

2. dodatkov za udeležence narodnoosvobodilne vojne;

3. prejemkov po predpisih o pravicah imetnikov »Partizanske spomenice 1941«;

4. prejemkov po predpisih o pravicah vojnih in mirovnih vojaških invalidov ter civilnih invalidov vojne;

5. prejemkov po predpisih o pravicah borcev španske narodnoosvobodilne in revolucionarne vojne 1936 do 1939, borcev za severno mejo v letih 1918 in 1919 in slovenskih vojnih dobrovoljcev iz vojn 1912 do 1918;

6. prejemkov iz naslova socialno varstvenih pomoči, ki jih izplačujejo samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitične skupnosti;

7. nagrad, uvedenih na podlagi zakonov in odlokov družbenopolitičnih skupnosti ter sklepov samoupravnih interesnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, znanstvenih zavodov in gospodarskih zbornic, ki se dajejo posameznikom kot posebno družbeno priznanje;

8. nagrad za življenjsko delo, ki se dajejo kot splošno družbeno priznanje vidnim znanstvenikom, književnikom in umetnikom;

9. nagrad, ki jih dajejo znanstvenikom in umetnikom Organizacija združenih narodov in njene organizacije, mednarodne organizacije in tuje nacionalne organizacije z mednarodnim ugledom kot mednarodno priznanje za znanstveno, književno in umetniško delo;

10. nagrad, priznanj in nadomestil, ki jih prejme delavec za inventivno dejavnost (izum, racionalizacija, koristen predlog in drugo) na podlagi določb samoupravnega splošnega akta, če je bilo to izvršeno kot odkup materialne pravice;

11. od prejemkov študentov in učencev na rednem šolanju za občasno in začasno delo;

12. osebnih dohodkov pripravnikov in sicer toliko časa, kolikor časa traja pripravniška doba;

13. drugih prejemkov, za katere je tako določeno s posebnim zakonom.

6. člen

Socialistična republika Slovenija in občine z zakonom oziroma odlokom uvajajo davke, ki so po zakonu njihov dohodek in samostojno določajo njihovo višino.

7. člen

Ko uvajajo davke, morajo družbenopolitične skupnosti zagotoviti, da bodo obveznosti določene tako, da z njimi trajno spodbujajo zavezanca k večji produktivnosti dela in da ne pride do neutemeljenih razlik v višini obveznosti med posameznimi družbenopolitičnimi skupnostmi.

Zaradi izenačevanja pogojev gospodarjenja, skladnega razvoja Socialistične republike Slovenije ter zagotovitve enakopravnega položaja občana, družbenopolitične skupnosti z medsebojnimi dogovori, usklajujejo davčne obveznosti občanov.

8. člen

Davčni zavezanec je občan, ki ima osebni dohodek oziroma drug dohodek, ali ki ima ali pridobi premoženje, od katerega se po tem zakonu plačujejo davki.

Izjemoma, kadar je tako določeno v zakonu, je zavezanec za davek eden izmed članov gospodinjstva.

Z gospodinjstvom je mišljena skupnost življenja, pridobivanja in trošenja sredstev, če ni z zakonom drugače določeno.

Glede obveznosti plačevanja davkov so z občani izenačene civilnopravne osebe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Tuje pravne in fizične osebe, ki imajo v Socialistični republiki Sloveniji kakšen dohodek ali, ki imajo ali pridobijo kakšno premoženje, plačujejo davke po tem zakonu, če ni z zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

9. člen

Davčna osnova je osebni dohodek, ki ga občan doseže z osebnim delom, dohodek, ki ga občan doseže s samostojnim opravljanjem dejavnosti, dohodek od premoženja in premoženjskih pravic, vrednost premoženja, ki ga občan pridobi z dedovanjem ali darilom ter z zakonom določeni premoženjski predmeti in drugi dohodki, od katerih se po tem zakonu plačuje davek.

10. člen

Kmetje in drugi delovni ljudje, ki samostojno z osebnim delom opravljajo dejavnost z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov in delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost, plačujejo do višine dohodka, ki ustreza osebni dohodku za enake ali podobne poklice v združenem delu davke, kot jih plačujejo od osebnega dohodka delavci v združenem delu.

Merila in način za ugotavljanje osebnih dohodkov iz prejšnjega odstavka se določijo z družbenim dogovorom, ki ga sklenejo Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije, Splošno združenje Gospodarske zbornice Slovenije — Zveza obrtnih združenj Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije, Zadržna zveza Slovenije, Republiški svet zveze sindikatov Slovenije in druge ustrezne asociacije, ki povezujejo posamezne vrste davčnih zavezanecv. V primerih, ko zavezanec dejavnosti ne opravlja skozi vse leto, se tako ugotovljen osebni dohodek preračuna na čas opravljanja dejavnosti. Osebni dohodek se zavezancu ne ugotavlja za čas, ko je upravičen do nadomestila osebnega dohodka.

Določbe tega člena ne veljajo za zavezance, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic in za občane, ki občasno dosegajo dohodek z opravljanjem dejavnosti.

11. člen

Stopnje davkov se predpisujejo z zakonom oziroma z odlokom družbenopolitične skupnosti.

Stopnje davkov se določajo za vsako vrsto davka posebej.

Stopnje za posamezne vrste davkov so enotne na vsem območju republike oziroma občine, če ni v tem zakonu drugače določeno.

12. člen

Stopnje davkov se predpisujejo praviloma za srednjeročno plansko obdobje.

Stopnje davkov se določijo skladno z družbeno-ekonomsko usmeritvijo gospodarstva in družbenih dejavnosti, določeno v dogovorih o temeljnih planov.

Stopnje davkov so lahko proporcionalne ali progresivne.

Sistem stopenj za posamezne vrste davkov določa zakon.

Pri uporabi progresivnih stopenj se davek ne sme povečati za več, kot znaša razlika med dejansko osnovo in maksimalno osnovo za prvo nižjo stopnjo.

13. člen

Višina davkov se ugotavlja po predpisih o osnovah in stopnjah, ki so veljali na dan 1. januarja istega leta, za katero se obveznost ugotavlja, če ni z zakonom drugače določeno.

Predpisi o osnovah in stopnjah davkov lahko imajo učinek za nazaj, če so za zavezanca ugodnejši.

14. člen

Oprostitve in olajšave glede plačevanja davkov se smejo predpisati, če je to potrebno za uresničevanje ciljev ekonomske in socialne politike, ali če to nalagajo drugi splošni interesi.

Socialistična republika Slovenija oziroma občina lahko predpiše trajne inčasne oprostitve ter olajšave glede davka, ki je po zakonu njen dohodek.

S tem zakonom uvedene oprostitve in olajšave glede plačevanja davkov veljajo tudi za dohodke, ki pripadajo občini.

Oprostitve in olajšave, ki jih na podlagi pooblastil iz tega zakona, z odlokom uvedejo občinske skupščine, veljajo tudi za dohodke, ki pripadajo republiki.

15. člen

Če je pridobitev ali izguba kakšne pravice vezana na višino dohodkov oziroma na višino davka in če ni v posebnih predpisih drugače določeno, se za ugotovitev dohodkovnega cenusa, med dohodke občana všteta tudi dohodki, ki so začasno oproščeni davkov, davki pa se v zvezi s tem obračunajo, kot da ne bi bilo začasnih oprostitev in olajšav.

16. člen

Pristojni občinski organ za družbene prihodke (v nadaljnjem besedilu: davčni organ) mora zavezanca z odločbo obvestiti o osnovi, stopnji in višini odmerjenega davka če ni s tem zakonom drugače določeno.

17. člen

Davki se obračunavajo in odtegujejo ob izplačilu osebnih dohodkov in drugih dohodkov (davki po odbitku) ali se odmerjajo od letne osnove ali v letnem znesku ali na kakšen drug način, ki je določen v tem zakonu.

18. člen

Davke po odbitku obračunava in odteguje izplačevalec dohodkov, in sicer ob izplačilu dohodkov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Osnovo za davek, ki se odmerja od letne osnove, v letnem znesku ali na kakšen drug način, ugotavlja in davek odmerja občinski davčni organ, ne glede na to, ali pripada davek občini ali republiki.

19. člen

Poslovne knjige oziroma evidence morajo voditi delovni ljudje, ki samostojno z osebnim delom opravljajo dejavnost z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov in delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost in se jim odmerja davek po dejanskem dohodku.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, morajo vsi samostojni gostinci voditi evidenco o nabavi in prodaji blaga.

Republiška uprava za družbene prihodke predpiše vrste in način vodenja poslovnih knjig oziroma evidenc za zavezance iz prvega in drugega odstavka tega člena. Vrsta in način vodenja poslovnih knjig oziroma evidenc sta lahko različna glede na obseg poslovanja, dejavnost ali poklic zavezanecv.

20. člen

Zavezanci, ki se jim odmerja davek po dejanskem dohodku in pretežni del prometa dosega neposredno z občani, morajo evidentirati gotovinski promet preko registrskih blagajn.

Republiška uprava za družbene prihodke določi kategorije zavezancev, ki so dolžni gotovinski promet evidentirati preko registrskih blagajn in roke, v katerih morajo ti zavezanci pričeati na ta način evidentirati gotovinski promet.

21. člen

Občani so dolžni ob pogojih, ki jih določa ta zakon, pri davčnem organu evidentirati račune za prodano blago, opravljene storitve ter za druge prejemke, od katerih se plačujejo davki.

22. člen

Davčna osnova zavezancev iz 19. člena tega zakona se ugotavlja na podlagi davčne napovedi, ki temelji na podatkih poslovnih knjig oziroma evidence.

Če poslovne knjige oziroma evidence niso vodene v redu in če podatki v knjigah oziroma evidencah niso verodostojni, ne morejo biti podlaga za določitev davčne osnove.

23. člen

Zavezanec ima pravico vpogleda v podatke, ki so bili podlaga za ugotovitev njegovih davčnih obveznosti in v podatke o stanju njegovih odmerjenih in plačanih obveznosti.

24. člen

Na poziv davčnega organa mora zavezanec dati vse podatke, ki so potrebni za odmero davka.

Da bi mogel določiti davčno osnovo, ima davčni organ pravico pregledati delovne in druge prostore, v katerih se opravlja dejavnost, oziroma hrani material ali proizvodi, oziroma pregledati naprave, blago, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca glede tega, kako izpolnjuje svoje davčne obveznosti.

25. člen

Organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije ter skupnosti, služba družbenega knjigovodstva in organi družbenopolitičnih skupnosti so dolžni na zahtevo davčnega organa dati podatke, ki so pomembni za odmero in izterjavo davkov. Organizacije in organi iz prejšnjega stavka, ki so v poslovnih odnosih z občani, so dolžni davčnemu organu omogočiti vpogled v svoje poslovne knjige in evidence, zaradi ugotavljanja podatkov, pomembnih za odmero davkov.

Delovni ljudje in občani so dolžni na zahtevo davčnega organa dati podatke s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki vpliv na njihovo davčno obveznost ali na davčno obveznost drugih delovnih ljudi oziroma občanov, s katerimi so v poslovnih odnosih.

26. člen

Podatki o celotnem prihodku in davčni osnovi v višini, ki jo je napovedal zavezanec in v višini, ki je bila ugotovljena v odmernem postopku, ter podatki o višini davka, so javni.

Drugi podatki, ki jih pri svojem delu zvedo delavci davčnega organa, so uradna tajnost.

27. člen

Občani so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti glede plačevanja davkov v redu, na način in v rokih, ki so določeni v tem zakonu.

Od nepravočasno plačanih davkov plačujejo davčni zavezanci obresti.

28. člen

Če plačilna obveznost ni pravočasno izpolnjena, se davek prisilno izterja.

Prisilna izterjava davka se opravi iz tistih dohodkov in iz tistega premoženja, ki prizadenejo zavezanca manjšo škodo, če se mu vzamejo oziroma prodajo.

S prisilno izterjavo davkov ne sme biti ogroženo potrebno preživljanje zavezanca, članov njegovega gospodinjstva in drugih oseb, ki jih je po zakonu dolžan preživljati, in tudi ne opravljanje dejavnosti, iz katere ima zavezanec dohodke, če ni s tem zakonom drugače določeno.

29. člen

Ugotovitev plačilne obveznosti in izterjava davkov se morata opravljati na tak način, da se ne prizadeneta osebnost in dostojanstvo občana, in da se občanu omogoči zavarovati njegove, na zakon oprte pravice in interese.

II. VRSTE DAVKOV

30. člen

Občani plačujejo po tem zakonu:

1. davek od osebnega dohodka delavcev;
2. davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti;
3. davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti;
4. davek od dohodka iz avtorskih pravic;
5. davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic;
6. davek na dediščine in darila;
7. davek od premoženja;
8. davek na dobitke od iger na srečo;
9. davek od skupnega dohodka občanov.

Po posebnem zakonu plačujejo občani davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti.

31. člen

Vsaka vrsta davka se odmerja oziroma obračunava posebej.

1. Davek od osebnega dohodka delavcev

32. člen

Zavezanec za davek od osebnega dohodka delavcev je delavec, ki dosega osebni dohodek iz delovnega razmerja po predpisih o delovnih razmerjih in občan, ki dosega dohodek s samostojnim opravljanjem kmetijske, gospodarske ali druge dejavnosti z osebnim delom z delovnimi sredstvi v lasti občanov oziroma s samostojnim opravljanjem poklicne dejavnosti in se mu ugotavlja osebni dohodek po 10. členu tega zakona.

33. člen

Davčna osnova za davek od osebnega dohodka delavcev je vsak posamezen prejemek, ki se šteje za osebni dohodek iz delovnega razmerja, ter osebni dohodek, ugotovljen po 10. členu tega zakona.

34. člen

Stopnje davka od osebnega dohodka delavcev so proporcionalne.

Stopnje republiškega davka od osebnega dohodka delavcev so lahko določene različno za posamezne vrste prejemkov.

Posebne stopnje republiškega davka se določijo za naslednje vrste prejemkov:

1. prejemke za delo, ki traja preko polnega delovnega časa, razen za prejemke za tako delo, ki ga je delavec po predpisih o delovnih razmerjih oziroma po samoupravnem splošnem aktu dolžan opraviti;

2. prejemke iz delovnega razmerja preko polnega delovnega časa v drugi temeljni organizaciji.

Posebne stopnje republiškega davka iz delovnega razmerja se določijo tako, da je skupna stopnja davkov in prispevkov višja od skupne stopnje davkov in prispevkov od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja za polni delovni čas, ki se obračunavajo in plačujejo iz osebnega dohodka in iz dohodka, kjer je osnova osebni dohodek. Posebne stopnje davka iz delovnega razmerja se lahko določijo v različni višini glede na vrste prejemkov in različne namene uvedbe dela preko polnega delovnega časa.

35. člen

Občan, ki je zaposlen pri jugoslovanskem predstavništvu ali pri jugoslovanski organizaciji v tujini, plačuje davek od osebnega dohodka delavcev od enakega zneska osebnega dohodka, kot bi ga dobival, če bi delal v Jugoslaviji, če se od tega dohodka ne plačuje davek v državi, v kateri je zaposlen.

Na način in pod pogoji iz prejšnjega odstavka plačuje davek od osebnega dohodka delavcev tudi občan, ki je odšel v tujino v zvezi z izvrševanjem mednarodnih poslovnih ali drugih pogodb ali na strokovno izpopolnitev, ostal pa je v delovnem razmerju v Jugoslaviji.

36. člen

Davek od osebnega dohodka delavcev plačuje občan, ki je v Socialistični republiki Sloveniji zaposlen pri konzularnem predstavništvu ali pri kakšni tuji ali mednarodni organizaciji, ali pa je zaposlen pri predstavniku ali uslužbencu takega predstavništva oziroma organizacije.

37. člen

Od osebnega dohodka, ki ga dobivajo za delo pri konzulatu ali pri mednarodni organizaciji oziroma pri predstavniku ali uslužbencu takega konzulata ali organizacije v Socialistični republiki Sloveniji, ne plačujejo davka od osebnega dohodka delavcev:

1. šefi tujih konzulatov in konzularni funkcionarji, ki so pooblaščen za konzularne funkcije, ter njihovi družinski člani, ki sestavljajo njihovo gospodinjstvo, če ti gospodinjjski člani niso jugoslovanski državljani;

2. konzularni uslužbenci, ki opravljajo administrativno in tehnično delo pri tujih konzulatih ter njihovi družinski člani, ki sestavljajo njihovo gospodinjstvo, če ti gospodinjjski člani niso jugoslovanski državljani ali če nimajo stalnega prebivališča v Jugoslaviji;

3. funkcionarji Organizacije združenih narodov in njenih specializiranih agencij ter strokovnjaki tehnične pomoči Organizacije združenih narodov in njenih specializiranih agencij;

4. hišno osebje konzulatov ter mednarodnih organizacij in zasebno hišno osebje, zaposleno pri šefih mednarodnih organizacij, če niso jugoslovanski državljani ali če nimajo stalnega prebivališča v Jugoslaviji;

5. funkcionarji, strokovnjaki in administrativno osebje mednarodnih organizacij, če niso jugoslovanski državljani.

Davka od osebnega dohodka delavcev tudi ne plačujejo častni konzularni funkcionarji tujih konzulatov in tistih osebnih dohodkov in plačil, ki jih dobivajo

od države, ki jih je imenovala za opravljanje konzularnih funkcij.

38. člen

Občan in tuj državljan, ki dobi za delo, opravljeno v Socialistični republiki Sloveniji, osebni dohodek naravnost iz tujine, plača od takega osebnega dohodka davek od osebnega dohodka delavcev.

39. člen

Če so osebe, ki so zaposlene pri konzularnih predstavništvih tujih držav, pri mednarodnih organizacijah, pri predstavnikih ali uslužbencih takih predstavništev ali organizacij, ki uživajo v Jugoslaviji diplomatsko imuniteto, zavezanici za davek po tem zakonu, morajo same obračunati in vplačati davek od osebnega dohodka delavcev, in sicer v sedmih dneh od dneva, ko prejmejo osebni dohodek.

40. člen

Če imajo tuje organizacije, ki v Jugoslaviji ne uživajo diplomatske imunitete, in uslužbenci takih organizacij, pri katerih so zaposleni jugoslovanski ali tuji državljani, sedež oziroma stalno prebivališče v Socialistični republiki Sloveniji, morajo ob izplačilu osebnih dohodkov obračunati in v sedmih dneh od izplačila, plačati davek od osebnega dohodka delavcev po tem zakonu.

41. člen

Davek od osebnega dohodka delavcev, obračunan in odtegnjen od osebnih dohodkov občanov, ki so zaposleni pri jugoslovanskih predstavništvih in organizacijah v tujini, se plačuje družbenopolitični skupnosti, na katere območju je imel zavezanec stalno prebivališče, preden je odšel na delo v tujino.

2. Davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti

3

42. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz gospodarskih dejavnosti) je delovni človek, ki s samostojnim osebnim delom in z lastnimi sredstvi, v skladu s predpisi, opravlja obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost in s tem, v obliki stalnega ali postranskega poklica, pridobiva dohodek.

Zavezanec za davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti je tudi občan, ki občasno dosega dohodek z opravljanjem gospodarskih dejavnosti, če s predpisi niso prepovedane.

43. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti se ne plačuje od dohodkov, doseženih:

1. z izkoriščanjem zemljišč v nekmetske namene (kopanje peska, gramoza in kamna, žganje opeke, apna, oglja in podobno), če letni dohodek po odbitku stroškov ne presega višine, ki jo določi občinska skupščina;

2. z opravljanjem kmetijskih storitev, drugim s kmetijsko mehanizacijo, če letni dohodek, po odbitku stroškov ne presega višine, ki jo določi občinska skupščina;

3. z neposrednim zbiranjem odpadnega materiala;

4. s prodajo izdelkov domače obrti, če se domača obrt opravlja pod pogoji, določenimi z obrtnim zakonom ter je dano mnenje Splošnega združenja Gospodarske zbornice Slovenije — Zveza obrtnih združenj Slovenije, da se izdelki štejejo za predmete domače obrti.

44. člen

Za dohodek od samostojnega opravljanja gospodarskih dejavnosti se ne šteje:

1. vrednost proizvodov in storitev opravljenih v okviru lastnega gospodinjstva za neposredne potrebe gospodinjstva;

2. dohodkov od prodaje na običajen način predelanih lastnih kmetijskih pridelkov (vino, žganje, olje, volna in podobno).

45. člen

Če ima več oseb dohodek od opravljanja gospodarske dejavnosti v skupni obratovalnici, ustanovljeni po določbah obrtnega zakona, je vsaka od njih zavezanec za davek od dela dohodka, ki mu pripada na podlagi pogodbe o ustanovitvi skupne obratovalnice

Dohodek, skupne obratovalnice po prejšnjem odstavku, se ugotavlja skupno.

46. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti se odmerja po dejanskem dohodku, v pavšalnem letnem znesku in v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

47. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti po dejanskem dohodku plačujejo zavezanec, za katere ni v tem zakonu ali odloku občinske skupščine določeno, da plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, se davek iz gospodarskih dejavnosti po dejanskem dohodku ne plačuje, od dohodkov, ki ne izvirajo iz gospodarske dejavnosti zavezanca in za katere je v zakonu določeno, da se od njih plačuje davek po odbitku.

48. člen

Osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz gospodarske dejavnosti zavezanca.

Ostanek čistega dohodka v smislu tega zakona se ugotovi takole:

1. od celotnega prihodka od dejavnosti se odštejejo materialni stroški in amortizacija;

2. tako ugotovljeni dohodek se zmanjša za zakonske in pogodbene obveznosti, določene s tem zakonom ter druge dajatve, ki se krijejo iz dohodka;

3. tako ugotovljeni čisti dohodek se zmanjša za:

- osebne dohodke in nadomestila osebnih dohodkov delavcev, pod pogoji in po merilih iz kolektivne pogodbe,

- osebni dohodek zavezanca po 10. členu tega zakona in nadomestilo osebnega dohodka v višini, ugotovljeni po merilih, ki jih kolektivna pogodba določa za delavce, uporabljenih na poprečni mesečni osebni dohodek zavezanca za preteklo leto,

- sredstva skupne porabe delavcev, pod pogoji in po merilih iz kolektivne pogodbe in za regres za letni dopust za zavezanca v višini, kot to določa kolektivna pogodba za delavce;

4. po izvedeni razporeditvi čistega dohodka preostali znesek predstavlja ostanek čistega dohodka.

49. člen

Celotni prihodek od dejavnosti predstavljajo prihodki obratovalnice, ki sestojijo iz:

- vrednosti prodanih proizvodov in storitev, v katero je vključen davek od prometa proizvodov in storitev (fakturirana realizacija),

- dohodkov, doseženih na podlagi združevanja dela in sredstev in na podlagi poslovnega sodelovanja,

- drugih dohodkov v zvezi z opravljanjem gospodarske dejavnosti,

- vse to zmanjšano za davek od prometa proizvodov in storitev.

Zavezancem, ki vodijo predpisane knjigovodske evidence s potrebnimi podatki za razmejitev med celotnim prihodkom po prejšnjem odstavku in realiziranim prihodkom ter za razmejitev ustreznih stroškov, se na njihovo zahtevo kot celoten prihodek šteje realizirani prihodek (plačana realizacija).

50. člen

Za materialne stroške se štejejo stroški, ki so bili nujno potrebni za ustvaritev celotnega prihodka, in to:

1. izdatki za porabljene surovine, pomožni material, droben inventar in embalažo. Če zavezanec uvozi surovine oziroma drugi material, se izdatki priznavajo po vrednosti, ugotovljeni po carinskih predpisih, včevši carino, prometni davek in druge uvozne davščine, ki so izkazane v carinski dokumentaciji.

V primerih, ko se za uvoženo blago ne plačuje carina, se vrednost ugotavlja po izdani fakturi; fakturirani znesek se preračuna v dinarsko vrednost na način, kot se za blago, od katerega se plačuje carina, preračuna v zvezi z obračunavanjem carine.

Za droben inventar se štejejo stvari opreme, katerih doba uporabnosti je krajša od enega leta, kakor tudi stvari opreme, katerih doba uporabnosti je daljša od enega leta, če je njihova posamična nabavna cena manjša od zneska, ki je določen s predpisi za uporabnike družbenih sredstev. Za droben inventar se štejejo tudi avtomobilske gume, razen prvih gum, ki so sestavni del nabavne vrednosti vozila;

2. izdatki za porabljeno energijo in kurjavo;

3. izdatki za vzdrževanje osnovnih sredstev zaradi zagotavljanja njihovega tekočega delovanja;

4. izdatki za stroške delavcev v zvezi z deli, opravljenimi izven kraja poslovnega sedeža, po izdanem poletnem nalogu v skladu s kolektivno pogodbo, kot so:

- dnevnice za službena potovanja,

- povračila za prenočišče na službenem potovanju,

- povračila prevoznih stroškov za službeno potovanje,

- povračilo za organizirano prehrano in prenočišče za delo na terenu,

- povračila za uporabo lastnega osebnega motornega vozila.

Pod pogoji in po merilih iz te točke se priznavajo med izdatke, stroške v zvezi z deli izven kraja poslovnega sedeža tudi za zavezanca, razen povračila prevoznih stroškov, če za ta namen uporablja vozilo, ki je uvrščeno med osnovna sredstva obratovalnice.

Zavezancem, katerih vrsta dejavnosti to terja, se priznavajo tudi prevozniki stroški oziroma povračila za uporabo lastnega motornega vozila v kraju poslovnega sedeža na podlagi evidence o opravljenih voznjah;

5. izdatki za stroške za prevoz na delo in z dela delavcev in učencev ter študentov na proizvodnem delu oziroma delovni praksi, v višini in pod pogoji iz kolektivne pogodbe; pod enakimi pogoji se ti stroški priznavajo tudi za zavezanca;

6. izdatki za transportne stroške, ki so bili potrebni pri opravljanju dejavnosti;

7. izdatki za zakupnino za poslovni prostor v tuji zgradbi;

8. izdatki za povračila za ločeno življenje delavcev in za selitvene stroške delavcev;

9. izdatki za izplačila po pogodbah o delu, če so sklenjene po določbah zakona in kolektivne pogodbe;

10. katastrski dohodek zemljišča, ki se uporablja za opravljanje gospodarskih dejavnosti;

11. izdatki za pisarniški material, poštno, telegrafsko in telefonske storitve;

12. izdatki za stroške propagande, reklame, razstavljanja na sejmi in razstavah;

13. izdatki za strokovno literaturo in časopise z družbenopolitično vsebino ter za stroške sodelovanja v organiziranih oblikah strokovnega izpopolnjevanja v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

14. izdatki za sprotne potrebe varstva pri delu in varstva delovnega okolja;

15. izdatki za nagrade in kadrovske štipendije oziroma učne nagrade izplačane v zvezi s praktičnim poukom, opravljanjem proizvodnega dela oziroma delovne prakse, kot določa kolektivna pogodba;

16. izdatki za toplo prehrano med delom za delavce, študente in učence, ki delajo oziroma se praktično izobražujejo, v višini in pod pogoji iz kolektivne pogodbe; v enaki višini se ti izdatki priznajo tudi za zavezanca;

17. odpisi terjatev, za katere je bilo s sodno odločbo ugotovljeno, da so neizterljive, oziroma, da jih je treba v sanacijskem postopku odpisati;

18. izdatki za druge materialne stroške, ki so neogibno potrebni za redno poslovanje, da se doseže celotni prihodek.

Vsi materialni stroški morajo biti posamično izkazani in dokazani z dokumenti.

51. člen

Amortizacija se obračunava od nabavne vrednosti osnovnih sredstev, povečane za stroške dostave in montaže.

Amortizacija se priznava za osnovna sredstva vpisana v knjigi oziroma kartoteki osnovnih sredstev.

Za osnovna sredstva, od katerih se obračunava amortizacija po tem zakonu, se štejejo:

1. gradbeni objekti,
2. oprema,
3. vlaganja za pridobitev pravice do patenta, pravice do licence, pravice do modela in pravice do vzorca.

Za osnovna sredstva se ne šteje droben inventar.

Način vrednotenja osnovnih sredstev in stopnje amortizacije predpiše Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

52. člen

Za zakonske in pogodbene obveznosti ter druge dajatve v smislu 2. točke 48. člena tega zakona se štejejo:

1. obveznosti za financiranje dejavnosti izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva in drugih družbenih dejavnosti ter obveznosti, s katerimi se zagotavlja socialna varnost delavcev in zavezanca, opredeljene z zakoni, dogovori oziroma samoupravnimi sporazumi ter pogodbami, za katere zakon določa, da se v temeljnih organizacijah združenega dela poravnajo iz dohodka;

2. članski prispevki gospodarskim zbornicam in obrtnim združenjem;

3. izdatki za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito;

4. izdatki za humanitarne namene, če gre za organizirane oblike zbiranja sredstev;

5. upravne takse v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

6. zavarovalne premije plačane za:

— zavarovanje osnovnih in obratnih sredstev,

— zavarovanje delavcev za primere nesreč pri delu,

— zavarovanje potnikov in blaga v prometu;

7. plačane obresti od kreditov za obratna sredstva prejetih od bančnih organizacij ter stroške zavarovanja teh kreditov;

8. sodni stroški v zvezi z uveljavljanjem terjatev iz naslova opravljanja dejavnosti;

9. drugi izdatki za izpolnitev z zakonom določenih obveznosti, prevzetih s samoupravnim sporazumom ali s pogodbo.

53. člen

Davčna osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, se ugotavlja na podlagi davčne napovedi, ki temelji na podatkih poslovnih knjig.

Če davčni organ na podlagi zbranih podatkov ali ugotovitve, da poslovne knjige niso v redu in da podatki v knjigah niso verodostojni spozna, da so podatki iz napovedi nepopolni, ali nepravilni, ugotovi osnovo za davek na podlagi cenitve prihodkov, oprte na podatke o načinu in obsegu zavezančevega poslovanja in obsegu zaposlovanja delavcev ter na podlagi vseh konkretnih dejstev in pogojev, v katerih zavezanec posluje ali s primerjavo z drugimi zavezanci, ki poslujejo v podobnih pogojih.

54. člen

Šteje se, da del čistega dohodka, ki se po zagotovitvi osebnih dohodkov delavcev, nameni za osebni dohodek zavezanca, ki v obliki stalnega poklica opravlja gospodarsko dejavnost in je obdavčen po dejanskem dohodku, ne more biti nižji od osebnega dohodka, določenega po 10. členu tega zakona, če zavezanec ne dokaže drugače.

55. člen

Davčna osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti za zavezance, ki občasno dosegajo dohodek iz gospodarskih dejavnosti, ne more biti nižja od 25 odstotkov letnega osebnega dohodka za enake ali podobne poklice v združenem delu.

56. člen

Stopnje davka iz gospodarskih dejavnosti so progresivne in se določajo po sistemu navadne progresije.

57. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo:

1. zavezanci, ki opravljajo popravila, vzdrževalna dela, izdelujejo posamezne izdelke po individualnih naročilih, merah, načrtih in zahtevah naročnika ali opravljajo osebne storitve v okviru obrtnih dejavnosti pod pogojem, da:

a) ne uporabljajo avtomatov ali drugih visoko produktivnih strojev,

b) ne uporabljajo dopolnilnega dela drugih delavcev in tudi ne dela družinskih članov zavezanca, ki jim je tako delo edina in glavna zaposlitev in so na tej podlagi zdravstveno ter pokojninsko in invalidsko

zavarovani, oziroma zaposlujejo enega delavca, če opravljajo osebne storitve;

2. zavezanci, ki se ukvarjajo s kmečkim turizmom pod pogojem, da ne uporabljajo dopolnilnega dela drugih delavcev in tudi ne družinskih članov, ki jim je tako delo edina in glavna zaposlitev in so na tej podlagi zdravstveno ter pokojninsko in invalidsko zavarovani.

Davka v pavšalnem letnem znesku ni mogoče odmeriti zavezancem, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v skupni obratovalnici in tudi ne zavezancem, ki občasno dosegajo dohodek z opravljanjem gospodarskih dejavnosti.

Občinska skupščina lahko določi pogoje, pod katerimi se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku zavezancem, ki opravljajo gostinsko dejavnost v odročnih oziroma višinskih krajih in zavezancem, ki opravljajo brodersko dejavnost in ne uporabljajo dopolnilnega dela drugih delavcev in tudi ne zaposlujejo družinskih članov.

Zavezanci, ki po določbah tega člena plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku, se na njihovo zahtevo, preuvertijo na obdavčenje po dejanskem dohodku. Zahtevo za preuvertitev, morajo predložiti pred začetkom leta, za katero zahtevajo obdavčitev po dejanskem dohodku.

Če zavezanec med letom preneha izpolnjevati pogoje za obdavčenje v pavšalnem letnem znesku, mora o tem, v osmih dneh, obvestiti davčni organ. Na podlagi takega obvestila oziroma na podlagi ugotovitve davčnega organa o neizpolnjevanju pogojev za pavšalno obdavčitev, davčni organ preuverti zavezanca na obdavčenje po dejanskem dohodku.

58. člen

Višina pavšalnega letnega zneska je odvisna od vrste dejavnosti in predmeta poslovanja, obsega, načina, pogojev in kraja poslovanja, delovne sposobnosti zavezanca in drugih okoliščin, ki vplivajo na doseganje dohodka.

Občinska skupščina predpiše natančnejša merila za določanje pavšalnega letnega zneska davka.

59. člen

Davek v pavšalnem letnem znesku se odmerja vnaprej.

Pavšalni letni znesek davka se sorazmerno zniža, če zavezanec začasno ustavi obratovanje oziroma preneha z obratovanjem; kar se ugotovi z ustreznim aktom pristojnega občinskega upravnega organa.

60. člen

Zavezancem, ki vlagajo sredstva za izboljšanje in razširjanje materialne osnove dela, se priznava davčna olajšava v primerih:

1. da gre za naložbe v dejavnosti, katere vzpodbujanje je v skladu z načrtovanim razvojem drobnega gospodarstva v občini oziroma republiki;

2. da gre za naložbe, ki ne predstavljajo nabavo osnovnih sredstev, katera bi bilo treba nadomestiti iz že priznane amortizacije.

Olajšava se priznava v obliki znižanja odmerjenega davka iz dejavnosti.

Pri določitvi višine davčne olajšave se upošteva:

a) višina naložbe,

b) odstotni delež naložbe, ki se povrne v obliki priznane davčne olajšave in, ki je lahko določen v različni višini za posamezne dejavnosti ter tudi lahko

različno za poslovne prostore in za druga osnovna sredstva,

c) porazdelitev pod b) priznanega zneska davčne olajšave po letih, s tem, da doba priznavanja v nobenem primeru ne more biti daljša od petih let.

Pravica do koriščenja olajšave preneha, če zavezanec osnovno sredstvo, za katero je priznana olajšava, odtuji ali da v zakup.

Pravica do olajšave se prizna v primerih, če zavezanec v redu vodi poslovne knjige, ki jih je dolžan voditi.

Občinska skupščina opredeli dejavnost iz prvega odstavka 1. točke tega člena, v katerih se priznavajo olajšave in določi konkretnija merila za priznavanje olajšav.

Davčna olajšava se prizna na podlagi posebne vloge zavezanca in predložitve dokumentacije.

61. člen

Občinska skupščina lahko predpiše davčne olajšave:

— zavezancem, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, katerih razvoj se želi pospeševati v skladu z usmeritvami družbenih dogovorov o pospeševanju razvoja drobnega gospodarstva;

— zavezancem, ki vlagajo sredstva v gradnjo malih hidroelektraren;

— zavezancem, ki imajo učence in študente na proizvodnem delu oziroma delovni praksi;

— zavezancem, ki preživljajo mladoletne otroke in otroke, ki nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju ali za delo nezmožne družinske člane;

— zavezancem, ki imajo status borca.

Olajšave se priznajo v obliki znižanja odmerjenega davka.

Za mladoletne otroke po tem členu se štejejo otroci do 15. leta starosti oziroma do 17. leta, če se šolajo v osnovni šoli, če nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe in niso v delovnem razmerju, vendar največ do 26. leta starosti.

Za nezmožne za delo, po tem členu, se štejejo ženske stare nad 60 let in moški stari nad 65 let ter druge osebe, za katere je z odločbo pristojnega organa ali zdravniškim spričevalom ugotovljena več kot 50 % trajna nezmožnost za delo.

62. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani, ki priložnostno opravljajo storitve organizacijam združenega dela, organom družbenopolitičnih skupnosti ter drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ali ki opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu po predpisih o delovnih razmerjih ali imajo pri njih dohodek od postranskih kmetijskih dejavnosti, ki niso zajeti v katastrskem dohodku. Davek po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zaposlovanju pri nosilcih samostojnega osebnega dela.

Kot dohodki od postranskih kmetijskih dejavnosti po prejšnjem odstavku se štejejo dohodki od prevoznitva in od tvorjenja lesa ter drugega materiala; med te dohodke se ne štejejo dohodki, ki jih imajo lastniki gozdov s pravilom lesa iz lastnega gozda in dohodkov, ki jih imajo združeni kmetje — lastniki

gozdov na osnovi pogodb o trajnejšem sodelovanju s temeljno organizacijo kooperantov gozdarstva.

Davek po odbitku se plača tudi od dohodkov potujočih zabavišč. Prireditelji morajo pred začetkom dela prijaviti zabavišče davčnemu organu občine, v kateri želijo imeti zabavišče.

Od dohodkov doseženih z obrtno proizvodnjo, ni mogoče odmerjati davka po odbitku.

Osnova za odmero davka po odbitku je celotni doseženi dohodek brez upoštevanja stroškov.

63. člen

Stopnje davka po odbitku so lahko različne za posamezne vrste dohodkov, in sicer po naslednjih skupinah dohodkov:

1. od dohodkov raznašalcev in prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno, od prodaje srečk in vplačil pri športni napovedi ter pri lotu, od prejemkov zavarovalnih poverjenikov, od dohodkov hidro-meteoroloških opazovalcev, od provizij zastopnikov organizacij za varstvo malih avtorskih pravic, od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno, od dohodkov delavcev, doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči; od dohodkov doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti.

2. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov, dohodkov od zbiranja oglasov, od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov uporabne umetnosti ali z razmnoževanjem ali izdajanjem avtorskih del, ki se ne štejejo za izvirnike, od dohodkov potujočih zabavišč, od dohodkov doseženih s prodajo izdelkov ročne izdelave, ki jih ni mogoče šteti za izdelke domače ali umetne obrti niti uporabne umetnosti, če jih občan izdeluje priložnostno;

3. od dohodkov oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe ter druge organizacije in skupnosti in od dohodkov, doseženih s opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1. in 2. točke.

Pri določanju stopenj za posamezne skupine dohodkov je treba upoštevati višino stroškov, ki so v povprečju potrebni za doseg takih dohodkov.

43. Davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti

64. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz poklicnih dejavnosti) je delovni človek, ki z osebnim delom samostojno opravlja poklicno dejavnost in s tem v obliki stalnega ali postranskega poklica oziroma priložnostno pridobiva dohodek, če se od takih dohodkov ne plačuje davek iz avtorskih pravic in če takšna dejavnost ni z zakonom izrecno prepovedana.

Davek iz poklicnih dejavnosti se plačuje tudi od dohodkov, ki jih avtor doseže z izdajanjem svojih del oziroma, ki jih občan doseže z izdajanjem del, za katere je podedoval ali na drug zakonit način pridobil materialne avtorske pravice (dohodki od samozaložbe).

65. člen

Davka iz poklicnih dejavnosti ne plačujejo:

- učenci in študentje, dokler se redno šolajo, od dohodkov doseženih s poučevanjem snovi, ki je sestavni del rednega izobraževalnega programa;
- verske skupnosti.

66. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti se odmerja po dejanskem dohodku, v pavšalnem letnem znesku in v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

67. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti po dejanskem dohodku plačujejo zavezanci, za katere ni v tem zakonu določeno, da plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku.

68. člen

Davčna osnova za davek iz poklicnih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz poklicne dejavnosti zavezanca.

Za ugotovitev ostanka čistega dohodka se primerno uporabljajo določbe 48., 49., 50., 51., 52. in 53. člena tega zakona. Izjemoma se pri odvetnikih, kot vrednost opravljenih storitev v smislu prve alinee prvega odstavka 49. člena, šteje znesek prejetih plačil za opravljanje storitev.

Pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka od samozaložbe, se kot materialni strošek šteje tudi avtorski honorar, v višini, kot ga uveljavlja zavezanec, vendar ne sme presegati višine, ki jo v povprečju za taka dela priznavajo založniške organizacije.

69. člen

Šteje se, da del čistega dohodka, ki se po zagotovitvi osebnih dohodkov delavcev namenja za osebni dohodek zavezanca, ki v obliki stalnega poklica opravlja poklicno dejavnost in je obdavčen po dejanskem dohodku, ne more biti nižji od osebnega dohodka določenega po 10. členu tega zakona, če zavezanec ne dokaže drugače.

70. člen

Stopnje davka iz poklicnih dejavnosti so progresivne in se določajo po sistemu navadne progresije.

71. člen

Občinske skupščine lahko predpišejo davčne olajšave v obliki odstotnega znižanja odmerjenega davka za posamezne poklicne dejavnosti, katerih razvoj se želi pospeševati glede na specifične potrebe v občini. Olajšave iz 4. in 5. alinee prvega odstavka 61. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zavezance davka iz poklicnih dejavnosti.

72. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo:

1. zavezanci, ki dosegajo dohodke z različnimi oblikami poučevanja, razen če se poučevanje izvaja v organiziranih oblikah (tečaji in podobno);
2. duhovniki.

Zavezanci, ki po določbah tega člena plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku, se na njihovo zahtevo preuvertijo na obdavčenje po dejanskem dohodku. Zahtevo za preuvertitev morajo predložiti pred začetkom leta, za katero zahtevajo obdavčitev po dejanskem dohodku.

Če zavezanec med letom preneha izpolnjevati pogoje za obdavčevanje v pavšalnem letnem znesku, mora o tem, v osmih dneh, obvestiti davčni organ. Na podlagi takega obvestila oziroma na podlagi ugotovitve davčnega organa v neizpolnjevanju pogojev za pavšalno obdavčitev, davčni organ zavezanca preuverti na obdavčitev po dejanskem dohodku.

73. člen

Pri odmeri davka iz poklicnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku, se glede višine in načina določanja davka ter pogojev glede spremembe višine odmerjenega davka med letom, primerno uporabljajo določbe 58. in 59. člena tega zakona.

74. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani, ki priložnostno opravljajo storitve organizacijam združenega dela, organom družbenopolitičnih skupnosti ter drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ali, ki opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu. Davek po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zaposlovanju pri nosilcih samostojnega osebnega dela.

Davek iz poklicnih dejavnosti po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov, doseženih s priložnostnim opravljanjem storitev občanom, če ne plačujejo davka po dejanskem dohodku ali v pavšalnem letnem znesku. Tak dohodek mora zavezanec prijaviti ter obračunati in plačati davek, v petnajstih dneh od dneva, ko prejme dohodek, pri davčnem organu občine, v kateri ima stalno prebivališče.

Osnova za odmero davka po odbitku je celotni doseženi dohodek brez upoštevanja stroškov.

Stopnje davkov iz poklicnih dejavnosti po odbitku so proporcionalne.

75. člen

Davek po odbitku plačuje od prejemkov za svoje delo pri domači organizaciji združenega dela tudi tuj strokovnjak, ki opravlja to delo po pogodbi, sklenjeni v skladu s pogodbo o vložitvi sredstev tujih oseb v domačo organizacijo združenega dela.

5. 4. Davek od dohodka iz avtorskih pravic**76. člen**

Zavezanec za davek od dohodka iz avtorskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek iz avtorskih pravic) je občan, ki ima dohodek iz avtorskih pravic, zavarovanih z zakonom.

Za dohodek iz avtorskih pravic se šteje po tem zakonu tudi dohodek od izvajanja glasbenih, književnih in drugih umetniških del. Prav tako se za dohodek iz avtorskih pravic šteje avtorski honorar, ki ga je avtor uveljavljal kot materialni strošek pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka iz poklicnih dejavnosti.

Davek iz avtorskih pravic se plačuje tudi od nagrad za znanstveni ali umetniški uspeh, če ni v zakonu drugače določeno.

77. člen

Če nastane dvom, ali gre za delo s področja uporabne umetnosti ali pa le za obrtni izdelek, odloči komisija, ki jo imenuje izvršni svet občinske skupščine.

78. člen

Ne štejejo se za dohodke iz avtorskih pravic dohodki, ki jih imajo posamezniki od organizacij združenega dela, organov družbenopolitičnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, oziroma od delovnih ljudi, ki z osebnim delom samostoj-

no kot poklic opravljajo poklicno dejavnost ter delovnih ljudi, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi, ki so lastnina občanov, pri katerih so v delovnem razmerju, za avtorska dela, ki so jih izvršili kot svojo redno delovno dolžnost pri teh organizacijah, skupnostih, organih ali delovnih ljudeh, razen če gre za avtorsko delo, glede katerega obdrži avtor vse avtorske pravice po zakonu o avtorski pravici.

Za dohodke iz avtorskih pravic se ne štejejo po tem zakonu dohodki zavezancev za davek iz gospodarskih ali poklicnih dejavnosti, če jih dosegajo v okviru svoje dejavnosti, čeprav gre za dela, ki imajo sicer značaj avtorskih del.

79. člen

Od dohodka iz avtorskih pravic se plačuje davek od vsakega posameznega dohodka.

Od dohodka iz avtorskih pravic, ki ga zavezanec dobi od organizacije združenega dela, od organov družbenopolitičnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, se davek od avtorskih pravic plača ob posameznem izplačilu (davek po odbitku).

Dohodek iz avtorskih pravic, ki ga dobi od občanov, mora zavezanec prijaviti ter obračunati in plačati davek, v petnajstih dneh od dneva, ko prejme dohodek, pri davčnem organu občine, v kateri ima stalno prebivališče.

Zavezanci, ki z osebnim delom samostojno kot poklic dosegajo dohodke, od katerih se plačuje davek iz avtorskih pravic, lahko do konca koledarskega leta zahtevajo, da se v naslednjem letu obdavčijo po ugotovljenem dejanskem dohodku. Takim zavezancem se od posamično doseženih dohodkov davek ne odmerja.

80. člen

Osnova za davek iz avtorskih pravic je dohodek iz avtorskih pravic, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj potrebni.

V primerih, ko se davek iz avtorskih pravic plačuje od posamično doseženega dohodka, se priznavajo normirani stroški v višini 40 % od doseženega dohodka. Za uveljavljanje višjih stroškov mora zavezanec davčnemu organu predložiti ustrezne dokaze. Ne glede na to pa se osebam, na katere je bila avtorska pravica prenesena, priznajo samo dejanski stroški.

Pri zavezancih, ki se po četrtem odstavku prejšnjega člena obdavčujejo po dejanskem dohodku, je osnova za davek ostanek čistega dohodka. Za ugotovitev ostanka čistega dohodka se primerno uporabljajo določbe 48., 49., 50., 51., 52. in 53. člena tega zakona.

81. člen

Pri odmeri davka, ki se plača od vsakega posameznega dohodka, se poleg stroškov po drugem odstavku prejšnjega člena priznajo zavezancem še naslednji stroški:

1. od dohodkov od likovnih del (kiparskih del, slik in del uporabnih umetnosti), ki jih doseže umetnik na domači razstavi zunaj svojega stalnega prebivališča, dejanski stroški za prevoz teh del; osebni prevozniki in stroški prebivanja se priznavajo v višini, kot se priznavajo zavezancem za davek iz poklicnih dejavnosti za opravljanje del izven poslovnega sedeža; o prevoznih stroških in stroških prebivanja mora za-

vezanec davčnemu organu predložiti ustrezne dokaze;

2. plačilo jugoslovanski avtorski agenciji, zavodu za varstvo malih avtorskih pravic ter specializiranim organizacijam, ki so upravičene prodajati umetniška dela (slikarske galerije in podobno), za njihove storitve; navedeni stroški se upoštevajo, če zavezanec izplačniku predloži potrdilo o teh stroških.

82. člen

Stopnje davka iz avtorskih pravic so proporcionalne,

Stopnje davka iz avtorskih pravic so lahko različne glede na vrste dohodkov iz avtorskih pravic.

Višje stopnje se predpišejo za naslednje vrste dohodkov iz avtorskih pravic:

1. od reklamnih slik, risb, plastik, reklamnih pisanih in govornih besedil, reklamnih filmov, diafilmov in diapozitivov, reklamne glasbe ter od reprodukcij takih del;

2. od raznih skic in risb, stripov, križank in drugih podobnih del;

3. od dohodkov artistov, plesalcev in podobnih poklicev, doseženih na zabavnoglasbenih prireditvah;

4. od dohodkov izvajalcev glasbenih del na zabavah, plesih, športnih igriščih, kopališčih, razstaviščih, v varietejih, v gostinskih obratih in na podobnih prireditvah.

Če nastane dvom ali dohodek iz avtorskih pravic spada pod določbe 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, odloči o tem davčni organ na podlagi mnenja za kulturo pristojnega republiškega upravnega organa.

Če so dohodki iz avtorskih pravic iz 3. in 4. točke tretjega odstavka tega člena ustvarijo v organizaciji strokovnih združenj kulturnih delavcev in njihovih članov, se za take dohodke ne uporabi višja stopnja.

Za obdavčevanje dohodkov iz avtorskih pravic, ki jih dosežejo delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno kot poklic opravljajo kulturno dejavnost, se uporabijo stopnje davka iz avtorskih pravic, znižane za 70%.

83. člen

Davka iz avtorskih pravic ne plačujejo avtorji:

1. od dohodka od jubilejnih izdaj celotnih književnih, znanstvenih in umetniških del ter od jubilejnih predstav in koncertov, če zajema jubilej 25 ali več let dela avtorja oziroma reproduktivnega umetnika;

2. od dohodka, ki ga imajo umetniki s prirejanjem retrospektivnih razstav umetniških del.

84. člen

Od dohodka, ki ga ima občan od prodaje izdelkov uporabne umetnosti ali od razmnoževanja ali izdajanja drugih avtorskih del, plača davek iz avtorskih pravic samo od tistega števila prodanih izvodov, ki štejejo za izvirnike; od dohodka, ki ga ima od prodaje nadaljnjih izdelkov oziroma izvodov, plača davek iz gospodarskih dejavnosti.

Republiški upravni organ, pristojen za kulturo izda predpis o tem, koliko izvodov del iz prejšnjega odstavka šteje za izvirnike.

5. Davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic

85. člen

Zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek

od dohodkov iz premoženja) je občan, ki ima dohodke od nepremičnin, premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, če od takih dohodkov ne plačuje kakšnega drugega davka.

Davek od dohodkov iz premoženja se plačuje tudi od dohodkov, ki jih lastnik ali imetnik stanovanjske pravice doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem, kakor tudi od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih stanovanjskih prostorov.

Davek od dohodkov iz premoženja plačujejo tudi občani, ki imajo dohodke od iznajdb, ki niso zaščitene s patentom, ali niso prijavljene upravi za patente in od drugih oblik invencij, če izplačilo nima značaja odkupa materialne pravice v smislu 10. točke 5. člena tega zakona.

86. člen

Davek od dohodkov iz premoženja se plačuje tudi od dohodkov, doseženih s prodajo nepremičnin, ne glede na to ali so bile prodane v nespremenjenem ali spremenjenem stanju. Ta davek se ne plača:

— če je preteklo deset let od dneva, ko je bila nepremičnina pridobljena;

— od dohodkov od prodaje stanovanjskih hiš ali stanovanj v primerih, ko je bila prodaja oproščena plačila davka na promet nepremičnin zaradi nakupa ali gradnje stanovanjske hiše ali stanovanja; če je bila prodaja le deloma oproščena plačila davka na promet nepremičnin, se davek plača od ugotovljenega dohodka od prodaje, znižanega za odstotek, ki izhaja iz razmerja med celotno kupnino za prodano stanovanjsko hišo oziroma stanovanje in delom kupnine, ki je bil oproščen davka na promet nepremičnin. Določbe te alineje se smiselno uporabljajo tudi v primerih, ko je bila prodaja poslovnih prostorov po občinskem odloku oproščena davka na promet nepremičnin zaradi vlaganja kupnine v nakup oziroma gradnjo poslovnih prostorov. Glede postopka in rokov za izdajo odločbe o začasni oprostitvi plačila davka, odločbe o odmeri davka, s katero se nadomesti odločba o začasni oprostitvi ter odločbe o naknadni odmeri davka, veljajo določbe zakona o davku na promet nepremičnin;

— v primerih prenosa nepremičnine iz naslova razlastitve ali na podlagi kupoprodajne pogodbe, ki je sklenjena namesto razlastitve;

— v primerih prenosa kulturnega ali zgodovinskega spomenika ali naravne znamenitosti v družbeno lastnino.

Šteje se, da je dohodek dosežen v letu, ko je sklenjena kupoprodajna pogodba.

Davek od dohodkov iz premoženja se plačuje tudi od dohodkov, doseženih s prodajo premičnin predmetov trajnejše uporabne vrednosti, katerih posamična vrednost presega 60% povprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji v preteklem letu.

87. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja je celoten prihodek od premoženja ali premoženjskih pravic v letu, za katero se odmerja ta davek, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj nujno potrebni ter za stroške, ki so bili sporazumno s strokovno organizacijo vloženi v ohranjanje spomeniških lastnosti kulturnega ali zgodovinskega spomenika ali naravne znamenitosti.

Pri ugotavljanju davčnih osnov od prodaje po prejšnjem členu se nabavna oziroma gradbena vrednost valorizira glede na čas, ko je zavezanec stvari nabavil oziroma zgradil v skladu s statistično ugotovljenim porastom cen na drobno v Socialistični republiki Sloveniji oziroma pri prodaji stanovanjskih stavb in stanovanj v skladu s porastom cen stanovanj, kot ga ugotovi republiški upravni organ, pristojen za varstvo okolja in urejanje prostora.

Če je bila nepremičnina zgrajena ali nabavljena deloma ali v celoti s kreditom, se zavezancu valorizirajo vložena lastna sredstva, že odplačani del kredita pa se valorizira od časa dejanskega odplačila.

Valorizacija lastnih vloženih sredstev in odplačanih anuitet v enem koledarskem letu se opravi tako, kot bi bil celotni znesek vložen oziroma odplačan 1. julija.

88. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od nadomestila, ki pripada zavezancu — poslovdnji pogodbene organizacije združenega dela za gospodarjenje z združenimi sredstvi, je znesek prejetega nadomestila

89. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih lastnik doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž ali počitniških hiš v najem, je znesek stanarine oziroma najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za stroške vzdrževanja in upravljanja in za enoletno amortizacijo ter za stroške obratovanja, če te stroške plačuje lastnik sam.

Amortizacijo ter stroške iz prejšnjega odstavka določi za stanovanjske prostore občinska skupščina v odstotku od stanarine. Te stroške lahko občinska skupščina določi v odstotku od najemnine tudi za druge prostore.

Če so prostori v stavbi, ki jo upravlja organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, se priznajo normirani stroški, kot jih je določila občinska skupščina. Če so dejanski stroški višji od normiranih, se priznajo dejanski stroški.

90. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih nosilec stanovanjske pravice ali najemnik doseže z oddajanjem zgradbe in prostorov iz prvega odstavka prejšnjega člena, je enoletni znesek najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za najemnino oziroma stanarino, ki jo nosilec stanovanjske pravice oziroma najemnik plačuje od teh prostorov oziroma zgradb.

91. člen

Pri ugotavljanju dohodka, doseženega z oddajanjem stavb in prostorov po 89. in 90. členu tega zakona, se upošteva tudi vrednost vseh obveznosti in storitev, za katere se je zavezal najemnik.

Če je najemnina plačana vnaprej za več let, se davčna osnova ugotovi na podlagi celotnega prejetega zneska, vključno z vrednostjo vseh opravljenih obveznosti in storitev iz prejšnjega odstavka. Davek se odmeri tako, da se na celotno osnovo uporabi stopnja, ki ustreza letni najemnini.

92. člen

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka od dohodkov iz premoženja od dohodkov, dose-

ženih z oddajanjem opremljenih sob, se kot strošek upošteva stanarinska vrednost oziroma najemnina, ki se plačuje od oddanih prostorov, obraba opreme in vrednost storitev. Občinska skupščina lahko predpiše stroške v odstotku od doseženega dohodka.

Davek se ne plačuje, če dohodki, doseženi z oddajanjem opremljenih sob, letno ne presegajo zneska, ki ga določi občinska skupščina.

Zavezancem, ki opremljene sobe oddajo prek ustrezni organizacij (zveza študentov, turistična društva, organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami), se pri odmeri davka prizna posebna olajšava. Pogoje in merila za olajšavo določi občinska skupščina.

93. člen

Zavezanec, ki doseže priložnostni dohodek, od katerega se plača davek od dohodkov iz premoženja, mora tak dohodek napovedati davčnemu organu v 15 dneh, odkar ga je dosegel.

Vsi dohodki, ki jih je prejel zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja v enem koledarskem letu, se štejejo za eno davčno osnovo.

94. člen

Davek od dohodkov iz premoženja se ne plačuje:

1. od prejemkov iz življenjskega zavarovanja in zavarovanja za doživetje;

2. od obresti in dobitkov javnih posojil;

3. od obresti in drugih dohodkov od hranilnih vlog, vlog na tekočih, žiro računih in od drugih oblik varčevanja ter od vrednostnih papirjev.

95. člen

Zavezancu iz 88. člena tega zakona, ki združi nadomestilo v pogodbeno organizacijo združenega dela, se prizna olajšava v obliki znižanja odmerjenega davka glede na trajanje združitve:

— nad 1 do 2 let za 20 %,

— nad 2 do 3 let za 40 %,

— nad 3 do 4 let za 60 %,

— nad 4 do 5 let za 80 %,

— nad 5 let za 100 %.

96. člen

Za odmero davka od dohodkov iz premoženja je pristojen:

1. če gre za nepremičnino, davčni organ občine, kjer nepremičnina leži;

2. če gre za premičnine, davčni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno prebivališče.

97. člen

Stopnje davka so progresivne in se določijo po sistemu navadne progresije.

7. Davek na dediščine in darila

98. člen

Zavezanec za davek na dediščine in darila je občan, ki v Socialistični republiki Sloveniji podeduje ali dobi v dar premoženje in tudi občan, ki prejme premoženje na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju.

Za premoženje po prejšnjem odstavku se štejejo nepremičnine in pravice na nepremičninah ter premično premoženje, če skupna vrednost premičnega

premoženja presega višino poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v Socialistični republiki Sloveniji v preteklem letu. Pri ugotavljanju skupne vrednosti premoženja se upošteva vrednost vseh prejetih daril od istega darovalca v razdobju enega leta.

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka na dediščine in darila, se predmeti gospodinjstva ne upoštevajo.

Ta davek se ne plačuje od podedovanega ali podarjenega začasnega ali dosmrtnega užitka nepremičnin.

99. člen

Davčna obveznost za davek na dediščine in darila nastane takrat, ko postane odločba o dedovanju pravnomočna oziroma ko dedič ali obdarjenec sprejme dediščino oziroma darilo.

Darilo velja za sprejeto takrat, ko je podpisana darilna pogodba, če ni pogodbe pa takrat, ko je darilo sprejeto.

Pri pogodbah o dosmrtnem preživljanju nastane davčna obveznost ob smrti preživljanca.

100. člen

Osnova za davek na dediščine in darila je prometna vrednost podedovanega ali v dar prejetega premoženja ob nastanku davčne obveznosti po odbitku dolgov, stroškov in bremen, ki odpadejo na premoženje, od katerega se plačuje ta davek.

101. člen

Stopnje davka na dediščine in darila so progresivne in odvisne od vrednosti podedovanega oziroma v dar prejetega premoženja in stopnje sorodstva dediča ali obdarjenca.

Pri plačevanju davka na dediščine in darila so z dediči prvega dednega reda izenačeni zeti, snahe, pastorki in dedič, ki je z zapustnikom živel v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti v smislu zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih.

Zavezanci za davek na dediščine in darila, ki dobijo v dar nepremično premoženje, pa z darovalcem niso v sorodstvenem razmerju do vključno tretjega dednega reda, plačujejo davek na dediščine in darila na način in po stopnjah, predpisanih za davek na promet nepremičnin.

102. člen

Davek na dediščine in darila se ne plačuje od tistega nepremičnega premoženja, na katerem dedič oziroma obdarjenec po veljavnih predpisih ne more pridobiti lastninske pravice, pravice uporabe ali užitka.

103. člen

Davka na dediščine in darila ne plača dedič ali obdarjenec, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih šteje za kmeta, če podeduje oziroma dobi v dar kmetijsko zemljišče. V zvezi s priznavanjem davčne oprostitve po prejšnjem stavku se gozdna zemljišča istovetijo s kmetijskimi zemljišči. Davka na dediščine tudi ne plača dedič ali obdarjenec — prevzemnik kmečkega gospodarstva, ki se v skladu z zakonom o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev šteje za kmetijo, pa tudi v primerih, ko dedič ali obdarjenec — kmet podeduje ali dobi v dar celo kmetijo.

Če dedič ali obdarjenec, ki je bil na podlagi določbe prejšnjega odstavka oproščen davka, podedovano ali podarjeno nepremičnino pred potekom petih let odtuji, ali se v tem roku preneha z osebnim delom ukvarjati s kmetijsko dejavnostjo, ali ne obdeluje zemljišč v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih, se mu davek naknadno odmeri tako, kot bi se mu odmeril, če ob prejemu dediščine oziroma darila ne bi izpolnjeval pogojev za oprostitev po tem členu. Mnenje o tem, ali je zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih, izda za kmetijske zadeve pristojni občinski upravni organ.

Določbe drugega odstavka tega člena ne veljajo za odtujitve, izvršene na podlagi sporazuma o izročitvi in razdelitvi premoženja po zakonu o dedovanju in tudi ne za odtujitve oziroma oddaje premoženja po zakonu o preživitinskem varstvu kmetov.

104. člen

Zavezancu prvega odstavka dednega reda, ki ima stalno prebivališče v Jugoslaviji in sam ali njegov zakonec še nima v lasti stanovanja, se v primeru, če podeduje ali dobi v dar stanovanje ali stanovanjsko hišo oziroma del stanovanja ali stanovanjske hiše, davčna osnova zniža za znesek, ki predstavlja poprečno gradbeno vrednost 80 m² stanovanjske površine v občini v preteklem letu. Olajšava pripada zavezancu tudi, če zavezanec oziroma njegov zakonec že ima v lasti stanovanje oziroma stanovanjsko hišo, če površina takega stanovanja ali stanovanjske hiše glede na število družinskih članov ne presega normativov, ki jih je občinska skupščina določila med pogoji za uveljavljanje pravice do delne nadomestitve stanarin. V tem primeru pripada olajšava v višini razlike med vrednostjo stanovanja ali stanovanjske hiše, ki ga ima zavezanec oziroma njegov zakonec in zgoraj navedenim zneskom olajšave. Šteje se, da zavezanec oziroma njegov zakonec že ima v lasti stanovanje ali stanovanjsko hišo, če poseduje najmanj do tretje gradbene faze zgrajeno stanovanjsko hišo.

Navedena olajšava se ne prizna v primeru, če so predmet dedovanja ali darila stanovanjski prostori, ki se sezonsko ali občasno uporabljajo za počitek in oddih.

Zavezancu prvega dednega reda se pri odmeri davka na dediščine in darila prizna posebna olajšava, če podeduje ali dobi v dar poslovni prostor, proizvodna sredstva in druge premoženjske predmete, če mu je to potrebno za opravljanje dejavnosti s samostojnim osebnim delom. Navedena olajšava se prizna v višini, ki je po prvem stavku prvega odstavka tega člena določena za stanovanjske prostore. Če zavezanec že ima v lasti poslovni prostor, pripada olajšava v višini razlike med vrednostjo tega poslovnega prostora in navedenim zneskom olajšave.

Pogoji za priznavanje davčne olajšave po tem členu se presojajo po času nastanka davčne obveznosti.

105. člen

Zavezanec ne plača davka na dediščine in darila od podedovanega ali v dar prejetega premoženja, ki ga brez povračila odstopi družbenopolitični skupnosti, organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti.

Davek, plačan pred odstopom dediščine ali darila, se vrne, če je bil odstop izvršen v šestih mesecih po sprejetju zapuščine.

106. člen

Vrednost vseh daril, ki jih je zavezanec prejel od istega darovalca v razdobju enega leta, se šteje za eno davčno osnovo.

107. člen

Davek na dediščine in darila se plača tudi ob razdelitvi solastnine, in sicer od tistega dela premoženja, ki ga je posamezni solastnik prejel brez odplačila, prek dela, ki bi mu pripadal iz solastništva.

108. člen

Davek na dediščine in darila odmeri davčni organ občine, v kateri je premoženje; če dediščina oziroma darilo obsega samo premoženje, davek odmeri davčni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno prebivališče.

Če se od podedovanega ali v dar prejetega premoženja odmerja davek na dediščine in darila v več občinah, odmeri davčni organ posamezne občine davek po stopnji, ki ustreza vrednosti celotnega podedovanega oziroma v dar prejetega premoženja, od katerega se plačuje ta davek.

109. člen

Oseba, ki daje podatke za izpolnitev smrtovnice, mora hkrati v posebni prijavi navesti podatke o premoženju zapustnika.

Organ, pri katerem se izpolni smrtovnica, mora prijavo iz prejšnjega odstavka dostaviti davčnemu organu v petnajstih dneh.

Obdarjenec, ki prejme darilo, od katerega se po tem zakonu plača davek, mora prejem darila napovedati davčnemu organu v petnajstih dneh po prejemu darila.

8-7. Davek od premoženja**110. člen**

Davek od premoženja plačujejo občani, ki posedujejo:

1. stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (v nadaljnjem besedilu: stavbe);

2. prostore, ki se v sezoni ali od časa do časa uporabljajo za počitek in oddih.

111. člen

Zavezanec za davek od premoženja po 1. in 2. točki 110. člena tega zakona je lastnik oziroma uživalec. Davek se plačuje ne glede na to ali lastnik oziroma uživalec uporablja premoženje sam ali ga daje v najem.

112. člen

Osnova za davek od premoženja po 1. in 2. točki 110. člena je vrednost stavbe oziroma prostora, ki se v sezoni ali od časa do časa uporablja za počitek in oddih, ugotovljena po merilih republiškega upravnega organa, pristojnega za stanovanjske zadeve in na način, ki ga določi občinska skupščina.

Osnova za davek od premoženja iz 1. točke 110. člena se zniža za znesek, ki ustreza vrednosti 70 m² stanovanjske površine, ugotovljene na način iz prvega odstavka tega člena. Davčna osnova se zniža pod pogojem, da je lastnik oziroma uživalec v letu pred letom, za katero se davek odmerja, stalno bival v stanovanjskih prostorih. Enako se zniža davčna osnova tudi lastniku stavbe, dela stavbe oziroma stanovanja, v katerem biva imetnik stanovanja in pravice, katerega mu je bilo stanovanje dodeljeno z odločbo.

V primeru solastništva stavbe, se vrednost stanovanjske površine iz drugega odstavka tega člena deli v sorazmerju s solastniškimi deleži.

113. člen

Stopnja davka od premoženja iz 1. in 2. točke 110. člena tega zakona je proporcionalna in je lahko različna glede na namen uporabe.

114. člen

Davek od premoženja iz 1. in 2. točke 110. člena tega zakona odmerja davčni organ občine, v katerem je stavba oziroma prostor, ki se v sezoni ali od časa do časa uporablja za počitek in oddih, po predpisih te občine.

Davek se odmerja vnaprej.

115. člen

Davek od premoženja, ki se plačuje na posest stavb, se ne plačuje:

1. od kmetijskih gospodarskih poslopij;

2. od stanovanjskih stavb zavezancev davka iz kmetijstva, ki so zdravstveno zavarovani kot kmetje ter združenih kmetov, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani na podlagi dohodkov iz kmetijstva;

3. od lastnih stavb konzularnih predstavništev ter od lastnih stavb predstavništev mednarodnih organizacij, v katerih imajo poslovne prostore;

4. od stavb tujih držav, v katerih stanujejo člani in uslužbenci konzularnih predstavništev, če velja vzajemnost;

5. od stavb, ki so razglašene za kulturni ali zgodovinski spomenik;

6. od stavb, ki se iz objektivnih razlogov ne morejo uporabljati;

7. od stanovanjskih stavb, za katere se v postopku vrednotenja stavb ugotovi, da ne presegajo števila točk oziroma vrednosti, kot to določi občinska skupščina;

8. od cerkva, samostanov in drugih cerkvi pripadajočih stavb, če se ne oddajajo v najem ali v brezplačno uporabo za druge namene.

116. člen

Davka od premoženja, ki se plačuje na posest stavb, so začasno oproščeni prvi lastniki novih stanovanjskih hiš oziroma stanovanj in garaž, in sicer za deset let.

Za prvega lastnika se šteje tudi tisti, ki je tako stavbo podedoval, vendar le v obsegu pravic, ki jih je imel prvi lastnik.

Oprostitev se prizna tudi za popravljene in obnovljene stanovanjske hiše oziroma stanovanja in garaže, če se je zaradi popravila ali obnove vrednost stanovanjske hiše oziroma stanovanja ali garaže povečala za več kot 50 %.

Doba iz prvega odstavka tega člena se računa od prvega dne naslednjega meseca po izdaji dovoljenja za uporabo stavbe oziroma od pričetka uporabe stavbe, če se stavba prične uporabljati pred izdajo dovoljenja. Če ob pričetku uporabe, stavba še ne ustreza osnovnim pogojem za bivanje, se doba do izpolnitve teh pogojev ne všteva v dobo oprostitve, kljub temu pa se davek za ta čas ne odmerja. Če obstaja dvom, ali so izpolnjeni osnovni pogoji za bivanje, odloči o tem davčni organ na podlagi podatkov za stanovanjske zadeve pristojnega občinskega upravnega organa in kra-

jevne skupnosti. Začasno oprostitev uveljavlja zavezanec z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu.

Oprostitev davka po tem členu se ne more priznati za prostore, ki se v sezoni ali od časa do časa uporabljajo za počitek in oddih, pa tudi ne za poslovne prostore, če tudi so, sestavni del stanovanjske stavbe.

117. člen

Občinska skupščina lahko prizna olajšavo v obliki znižanja odmerjenega davka na družinskega člana zavezancu z več kot tremi družinskimi člani, ki so skupaj z zavezancem stalno prebivali v njegovih stanovanjskih prostorih v letu pred letom, za katero se odmerja davek.

Za družinske člane se štejejo zakonec, otroci, posvojenci, starši lastnika in njegovega zakonca in tisti, ki jih je lastnik dolžan vzdrževati po zakonu.

Zavezanec uveljavlja olajšavo s posebno vlogo, ki jo mora predložiti davčnemu organu do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja. V primeru, da vloga ni bila vložena v predpisanem roku, se zavezancu olajšava ne prizna.

118. člen

Če nastane obveznost za davek od premoženja po 1. in 2. točki 110. člena tega zakona med letom oziroma, če se spremeni ali preneha, se sprememba upošteva od prvega dne naslednjega meseca po preteku meseca, v katerem je sprememba nastala.

Zavezanec je dolžan nastanek davčne obveznosti ali spremembo, ki ima za posledico povečanje davčne obveznosti, prijaviti v 15 dneh po nastali spremembi.

9. Davek na dobitke od iger na srečo

119. člen

Zavezanec za davek na dobitke od iger na srečo (v nadaljnjem besedilu: davek na dobitke) je občan, ki v Socialistični republiki Sloveniji pri igrar na srečo zadene dobitek.

120. člen

Osnova za davek na dobitke je vsak posamezen dobitok od iger na srečo.

Če je dobitok od iger stvar ali storitev, je osnova za davek njena prometna vrednost v času, ko je dobitok zadet.

121. člen

Davek na dobitke se ne plačuje od posameznih dobitkov od iger na srečo do vrednosti, ki jo določi občinska skupščina.

122. člen

Stopnje davka na dobitke so proporcionalne.

123. člen

Davek na dobitke se obračunava in odtegne ob izplačilu dobitka.

Davek na dobitke obračunava in odteguje pridelatelj igre.

10. Davek od skupnega dohodka občanov

124. člen

Zavezanec za davek od skupnega dohodka je občan, ki ima stalno prebivališče v Socialistični republiki Sloveniji in ima v posameznem koledarskem letu iz kakršnihkoli virov v Jugoslaviji skupen čisti dohodek, ki presega znesek dvojnopolkratnega letnega

poprečnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji.

Pod pogoji, iz prejšnjega odstavka je davčni zavezanec tudi občan, ki dobi osebni dohodek pri jugoslovanskem predstavništvu ali jugoslovanski organizaciji v tujini, pri čemer se za osebni dohodek šteje le tisti osebni dohodek, od katerega se po 35. členu tega zakona plačuje davek od osebnega dohodka delavcev.

Zavezanec za davek od skupnega dohodka občanov je tudi tuj strokovnjak iz 75. člena tega zakona, ki ima od dela v Socialistični republiki Sloveniji iz vseh virov v posameznem koledarskem letu skupen čisti dohodek, ki presega znesek iz prvega odstavka tega člena.

Civilno pravnim osebam se ta davek ne odmerja.

125. člen

Za skupni čisti dohodek se šteje skupen znesek vseh osebnih in drugih dohodkov, ki jih ima zavezanec iz kakršnihkoli virov v posameznem koledarskem letu, zmanjšan za davke, ki se plačujejo po tem zakonu ter za prispevke, ki se plačujejo iz osebnih in drugih dohodkov po veljavnih predpisih ali samoupravnih splošnih aktih.

Pri zavezancih, katerim je bila v smislu 60., 61., 71. in 95. člena tega zakona ob odmeri davka priznana davčna olajšava, se za ugotavljanje skupnega čistega dohodka upošteva davek v višini, kot bi bil odmerjen, če olajšava ne bi bila priznana.

Za skupni čisti dohodek se ne šteje dohodek od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja in tudi ne dediščine in darila. Za skupni čisti dohodek pa se šteje dohodek, dosežen s prodajo premičnega ali nepremičnega premoženja, kolikor je ta dohodek obdavčen z davkom na dohodek od premoženja po 86. členu tega zakona.

126. člen

V skupni čisti dohodek se ne štejejo:

1. prejemki iz 5. člena tega zakona;
2. dohodki, od katerih se po 83. členu tega zakona ne plačuje davek iz avtorskih pravic;
3. dohodki, od katerih se po 94. členu tega zakona ne plačuje davek od dohodkov iz premoženja;
4. dobitki od iger na srečo;
5. prejemki po predpisih o socialnem zavarovanju, razen pokojnin in nadomestil osebnega dohodka;
6. osebni dohodki jamskih delavcev v organizacijah združenega dela proizvodnje premoga v Socialistični republiki Sloveniji; za jamske delavce se štejejo delavci, ki dosežejo ta dohodek z delom v jami;
7. drugi prejemki, če so s posebnimi predpisi oproščeni davka iz skupnega dohodka.

127. člen

Pri zavezancih, ki se jim davek odmerja po katastrskem dohodku, se šteje za skupni čisti dohodek tisti dohodek, ki ga je zavezanec dejansko dosegel po odbitku vseh davkov oziroma prispevkov, ne glede na to na kakšen način mu je bil davek oziroma prispevek odmerjen.

Čisti dohodek od kmetijske dejavnosti je celoten dohodek kmetijskega gospodarstva, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj potrebni, ter za davke in prispevke, ki se plačujejo po veljavnih predpisih.

Za celoten dohodek gospodarstva se šteje dohodek, dosežen z blagovno proizvodnjo in vrednost lastne porabe članov gospodarstva. Vrednost lastne porabe se izračuna po povprečnih odkupnih cenah.

Glede priznavanja stroškov se smiselno uporabljajo določbe 50., 51. in 52. člena tega zakona.

Tako ugotovljen skupni čisti dohodek v nobenem primeru ne more biti nižji od katastrskega dohodka negozdskih površin in od dohodkov od gozda, zmanjšanih za davek in prispevke, ki se plačujejo po veljavnih predpisih.

Če je več lastnikov ali solastnikov, se ugotovljeni skupni čisti dohodek deli po razmerju katastrskega dohodka posameznih lastnikov oziroma pri solastnikih po solastniških deležih.

Pri zavezancih, ki se jim davek odmerja v pavšalnem letnem znesku, se šteje za skupni čisti dohodek tisti dohodek, ki ga je zavezanec dejansko dosegel po odbitku vseh davkov oziroma prispevkov; tako ugotovljeni skupni čisti dohodek v nobenem primeru ne more biti nižji od trikratnega pavšalnega letnega zneska davka.

128. člen

Zavezancu, ki ima dohodke, od katerih se plačuje davek v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka po 62. in 74. členu tega zakona, se pri ugotavljanju čistega dohodka priznajo stroški, ki so bili potrebni za doseg takšnega dohodka. Za stroške, ki so bili potrebni za doseg takšnega dohodka, se od vsakega posameznega kosmatega dohodka odšteje 30 %, če zavezanec ne dokaže večjih stroškov.

Zavezancu za davek iz tretjega odstavka 124. člena tega zakona se skupni čisti dohodek zmanjša za 30 % na račun izdatkov za socialno zavarovanje in drugih izdatkov v zvezi z njegovim prebivanjem v Jugoslaviji.

129. člen

Osnova za davek od skupnega dohodka občanov je skupni čisti dohodek, ki ga je zavezanec prejel v koledarskem letu, za katero se mu davek odmerja, zmanjšan za dvainpolkratni letni povprečni čisti osebni dohodek zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji, katerega po podatkih za prvih devet mesecev leta, za katero se ugotavlja davčna obveznost, ugotovi Republiška uprava za družbene prihodke.

Osnova za davek iz prejšnjega odstavka se zmanjša še:

1. za znesek, ki ga je v letu, za katero se odmerja davek, vložil zavezanec v nakup obveznic, če je rok za vračilo sredstev daljši od treh let;

2. za plačane članarine družbenim organizacijam;

3. za dokumentirane plačane prostovoljne denarne prispevke humanitarnim, kulturnim, telesnokulturnim, znanstveno-raziskovalnim, vzgojnim, zdravstvenim, otroškovarstvenim in šolskim organizacijam ter gasilskim društvom;

4. za plačane zneske samoprispevka;

5. za odškodnine in nagrade, ki jih občani prejmejo od organizacij združenega dela kot avtorji izumov, tehničnih izboljšav, koristnih predlogov in drugih inovacij;

6. za jubilejne nagrade in odpravnine, izplačane delavcem v skladu s samoupravnimi splošnimi akti oziroma s kolektivnimi pogodbami, če gre za delavce pri zasebnih delodajalcih;

7. za vrednost daril v naravi, ki imajo kulturno, zgodovinsko oziroma nacionalno obeležje, katere je zavezanec poklonil družbenopravni osebi.

130. člen

Zavezancem, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna posebna olajšava. Za vsakega vzdrževanega družinskega člana se osnova iz prejšnjega člena zmanjša za znesek, ki znaša 60 % povprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji; za otroka, motenega v telesnem ali duševnem razvoju, se ta posebna olajšava zviša za 50 %.

Če ima tak član iz kakršnihkoli virov lastne dohodke, se znesek olajšave zmanjša za toliko, kolikor so znašali letni dohodki tega člana.

Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznavanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživljal, in v tem času doseženi lastni dohodki takega člana.

131. člen

Za vzdrževane družinske člane se štejejo otroci, vnuki, zakonec in starši zavezanca, ki jih zavezanec vzdržuje, če nimajo lastnih sredstev za preživljanje ali če so njihova lastna sredstva manjša od višine olajšave za vzdrževanje družinskega člana, predpisane z zakonom. Za otroke, za katere zavezanec na podlagi odločbe sodišča ali poravnave pred skrbstvenim organom o preživnini oziroma sporazumno prispeva del stroškov za njihovo vzdrževanje, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo v višini tega prispevka, vendar največ do zneska, ki je določen za vzdrževanega družinskega člana; pod enakimi pogoji se prizna olajšava tudi za razvezanega zakonca.

Za otroke po prejšnjem odstavku se štejejo otroci do 18. leta, če nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe in niso v delovnem razmerju pa največ do 26. leta starosti, in za delo nezmogočni otroci ne glede na starost. Vnuk se šteje za vzdrževanega družinskega člana, če ima zavezanec pravico do olajšave za enega od njegovih staršev, ali če nima staršev, starši zavezanca pa le, če živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu.

Za vzdrževanega družinskega člana se štejejo starši zavezanca, ki so v oskrbi v varstvenih ustanovah, če zavezanec krije del stroškov za oskrbo. Olajšava se uveljavlja le na podlagi potrdila varstvene ustanove.

Olajšava po prvem in tretjem odstavku tega člena se prizna tudi za starše zavezančevega zakonca in za pastorko, če zakonec ni zavezanec za davek od skupnega dohodka občanov.

Če je v družini več zavezancev za davek od skupnega dohodka občanov lahko olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana uveljavlja samo eden, drugi pa le morebitno razliko od celotne višine olajšave.

Zavezancem za davek od skupnega dohodka občanov, katerim je kmetijstvo in z njim povezane dejavnosti edini vir dohodkov, se prizna olajšava za vzdrževane družinske člane tudi za vse člane gospodinjstva, ki sodelujejo pri doseganju dohodka iz kmetijstva in jim je to edini vir dohodkov, pod pogojem, da njihov zakonec nima drugih lastnih dohodkov. V takih primerih pripada zavezancu olajšava tudi za otroke družinskih članov, za katere mu po prejšnjem odstavku pripada olajšava.

132. člen

Dohodek, od dela, od katerega se plačuje davek iz avtorskih pravic in, ki ga je avtor ustvarjal dalj kot eno leto, se na zahtevo zavezanca, ki je to utemeljil s potrebnimi dokazi, razdeli na enake dele na toliko let, kolikor let je avtor delo ustvarjal, vendar največ pet let. V davčno osnovo za leto, v katerem je prejel dohodek, se vključi le del dohodka, ki odpade na eno leto. Davčne stopnje, ki ustrezajo tako ugotovljeni osnovi, pa se uporabljajo tudi za preostali del dohodka iz tega člena.

Ce skupni dohodek, dosežen v enem koledarskem letu, vključuje prejemke iz naslova avtorskih pravic ali pokojnine, za katere zavezanec dokaže, da izvirajo iz preteklih let, se pri odmeri davka primerno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

133. člen

Ce dobi tuj strokovnjak iz tretjega odstavka 124. člena tega zakona pri domači organizaciji združenega dela, v katero so vložena sredstva tuje osebe prejemke za delo, ki je trajalo manj kot eno leto, se mu odmeri davek od osnove, preračunan na letni znesek, nato pa davek zmanjša v sorazmerju s časom, kolikor je delal manj kot eno leto.

Domača organizacija združenega dela mora v roku, ki je določen za vložitev napovedi za odmero davka od skupnega dohodka občanov, od čistega dohodka, ki ga je imel tuj strokovnjak v prejšnjem letu, po odbitku neobdavčenega zneska obračunati in odtegniti strokovnjaku od prejemkov ustrezni davek ter ga vplačati v sedmih dneh od zadnjega izplačila.

Ce tuj strokovnjak neha delati pri domači organizaciji združenega dela, preden poteče rok za vložitev napovedi za odmero davka od skupnega dohodka občanov, mora domača organizacija združenega dela obračunati, odtegniti in vplačati ustrezni davek v sedmih dneh od dneva, ko je strokovnjaku izplačala zadnje prejemke.

Ce se domača organizacija združenega dela ne ravna po določbah drugega odstavka tega člena, se ji ustrezni davek od skupnega dohodka občanov za tujega strokovnjaka zaračuna iz njenih sredstev.

134. člen

Stopnje davka od skupnega dohodka občanov so progresivne in se določajo po sistemu stopničaste progresije.

III. POSTOPEK ZA ODMERO IN POBIRANJE DAVKOV

1. Vložitev napovedi

135. člen

Zavezanci za davek, razen zavezancev za davek iz kmetijstva, obdavčenih po katastrskem dohodku in zavezancev za davek, ki se plačuje po odbitku, morajo vložiti pri pristojnem davčnem organu napoved s podatki, ki so potrebni za odmero davkov.

Vsebinsko napovedi za odmero davka predpiše Republiška uprava za družbene prihodke.

Zavezanci za davek od premoženja, ki se plačuje po 1. in 2. točki 110. člena, vlagajo davčne napovedi, če tako določi občinska skupščina.

136. člen

Zavezanci, ki so dolžni vložiti napoved za odmero davka, morajo biti z javnim pozivom pravočasno poklicani k vložitvi napovedi.

Poziv k vložitvi napovedi za odmero davka izda davčni organ. Rok za vložitev določi občinska skupščina in ne sme biti daljši kot do 31. januarja, če ni z zakonom drugače določeno.

Zavezanec, ki je na podlagi združevanja dela in sredstev ali poslovnega sodelovanja z organizacijami združenega dela ali zadrugami upravičen do udeležbe pri razporejanju skupnega prihodka oziroma skupnega dohodka, lahko v roku za vložitev davčne napovedi predloži davčnemu organu pismeno obvestilo, da bo davčno napoved vložil do 15. marca. Obvestilu mora priložiti dokaze pri katerih organizacijah oziroma zadrugah je upravičen do navedene udeležbe.

Zavezanci, ki ne vložijo napovedi v določenem roku, dobijo osebni poziv, naj to storijo v poznejšem roku.

Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena morajo zavezanci, za katere se pri odmeri drugih davščin ugotovi, da je bil njihov dohodek tolikšen, da bi moral vložiti napoved za odmero davka od skupnega dohodka občanov, vložiti tako napoved v petnajstih dneh po prejemu prvostopne odločbe o odmeri davka.

137. člen

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ, mora občinskemu davčnemu organu do 15. februarja v letu, za katero se odmerja davek iz kmetijstva, predložiti sezname vseh, ki jim je v zemljiškem katastru izračunan katastrski dohodek, in sicer združeno za vse lastnike, uživalce in posestnike, ki se po določbah tega zakona obdavčujejo skupno. Združitev mora zajemati vsa zemljišča, ki leže na območju ene občine.

Gozdnogospodarske organizacije morajo predložiti davčnim organom do 5. februarja v letu, za katero se davek odmerja, seznime vseh, ki jim je bil za to leto odkazan les za posek, od katerega se plačuje davek, in sicer po količinah, vrstah lesa in cenah, za naknadno odobren posek lesa pa v petnajstih dneh po odkazilu.

138. člen

Zavezanec, ki je dolžan vložiti napoved za odmero davka, pa je ne vloži v roku, ki je določen v javnem pozivu, oziroma v roku, določenem v tem zakonu, mora na račun povečanega davka plačati 10 % od odmerjenega zneska oziroma najmanj 200 dinarjev.

Zavezanec, ki ne vloži napovedi za odmero davka niti v poznejšem roku na vročeni osebni poziv, mora plačati na račun povečanega davka 20 % od odmerjenega zneska oziroma najmanj 400 dinarjev.

Zavezanec ni dolžan plačati povečanega davka, če najpozneje v roku, ki je določen za vložitev pritožbe zoper odločbo o odmeri davka, predloži davčnemu organu dokaze, da iz upravičenih razlogov ni vložil napovedi oziroma da je iz opravičenih razlogov ni vložil pravočasno.

139. člen

Občan, ki začne opravljati gospodarsko dejavnost ali poklicno dejavnost, mora o pričetku opravljanja dejavnosti v osmih dneh obvestiti za odmero davka pristojni davčni organ. Davčni organ mora v petnajstih dneh po sprejetju prijavi, zavezanca seznaniti z

načinom obdavčitve v smislu 46. oziroma 66. člena tega zakona.

140. člen

Davčni organi morajo po podatkih, za katere zvedo pri svojem poslovanju, in ki so pomembni za pravilno ugotovitev davčnih obveznosti zavezancev, katerim se davki odmerjajo v drugi občini, takoj seznaniti pristojni davčni organ.

2. Odmera davkov

141. člen

Davčni organ izda odločbo o odmeri davka.

Davčni organ lahko izda odločbo o odmeri davka brez posebnega ugotovitvenega postopka, če spozna, da so podatki iz napovedi popolni in pravilni, ali če sam ima, ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo, tako, da ni potrebno zasliševanje stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

142. člen

Davčni organ lahko zavezancu, kateremu se davek določa po letnih osnovah, odmeri davek z začasno odločbo.

Začasna odločba iz prejšnjega odstavka mora biti izdana najkasneje v devetdesetih dneh od poteka roka za vložitev napovedi.

Če davčni organ na podlagi poslovnih knjig ali drugih podatkov ugotovi, da z začasno odločbo ugotovljena davčna osnova ni pravilna, izda najkasneje v enem letu po izdaji začasne odločbe novo odločbo o odmeri davka, s katero nadomesti začasno odločbo.

Če v enem letu po dnevu izdaje začasne odločbe, ta ni bila nadomeščena z novo odločbo po prejšnjem odstavku, se taka odločba šteje za odločbo o dokončni odmeri davka.

143. člen

Če davčni organ v postopku za odmero davka iz kmetijstva, gospodarskih ali poklicnih dejavnosti ugotovi, da podatki, ki jih je zavezanec za davek dal v napovedi ali na poseben poziv po 24. členu tega zakona, ne ustrezajo dejanskemu stanju, določi osnovo za davek po svojih ugotovitvah v skladu z merili določenimi v drugem odstavku 53. člena tega zakona.

Če zavezanec za davek oporeka zoper osnovo, določeno na način iz prejšnjega odstavka, je mogoče tako določeno osnovo znižati le tedaj, če predloži zavezanec dokaze, da je osnova manjša.

144. člen

Davek iz kmetijstva mora biti odmerjen do 30. aprila v letu, za katero se odmerja.

Davki, ki se odmerjajo po letni osnovi za preteklo leto, morajo biti odmerjeni do 31. maja po preteku leta, davki, ki morajo biti odmerjeni po letnih osnovah v naprej, pa do 31. marca v letu, za katero se odmerjajo.

Davki, ki se določajo v pavšalnem letnem znesku, morajo biti odmerjeni do 31. marca v letu, za katero se odmerjajo.

145. člen

Letne osnove za obračunavanje davkov se zaokrožijo na celih 10 dinarjev tako, da se zneski do 5 dinarjev zaokrožijo navzdol, zneski nad 5 dinarjev pa navzgor.

Kadar bi skupno odmerjeni davek ne presegal 50 dinarjev, se odmerni postopek ustavi. Zneski odmerjenih davkov se zaokrožijo na cele dinarje.

3. Pritožbe

146. člen

Zoper vsako odločbo, ki jo izda na prvi stopnji davčni organ po določbah tega zakona ali predpisov, izdanih na njegovi podlagi, je dovoljena v petnajstih dneh od vročitve pritožba na Republiško upravo za družbene prihodke.

Pritožba ne odloži izterjave odmerjenega davka, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Davčni organ lahko izjemoma do odločitve o pritožbi izterjavo davka odloži.

4. Odprava ali sprememba po nadzorstveni pravici

147. člen

Republiška uprava za družbene prihodke odločbo o odmeri davka, zoper katero ni bila vložena pritožba, po uradni dolžnosti na podlagi nadzorstvene pravice odpravi ali spremeni v dveh letih od dneva, ko je postala odločba v upravnem postopku dokončna, če so bila na prvi stopnji nepopolno ali napačno ugotovljena dejstva, če so bili zmotno presojeni dokazi, če je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali pa napačno uporabljen predpis, na podlagi katerega je bila stvar rešena.

5. Postopek za odmero davka od nenapovedanega dohodka

148. člen

Zoper občana, ki ima premoženje ali razpolaga s sredstvi oziroma troši sredstva, ki so znatno večja od dohodkov, ki so mu ostali po plačilu davčnih obveznosti, davčni organ uvede postopek za odmero davka od nenapovedanega dohodka, v katerem raziskuje, od kod takemu občanu premoženje oziroma sredstva.

149. člen

Davčni organ ima poleg vodenja postopka za odmero davka od nenapovedanega dohodka tudi dolžnost, da spremlja in proučuje pojave nesorazmernega pridobivanja premoženja in trošenja sredstev.

150. člen

Davčni organ pred uvedbo postopka zahteva od občana, za katerega ima podatke, da ima premoženje, ali razpolaga s sredstvi oziroma troši sredstva, ki so znatno večja od dohodkov, ki bi mu lahko ostali po plačilu davčnih obveznosti, da mu v roku 30 dni predloži podatke o svojem premoženju in porabi ter o svojih dohodkih.

151. člen

Postopek vodi davčni organ tiste občine, v kateri ima občan po uvedbi postopka stalno prebivališče.

O uvedbi postopka izda davčni organ sklep, v katerem določi obdobje, za katerega je postopek uveden. Sklep mora biti izdan najkasneje v treh mesecih po predložitvi podatkov iz prejšnjega člena.

Zoper sklep je dovoljena v osmih dneh od vročitve sklepa pritožba na Republiško upravo za družbene prihodke.

Zoper odločbo o pritožbi ni dopusten upravni spor. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve sklepa.

152. člen

Davčni organ lahko raziskuje izvor premoženja, sredstev in porabe za obdobje zadnjih desetih kole-

darskih let pred letom, v katerem je bil uveden postopek.

Postopek se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v okviru roka iz prvega odstavka tega člena.

153. člen

V postopku davčni organ zavezanca seznani o svojih ugotovitvah glede vrednosti premoženja, višine sredstev, s katerimi razpolaga oziroma jih je pridobil, o doseženih dohodkih, od katerih so bile odmerjene davčne obveznosti ter o razliki med vrednostjo premoženja oziroma sredstev in obdavčenimi dohodki v tem obdobju in zavezancu določi rok, v katerem lahko dokaže, da premoženje oziroma sredstva, s katerimi razpolaga ali da dohodki, ki jih je porabil, ne izvirajo iz dohodka, od katerega se plačujejo davčne obveznosti oziroma da dokaže, da je to premoženje oziroma sredstva pridobil iz dohodka, od katerega so bile odmerjene davčne obveznosti.

154. člen

Vrednost premoženja se presoja po nabavni ceni oziroma po dejanskih stroških.

V postopku ugotovljeni dohodki zavezanca, ki so bili obdavčeni oziroma dohodki, od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti, se zmanjšajo za stroške vzdrževanja zavezanca in njegovih družinskih članov, ki jih je v tem času vzdrževal. Stroški vzdrževanja se upoštevajo v višini poprečnih normalnih stroškov, če zavezanec ne dokaže drugače.

Povračila dejanskih stroškov, ki jih je prejel zavezanec v obdobju, na katero se nanaša postopek, se praviloma ne morejo upoštevati kot dohodek, razen če dokaže, da so bili dejanski stroški manjši od prejetih povračil.

Če zavezanec dokazuje izvor premoženja tudi s posojili od občanov, o tem praviloma predloži pismeno pogodbo, iz katere so razvidni podatki o pogodbenih strankah, o višini posojila ter o načinu in pogojih vračanja.

155. člen

Osnova za odmero davka od nenapovedanega dohodka je ugotovljena razlika med premoženjem, sredstvi oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni oziroma od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti.

Na tako ugotovljeno osnovo za obdobje, za katero je bil uveden postopek, se uporabi stopnja, določena z republiškim zakonom.

156. člen

O odmeri davka od nenapovedanega dohodka izda davčni organ odločbo.

Odločba mora biti izdana v enem letu od izdaje sklepa o uvedbi postopka.

Če davčni organ ne izda odločbe v roku iz prejšnjega odstavka tega člena, ali če v postopku ugotovi, da ni znatne razlike med zavezančevim premoženjem, sredstvi oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni oziroma od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti, postopek ustavi s sklepom.

157. člen

Pritožba zoper odločbo in tožba v upravnem sporu zadržita izvršitev odločbe.

S pravnomočno odločbo o odmeri davka od nenapovedanega dohodka ugotovljeni podatki o nenapovedanem dohodku in odmerjenem davku so javni.

158. člen

V postopku za odmero davka od nenapovedanega dohodka lahko davčni organ odredi ukrepe za zavarovanje plačila davka.

159. člen

Občinska skupščina lahko predpiše, da so občani na javni poziv, dolžni davčnemu organu predložiti podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve.

Občinske skupščine z medsebojnim dogovorom določijo kriterije za javni poziv.

6. Obračunavanje in pobiranje davkov

160. člen

Davek od osebnega dohodka delavcev, davek iz avtorskih pravic, davek iz gospodarskih dejavnosti, davek iz poklicne dejavnosti in davek na dobitke, ki se plačujejo od vsakega posameznega dohodka posebej, obračunava in odteguje izplačevalec takih osebnih oziroma drugih dohodkov (davek po odbitku).

Če vodi izplačevalec osebnega dohodka, od katerega se plačuje davek po odbitku, svoje finančno poslovanje pri službi družbenega knjigovodstva, mora obračunati in vplačati pri službi družbenega knjigovodstva ustrezen davek, razen davka od osebnega dohodka delavcev takrat, ko dvigne gotovino za izplačilo osebnih dohodkov. Davek od osebnega dohodka delavcev se obračunava in vplačuje na način, kot je s posebnim zakonom določeno za obračunavanje in plačevanje prispevkov za družbene dejavnosti.

Izplačevalec osebnih dohodkov, ki svojega finančnega poslovanja ne vodi pri službi družbenega knjigovodstva, mora davek od osebnega dohodka delavcev za sebe in za zaposlene delavce obračunati takrat, ko izplača osebne dohodke, in ga vplačati na ustrezen račun pri službi družbenega knjigovodstva najpozneje v treh dneh od dneva, ko je izplačal osebne dohodke; če ne zaposluje delavcev, pa do tretjega v mesecu za pretekli mesec.

Najpozneje v treh dneh po izplačilu mora izplačevalec obračunati in plačati davke po odbitku tudi od drugih dohodkov iz prvega odstavka tega člena.

Davki po odbitku se obračunavajo in plačujejo po stopnjah, ki veljajo na dan izplačila dohodkov.

161. člen

Izplačevalec dohodka, od katerega se plačuje davek, ki ne obračuna, ne vplača ali ne vplača pravočasno ustreznega davka po odbitku, mora plačati poleg rednega davka za zamujeno dobo še obresti po obrestni meri, ki jo določi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije v skladu s politiko obrestnih mer.

162. člen

Zavezanec mora plačati davek v tridesetih dneh od vročitve odločbe o odmeri davka, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Davki, ki se odmerjajo od letnih osnov ali v letnem pavšalnem znesku, se, če ni v tem zakonu drugače določeno, plačujejo v enakih trimesečnih obrokih, ki zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju, plačani pa morajo biti v petinštiridesetih dneh po zapadlosti.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka plačujejo zavezanci, katerih odmerjeni davek v enem letu ne

presega 500 dinarjev, ta davek v dveh enakih polletnih obrokih, ki zapadeta v plačilo vsakega prvega v polletju, plačana pa morata biti v petinštiridesetih dneh po zapadlosti.

163. člen

Zavezanec mora plačati akontacije po odločbi o odmeri iz zadnjega leta, za katero mu je bil davek odmerjen, dokler mu ni odmerjen davek, ki se odmerja po letni osnovi ali v pavšalnem letnem znesku.

Če se dohodek zavezanca bistveno poveča oziroma zmanjša, davčni organ na podlagi podatkov o spremembi obsega poslovanja ali na zahtevo zavezanca zviša ali zniža višino akontacije. O spremembi akontacije je treba zavezancu izdati odločbo.

Če začne zavezanec iz prvega odstavka tega člena opravljati dejavnost med letom, mu davčni organ z odločbo določi akontacijo davka.

164. člen

Zavezanec ali kdo drug, ki je na račun davka, obresti, denarne kazni ali stroškov prisilne izterjave plačal več, kot je bil dolžan plačati po pravnomočni odločbi, ima pravico zahtevati vračilo preveč plačanega zneska.

Preveč plačani davek se na zahtevo vrne zavezancu v tridesetih dneh od vložitve zahteve. Če zavezanec tega ne zahteva, se mu preveč plačani davek všteje v naslednja plačila, ali v plačila druge vrste davkov in drugih obveznosti, za katere je zadolžen pri istem davčnem organu, in o tem obvesti zavezanca.

165. člen

Od davkov, ki jih ni plačal v predpisanem roku, plača zavezanec obresti po obrestni meri, ki jo določi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije v skladu s politiko obrestnih mer.

Zavezancu, kateremu davčni organ na njegovo zahtevo ni znižal predpisane akontacije, z odmero davka pa se ugotovi, da je bil zahtevek utemeljen, pripadajo od razlike obresti iz prvega odstavka tega člena.

Obresti iz prvega odstavka tega člena se priznajo zavezancu tudi za preveč plačani davek, če je bil v pritožbenem ali obnovitvenem postopku oziroma v upravnem sporu odmerjeni znesek davka znižan.

166. člen

Davčni organ lahko začasno odloži plačilo davka ali dovoli obročno plačevanje davčnega dolga.

Pogoje in merila za odlog plačila in za obročno odplačevanje določi občinska skupščina.

7. Prisilna izterjava davkov

167. člen

Od zavezanca, ki zapadlega davka ni plačal v predpisanem roku, se davek prisilno izterja.

168. člen

Postopek prisilne izterjave davkov uvede davčni organ po uradni dolžnosti, in sicer po preteku roka, določenega za plačilo davka.

169. člen

Za prisilno izterjavo davkov je dovoljeno seči na vse dohodke in terjatve zavezanca ter na vse premoženje zavezanca, razen na dohodke, terjatve in premoženje, ki je izvzeto od prisilne izterjave.

Za prisilno izterjavo davkov iz kmetijstva je dovoljeno seči tudi na premoženje in dohodke zavezančevega zakonca, na premoženje in dohodke drugih

članov gospodinjstva pa le, če so kot lastniki, imetniki pravice uporabe oziroma uživalci vpisani v zemljiški knjigi.

S prisilno izterjavo se zasežejo osebni dohodki in terjatve zavezanca, ostalo premoženje pa praviloma le, če zavezanec nima osebnih dohodkov oziroma terjatev ali pa, če dolga z rubežem osebnih dohodkov oziroma terjatev ne bi bilo mogoče poravnati v enem letu.

Za osebne dohodke po prejšnjem odstavku se štejejo vsi prejemki iz živega in minulega dela.

170. člen

Prisilno izterjavo davkov uvede davčni organ z izdajo sklepa o prisilni izterjavi davkov. Za izdajo sklepa o prisilni izterjavi davkov je pristojen davčni organ, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka. Če gre za izterjavo drugih obveznosti, ki so s posebnimi predpisi dani v izterjavo davčnim organom, je za izdajo sklepa o prisilni izterjavi pristojen davčni organ občine, na katere območju ima dolжник stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

171. člen

Sklep o prisilni izterjavi mora vsebovati:

1. priimek in ime ter naslov zavezanca;
2. izvršilni naslov;
3. višino dolga, obresti in stroškov;
4. način prisilne izterjave;
5. ime in naslov izplačevalca osebnega dohodka zavezančevega dolžnika oziroma označbo premičnih stvari, iz katerih naj se dolg izterja ter nahajališče teh stvari, ni pa nujno, da so v sklepu te stvari natančneje označene;
6. pouk o ugovoru in o pritožbi.

V sklepu se navedejo tudi drugi podatki, ki so potrebni, da se prisilna izterjava lahko opravi.

172. člen

Sklep o prisilni izterjavi iz osebnih dohodkov ali terjatev zavezanca vroči davčni organ zavezancu in izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku. Z vročitvijo sklepa izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku se šteje, da je rubež osebnih dohodkov oziroma terjatev opravljen.

Sklep o prisilni izterjavi iz premičnega premoženja izroči zavezancu izvršitelj neposredno pred samim rubežem.

Pred izročitvijo sklepa o prisilni izterjavi zavezancu in pred začetkom rubeža izvršitelj pozove zavezanca, naj plača dolg, obresti in dotedanje stroške. Če zavezanec dolga ne plača, se prične rubež.

173. člen

Če premične stvari niso na območju družbenopolitične skupnosti, katere davčni organ je izdal sklep o prisilni izterjavi, pošlje le-ta svoj sklep o prisilni izterjavi pristojnemu davčnemu organu, da izvrši rubež s cenitvijo in prodajo.

174. člen

Prisilna izterjava iz premičnega premoženja se opravi z rubežem, ocenitvijo in s prodajo premičnih stvari, s poplačilom dolga, obresti in stroškov iz zneska, dobljenega s prodajo.

Rubež s cenitvijo in prodajo premičnih stvari opravi za to pooblaščen delavec davčnega organa (izvršitelj). Izvršitelj se mora izkazati s pooblastilom.

Za rubež s cenitvijo in prodajo premičnih stvari je pristojen izvršitelj davčnega organa tiste občine, na katere območju je premično premoženje.

175. člen

Proti sklepu o prisilni izterjavi, kot tudi proti rubežu in cenitvi lahko zavezanec ugovarja pri davčnem organu, ki je uvedel prisilno izterjavo v treh dneh, ko mu je bil sklep vročen oziroma v treh dneh po opravljenem rubežu in cenitvi.

O ugovoru odloča s sklepom davčni organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi.

Ugovor ustavi nadaljnji postopek prisilne izterjave do vročitve sklepa o rešitvi ugovora zavezancu ali polnoletnemu članu njegovega gospodinjstva.

Ce zavezanec ni vložil ugovora ima še vedno pravico v roku za pritožbo vložiti redno pritožbo zoper sklep o prisilni izterjavi oziroma zoper rubež; pritožba je dovoljena tudi zoper sklep o rešitvi ugovora.

176. člen

Ugovor zoper sklep o prisilni izterjavi je dopusten iz razlogov, ki preprečujejo prisilno izterjavo, zlasti pa:

1. če davčni organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi, zanj ni bil pristojen;

2. če listina, na podlagi katere je bila predlagana prisilna izterjava, ni izvršilni naslov ali verodostojna listina;

3. če odločba, na podlagi katere je bil izdan sklep o prisilni izterjavi, še ni izvršljiva;

4. če je odločba, na podlagi katere je bil izdan sklep o prisilni izterjavi, razveljavljena, odpravljena ali spremenjena;

5. če je prisilna izterjava dovoljena na stvari, denarne terjatve, dohodke ali druge pravice, ki so izvzete iz izvršbe oziroma pri katerih je možnost izvršbe omejena;

6. če je dolg prenehal na podlagi dejstva, ki je nastopilo po izvršljivosti odločbe ali pred tem, toda v času, ko dolжник tega ni mogel uveljaviti v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov;

7. če je bilo plačilo dolga začasno odloženo ali je bilo dovoljeno obročno odplačevanje dolga;

8. če je pravica do izterjave dolga zastarana.

177. člen

Zarubiti se smejo stvari, ki jih ima dolжник v posesti.

Zarubi se toliko stvari, kolikor je potrebno za poplačilo dolga, obresti in stroškov.

Predvsem se zarubijo stvari, glede katerih ni pripomb o obstoju kakšne pravice, ki bi preprečevala izvršbo in stvari, ki se dajo najlažje vnovčiti; pri tem je treba upoštevati tudi izjave navzočega dolžnika in drugih oseb.

178. člen

Od prisilne izterjave so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi okrnjenega zdravja ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;

2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;

3. prejemki iz naslova socialno varstvenih pomoči;

4. prejemki iz naslovačasne zaposlenosti;

5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči ter nagrad učencem in študentom;

6. prejemki vojakov in gojencev vojaških šol;

7. plačila za delo obsojencev v kazensko poboljševalnem domu;

8. prejemki iz naslova redov, medalj, vojnih spomenic ter drugih odličij in priznanj;

9. prejemki iz naslova potnih stroškov in dnevnice;

10. obleka, obutev, perilo in drugi predmeti za osebno rabo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari, če so nujni dolžniku in članom gospodinjstva glede na razmere okolja v katerem živijo;

11. hrana in kurjava, potrebni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

12. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku — kmetu nujni za kmetijsko gospodarstvo v tolikšni meri, kolikor je to potrebno za preživljanje njega in članov njegovega gospodinjstva, ter seme za uporabo na tem gospodarstvu in krma za štiri mesece;

13. orodje, stroji in drugi predmeti, ki so dolžniku, ki samostojno opravlja dejavnost z osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so last občanov, nujni za opravljanje dejavnosti, ter surovine in pogonsko gorivo — za tri mesece dela;

14. knjige in drugi predmeti, ki so dolžniku potrebni, da samostojno v obliki poklica z osebnim delom opravlja znanstveno, umetniško ali drugo poklicno dejavnost;

15. gotovina dolžnika, ki ima stalne mesečne prejemke, do mesečnega zneska, ki je po zakonu izvzet iz izvršbe, v sorazmerju s časom do naslednjih prejemkov;

16. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter družinske slike;

17. pripomočki, ki so bili dani invalidu ali drugi osebi s telesnimi hribami na podlagi predpisa ali si jih je sam nabavil in so nujni za opravljanje njegovih življenjskih funkcij.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko od zavezancev, ki zapadlih davkov ne plačajo v šestih mesecih od dneva, ko so zapadli v plačilo, ti davki prisilno izterjajo tudi iz premoženja, s katerim opravljajo dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviiti prisilna izterjava iz drugega premoženja in iz drugih dohodkov.

Poštna pošiljka ali poštno denarno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, je izvzeto iz prisilne izterjave, dokler mu ni vročeno.

179. člen

Na osebni dohodek in pokojnino ter na nadomestilo osebnega dohodka je mogoče seči s prisilno izterjavo do ene tretjine.

Na starostno pokojnino kmetov po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov in na prejemke in pogodbe o dosmrtnem preživljanju in dosmrtni renti ter na prejemke iz pogodbe o življenjskem zavarovanju je mogoče seči z izvršbo le toliko, kolikor ti presegajo najvišjo stalno socialno pomoč, ki se izplačuje na območju, kjer ima dolжник stalno prebivališče.

180. člen

S sklepom o prisilni izterjavi na osebne dohodke in na terjatve zavezanca se zavezancu prepove razpola-

gati z osebnimi dohodki ali terjatvami, izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku pa naloži, da mora osebni dohodek oziroma svoj dolg plačati v korist zavezančevega davčnega dolga.

181. člen

Prisilna izterjava na denarno terjatev, ki jo ima davčni dolžnik na žiro računu, deviznem računu ali na kakšnem drugem računu pri banki, se izvrši tako, da davčni organ izda sklep, s katerim naloži banki, naj iz dolžnikovega računa izplača na davčni račun znesek, za katerega je dovoljena izvršba.

182. člen

Izplačevalec osebnega dohodka oziroma zavezančev dolžnik lahko vloži v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu ugovor, da zavezanec pri njem nima osebnega dohodka oziroma da zavezancu sploh ni dolžan, da je dolg pogojen, da dolg še ni dospel v plačilo ali kakšen drug utemeljen ugovor.

Ce izplačevalec osebnega dohodka oziroma zavezančev dolžnik vloži v določenem roku ugovor, ki je ovira za izvršitev sklepa, mora davčni organ prijaviti zadevo javnemu pravobranilstvu da vloži tožbo, če ugotovi, da je ugovor neutemeljen.

183. člen

Ce se izplačevalec osebnega dohodka, zavezančev dolžnik oziroma banka ne ravna po sklepu, s katerim je odrejena prisilna izterjava, se dolg izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži izplačevalcu osebnega dohodka, da na davčni račun poravnava vse obroke, ki jih po sklepu o izvršbi ni odtegnil oziroma da zavezančev dolžnik plača na davčni račun zarubljeno terjatev. Pritožba izplačevalca osebnega dohodka oziroma zavezančevega dolžnika zoper tako odločbo zadrži izvršitev.

184. člen

Ce dolžniku preneha delovno razmerje, učinkuje sklep o prisilni izterjavi, tudi proti drugemu izplačevalcu, pri katerem je dolžnik po tem sklenil delovno razmerje, in sicer od dneva, ko je temu delodajalcu vročen sklep o izvršbi.

Delodajalec, pri katerem dolžnik ni več v delovnem razmerju, mora nemudoma v priporočeni pošiljki poslati sklep o izvršbi delodajalcu, pri katerem je ta sklenil delovno razmerje in o tem obvestiti davčni organ.

Delodajalec, pri katerem dolžnik ni več v delovnem razmerju, mora nemudoma obvestiti davčni organ, če ne ve, kje je dolžnik sklenil delovno razmerje.

185. člen

S prisilno izterjavo je mogoče seči na vse zavezančeve premične premoženje, razen na stvari, ki so od prisilne izterjave izzete.

Ce dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o prisilni izterjavi to ni ovira za rubež. V takem primeru se sklep o prisilni izterjavi vroči zavezancu kasneje.

Ce zavezanec noče sam odpreti prostorov in pokazati stvari v poslovalnici ali stanovanju, sme izvršitelj v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, pohištvo in podobno, da bi lahko opravil rubež.

Ce izvršitelj ne more sam izvršiti prisilne izterjave, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč milice, da ga zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč milice zahteva od občinskega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve.

Rubež in prodaja stvari ter druga opravila v postopku za prisilno izterjavo niso dovoljena ponoči, v nedeljo ali na državni praznik.

Rubež premičnih stvari se opravi v navzočnosti zavezanca ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče oziroma v navzočnosti dveh polnoletnih občanov ter prič, če pri rubežu ni navzoč zavezanec ali član njegovega gospodinjstva.

186. člen

Hkrati z rubežem se opravi tudi cenitev zarubljenih stvari. Cenitev opravi sam izvršitelj, po potrebi pa lahko pokliče posebnega cenilca.

Na zahtevo zavezanca mora izvršitelj poklicati cenilca, vendar pri tem ni vezan na osebo, ki jo predlaga zavezanec.

187. člen

O opravljenem rubežu mora izvršitelj napraviti zapisnik. V rubežni zapisnik se vpišejo:

1. priimek in ime ter stalno prebivališče oziroma sedež zavezanca in podatki o drugih osebah, ki sodelujejo pri izvršbi;
2. kraj in čas rubeža;
3. znesek dolga, obresti in stroškov, za katere se opravlja rubež;
4. natančno označbo in opis zarubljenih predmetov;
5. vrednost zarubljenih predmetov ugotovljenih s cenitvijo;
6. ime tistega, ki je opravil cenitev ter navedba ali je zavezanec imel pripombe glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe;
7. ime tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. ugotovitev, da sta bila zavezanec in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na zakonite posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala.

Ce je bil izvršitelj prisiljen uporabljati posebne ukrepe, se to vpiše v rubežni zapisnik.

Zapisnik o opravljenem rubežu podpišejo izvršitelj, ki je opravil rubež, zavezanec ali član njegovega gospodinjstva, navzoče priče, cenilec in druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

Ce zavezanec oziroma njegov zastopnik noče podpisati zapisnika, ugotovi izvršitelj to v zapisniku. Izvod zapisnika se vroči zavezancu.

188. člen

Zarubljene premične stvari se pustijo v hrambi pri zavezancu. Davčni organ lahko odloči, da se zarubljene premične stvari zavezancu odvzamejo ter jih shranj ali pa izroči v hrambo komu drugemu.

Gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti se vedno odvzamejo in izročijo v hrambo.

Na zarubljenih stvareh, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, je treba vidno označiti, da so zarubljene.

189. člen

Ce se pri rubežu ne najdejo stvari, ki so lahko predmet izvršbe, se to vpiše v rubežni zapisnik.

190. člen

Ce so bile zavezančeve premične stvari že prej zarubljene pri kakšni drugi upravi ali sodni izterjavi, se ponovni rubež teh premičnin opravi tako, da se na prvem rubežnem zapisniku napravi zaznamek. Ce je prejšnji rubež opravilo sodišče, napravi sodišče na zahtevo davčnega organa v svojem rubežnem zapisniku zaznamek o ponovnem rubežu.

O ponovnem rubežu se obvesti zavezanca.

191. člen

Ce zavezanec izjavi, da so zarubljene stvari last druge osebe, a nima za to dokazov, zarubi izvršitelj tudi te predmete, mora pa opozoriti to drugo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu vloži pri sodišču tožbo (izločitveno tožbo), da bi dokazala lastništvo. Če ta oseba v tem roku ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem, se postopek prisilne izterjave nadaljuje, kakor da ni bilo pripomb. Izjavo zavezanca in opozorilo iz prvega stavka je treba vpisati v rubežni zapisnik.

Z vložitvijo tožbe pri sodišču v roku, ki je določen v prejšnjem odstavku, se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, dokler se ne konča spor.

192. člen

Ce zavezanec zarubljene stvari odtuji, uniči ali poškoduje, mora davčni organ vložiti zoper njega prijavo pri javnem tožilcu, za izterjavo dolgov pa se takoj opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep.

193. člen

Veljavnost rubeža preneha, če se prisilna prodaja ne opravi v enem letu od rubeža oziroma od dneva, ko je bila zavezancu sporočena odločba o pritožbi po 202. členu ali sodba o izločitveni tožbi po 191. členu tega zakona.

194. člen

Prodaja zarubljenih stvari ni dovoljena, dokler ne preteče osem dni od rubeža.

Izjemoma se lahko stvari, ki se rade kvarijo, prodajo tudi pred pretekom osem dnevnega roka od rubeža.

Prodaja zarubljenih stvari se opravi praviloma na javni dražbi.

195. člen

Zavezanec sme s poprejšnim pooblastilom davčnega organa sam prodati zarubljene stvari s tem, da kupec denar izroči v odplačilo dolga, obresti in stroškov.

Ce se na tak način lahko popolnoma poravnava dolg z obrestmi in stroški, je davčni organ dolžan dovoliti tako prodajo. Če pa bi se s tako prodajo dosegla le delna poravnava dolga, o taki prodaji odloči davčni organ, upoštevajoč pri tem, kakšne so možnosti, da se zarubljene premičnine vnovčijo na javni dražbi.

Da bi se stvari bolje vnovčile in prihranili stroški, lahko določi davčni organ tudi kakšen drug način vnovčenja mimo javne dražbe. V takem primeru se stvari ne smejo prodati pod cenilno vrednostjo.

196. člen

Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis stvari s cenilno vrednostjo.

Oklic o javni dražbi je treba objaviti na običajen način v kraju, kjer bo dražba in zavezanca o tem obvestiti najmanj pet dni pred pričetkom dražbe.

197. člen

Javna dražba se lahko prične tudi, če se je javil en sam ponudnik.

Na javni dražbi ne sme nastopiti kot pobudnik zavezanec ali njegov družinski član in tudi ne uradna oseba, ki je sodelovala pri rubežu ali prodaji.

Zarubljene stvari se dajo na dražbo z začetno ceno, ki je bila ugotovljena pri rubežu. Če se na javni dražbi ne doseže začetna cena, se stvari prodajo za največjo ponujeno ceno, vendar ta cena ne sme biti

manjša kot znaša polovica vrednosti, ugotovljene pri rubežu.

Ce se za posamezne stvari na javni dražbi ne doseže niti polovica cenilne vrednosti, se lahko napove ponovno dražbo, na kateri se stvari lahko prodajo ne glede na višino dosežene cene. Ponovna javna dražba se sme opraviti šele po preteku petih dni od neuspele dražbe.

198. člen

Izvršitelj mora voditi zapisnik o poteku javne dražbe. V njem navede zlasti čas in kraj javne dražbe, imena ponudnikov in ponujene zneske, imena kupcev in doseženo prodajno ceno.

Zapisnik morajo podpisati izvršitelj, kupec in zavezanec, če je bil navzoč pri dražbi. Zavezanec sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik; izvod zapisnika se vroči zavezancu.

199. člen

Kupec mora položiti znesek kupnine in prevzeti stvari takoj po končani dražbi oziroma prodaji.

200. člen

Po končani dražbi davčni organ s sklepom razdeli znesek, dobljen s prodajo tako, da se poravnajo po vrsti: stroški izvršilnega postopka, obresti do dneva vnovčenja stvari in davčni dolg.

Presežek kupnine, ki ostane, se izroči dolžniku.

201. člen

Ce je bila javna dražba brezuspešna, ker ni bilo kupcev ali ker so bile ponudbe prenizke, lahko izda davčni organ, namesto da bi določil drugo javno dražbo, sklep, naj opravi prodajo posebna tričlanska komisija. Komisijo določi davčni organ.

Komisija lahko določi, da se stvari prodajo neposredno ali po komisijski trgovini v istem ali drugem kraju ali na kakšen drug primeren način.

Prodaja po komisiji ni dopustna po ceni, ki ne bi dosegla niti polovico cenilne vrednosti.

O prodaji, ki jo je opravila komisija, se napravi poseben zapisnik, ki mora vsebovati potrebne podatke o prodaji in o nastalih stroških. Zapisnik podpisajo člani komisije in kupec oziroma zastopnik komisijske trgovine, če so bile stvari prodane v komisijski trgovini. Izvod zapisnika se vroči zavezancu.

202. člen

Zoper sklep o prisilni izterjavi ter zoper posamezno opravila v izvršenem postopku se zavezanec lahko pritoži v osmih dneh po prejemu sklepa oziroma po izvedbi opravila.

Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa oziroma opravila, če ta zakaž ne določa drugače. Davčni organ pa lahko izjemno do odločitve o pritožbi zadrži izvršitev sklepa.

V pritožbi zoper sklep o prisilni izterjavi ter zoper posamezna opravila v izvršilnem postopku ni mogoče izpodbijati pravilnosti odločbe, ki se izvršuje.

203. člen

Prisilna izterjava iz zavezančevega nepremičnega premoženja je dovoljena le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovega premičnega premoženja ali iz njegovih dohodkov, iz terjatev.

Prisilno izterjavo davkov iz zavezančevega nepremičnega premoženja opravi na zahtevo davčnega organa sodišče po zakonu o izvršilnem postopku.

204. člen

Prisilna izterjava se ustavi, ko zavezanec plača dolžni davek z obrestmi in stroški ali ko dolg kako drugače preneha.

205. člen

Izvršilni naslov po tem zakonu se šteje odločba o odmeri davka.

Ce se izterjujejo zaostali davki iz več odmernih odločb, je izvršilni naslov lahko tudi dolgovni seznam o zaostalih davkih, ki ga sestavi davčno knjigovodstvo, overi pa predstojnik davčnega organa.

Ce je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti, katere niso odmerili davčni organi, je izvršilni naslov izvršljiva odločba, izvršljiv plačilni nalog ali nalog za prisilno izterjavo, ki mora med drugim vsebovati tudi številko in datum odločbe ali plačilnega naloga o naložitvi dajatve in potrdilo o izvršljivosti.

206. člen

Zavezanec je dolžan plačati vse stroške prisilne izterjave.

Ce se ukrepi za prisilno izterjavo davkov odpravijo ali če se kasneje dokaže, da niso bili upravičeni, trpi stroške teh ukrepov organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi.

Stroški za sklep o prisilni izterjavi znašajo 50 dinarjev; stroški prisilne prodaje znašajo 1% od davčnega dolga in obresti, vendar najmanj 100 dinarjev.

Za vsako pot izvršitelja v zvezi s prisilno izterjavo se zavezancu zaračunajo stroški v znesku 20 dinarjev.

Zavezanca bremenijo tudi vsi drugi stroški (za čuvanje, prevoz, stroški cenilcev in drugo) v dejanskih zneskih.

207. člen

Od skupno prisilno izterjanih obveznosti se najprej poravnajo stroški prisilne izterjave, potem obresti in nazadnje dolžni davek in denarne kazni.

8. Odpis davka zaradi neizterljivosti**208. člen**

Davčni dolg, ki se niti prisilno ne da izterjati, se odpiše kot neizterljiv.

Davčni dolg se šteje za neizterljivega:

1. če je zavezanec umrl ali se je neznano kam odselil in ni pustil niti premoženja niti nepremičnega premoženja, iz katerega bi se mogli davki izterjati; če se zavezanec, ki se je odselil, znova vrne ali se zve za njegovo prebivališče, se ponovno zadolži za odpisani davek, razen če je med tem zastarala pravica do izterjave;

2. če se s prisilno izterjavo, ki se je vsako leto brezuspešno poskušala, dolg ni mogel izterjati niti tretje leto odkar je zapadel v plačilo; izjemoma se dolg odpiše tudi pred potekom tretjega leta, če se je pri prisilni izterjavi ugotovilo, da ne kaže, da bi se mogel dolg v določenem času izterjati.

209. člen

Izvršni svet občinske skupščine lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da se zavezancu davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživetje zavezanca in njegovih družinskih članov.

Pri zavezancih, ki so lastniki nepremičnega premoženja, lahko organ iz prejšnjega odstavka, ki je

pristojen za odpis, predlaga, da se davčni dolg zavaruje z knjižno zastavne pravice na njihovih nepremičninah.

9. Poroštvo**210. člen**

Ce davka ni bilo mogoče izterjati iz zavezančevega premoženja, se ta izterja iz premoženja članov njegovega gospodinjstva, ki so to premoženje kakorkoli dobili od zavezanca.

Ce je zavezanec z namenom, da bi se izognil plačilu davka, s pravnim opraviлом odtujil premoženje komu drugemu, ki ni član njegovega gospodinjstva, lahko občina tako pravno opravilo izpodbija pred sodiščem, če je kupec vedel za tak namen zavezanca.

Za plačilo davkov, ki se odtegujejo, je porok izplačevalec.

211. člen

Občinska skupščina predpiše merila, kdaj sme davčni organ od zavezanca zahtevati poroštvo za plačilo davčnih obveznosti.

Poroštvo obsega pismeno izjavo ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katero se zavezujejo poravnati davčne obveznosti zavezanca, če jih sam ne poravnava in če jih ne bi bilo mogoče prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

Iz poroštvne izjave mora biti razvidno, ali velja poroštvo za vse premoženje ali samo za določeni del porokovega premoženja, kot tudi, da se izpolnitev porokove obveznosti zavaruje z zastavo ali na kakšen drug način.

Ce zavezanec, od katerega je organ zahteval poroštvo, v roku, ki mu je bil določen, ne predloži ustrezne poroštvne izjave, lahko davčni organ zoper takega zavezanca izreče varstveni ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti za čas do enega leta.

212. člen

Kadar ima več oseb dohodke od opravljanja gospodarskih dejavnosti v skupni obratovalnici, se sme davek, ki odpade na posameznega zavezanca, prisilno izterjati iz vsega premoženja ustanoviteljev.

213. člen

Družbenopolitične skupnosti imajo prednostno pravico do izterjave davkov, obresti, stroškov prisilne izterjave in denarnih kazni iz dohodkov in premoženja zavezanca, če ni po veljavnih predpisih drugače določeno.

214. člen

Občan, ki odtuji ali pridobi nepremično premoženje, mora ob overitvi podpisov na pogodbi o prenosu takega premoženja pri pristojnem organu predložiti dokaze, da je plačal vse zapadle obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Ko se vloži pri sodišču predlog za prenos nepremičnine na podlagi sodne poravnave ali po sodni odločbi o prenosu na podlagi priznanja prejšnjega lastnika, da je nepremičnino prodal, morata občan, ki na takj podlagi prenaša nepremičnino, in občan, na katerega se nepremičnina prenaša, predložiti dokaz o plačilu vseh zapadlih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Brez dokaza o plačanih zapadlih obveznostih po prvem in drugem odstavku tega člena ni mogoče overiti podpisov na pogodbi o prenosu nepremičnine

oziroma ni mogoč prenos nepremičnine v javnih knjigah.

V primerih, ko občan prenaša nepremično premoženje na uporabnika družbenih sredstev, je mogoče overiti podpise na pogodbi in izvršiti prenos v javnih knjigah brez dokaza o plačanih zapadlih obveznostih, če se uporabnik družbenih sredstev zaveže, da bo kupnino do višine odsvojiteljevih neplačanih obveznosti nakazal za poravnavo teh obveznosti. Če uporabnik družbenih sredstev ne ravna po določbah prejšnjega stavka, se dolg odsvojitelja, do višine izplačane kupnine, izterja od njega.

Za občane, ki si pridobijo nepremičnine v občini, v kateri nimajo stalnega prebivališča, mora sodišče, pri katerem je bil opravljen prenos nepremičnine, poslati en izvod zemljiškoknjižnega sklepa davčnemu organu občine, v kateri ima stalno prebivališče tisti, na katerega se nepremičnina prenaša, in sicer v tridesetih dneh od izdaje zemljiškoknjižnega sklepa, na podlagi katerega se prenaša lastnina na nepremičnini.

Za občane, ki si postavijo stanovanjsko hišo ali kakšen drug gradbeni objekt v občini, v kateri nimajo stalnega prebivališča, mora upravni organ občine, ki izda dovoljenje za uporabo zgrajene stanovanjske hiše oziroma objekta, v tridesetih dneh poslati en izvod dovoljenja davčnemu organu občine, v kateri ima stalno prebivališče tisti, ki mu je dovoljenje izdano.

215. člen

Zavezanec za davek iz kmetijske dejavnosti po dejanskem dohodku, iz gospodarskih dejavnosti in poklicnih dejavnosti, ki odtuji v tem zakonu določena osnovna sredstva, s katerimi je opravljal dejavnost, mora najprej poravnati svoje davčne in druge obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Če novi lastnik prevzame premoženje iz prejšnjega odstavka, davek pa ni plačan, je do vrednosti prevzetega premoženja solidarno s prejšnjim lastnikom porok za plačilo zapadlega davka.

10. Zastaranje

216. člen

Pravica do odmere davka razen davka od neupovedanega dohodka zastara v petih letih po preteku leta, v katerem bi bilo treba odmeriti davek.

Pravica do izterjave davka in pravica do izterjave obresti ter stroškov prisilne izterjave zastara v petih letih po preteku leta, v katerem bi jih bilo treba izterjati.

Pravica zavezanca, da se mu vrnejo zneski, ki jih je nepravilno ali preveč plačal na račun davka, obresti in stroškov prisilne izterjave, zastara v petih letih po preteku leta, v katerem jih je plačal.

217. člen

Zastaranje pravice do odmere davka ustavi vsako uradno dejanje davčnega organa, ki mu je namen odmera davka in je dano v vednost zavezancu.

Zastaranje pravice do izterjave davka, obresti, stroškov prisilne izterjave ustavi vsako uradno dejanje davčnega organa, ki mu je namen izterjava in je dano v vednost zavezancu.

Zastaranje pravice do vračila nepravilno in preveč plačanega davka, obresti in stroškov prisilne izterjave ustavi vsako dejanje, ki ga zavezanec stori pri pristojnem organu, da doseže vračilo.

Po vsaki ustavitvi zastaranja začne znova teči zastaralni rok.

Zastaranje nastopi v vsakem primeru, ko preteče deset let od dneva, ko je prvič pričelo teči.

218. člen

Postopek za prekršek zaradi kršitev določb tega zakona ni dopusten, ko pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko pretečejo štiri leta od dneva storitve prekrška.

Pravica do izterjave denarnih kazni izrečenih zaradi kršitev določb tega zakona zastara v enem letu od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

Pravica do vračila neupravičeno oziroma preveč plačane denarne kazni zastara v enem letu od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

Zastaranje pravice do izterjave oziroma vračila denarne kazni nastopi v vsakem primeru, ko pretečeta dve leti od dneva, ko je prvič pričelo teči.

11. Evidenca in knjiženje davkov

219. člen

Davki po tem zakonu in drugi prispevki in davki, ki jih odmerjajo ali pobirajo davčni organi, se knjižijo pri davčnih organih.

Po preteku leta, najkasneje pa do 31. marca, sestavi davčni organ letni zaključni račun. Letni zaključni račun potrdi občinska skupščina.

Republiška uprava za družbene prihodke predpiše računski načrt, način knjiženja in način sestave letnega zaključnega računa.

220. člen

Republiška uprava za družbene prihodke izda navodilo o izvajanju odmere in izterjave davkov in o vodenju evidenc.

221. člen

Organizacije združenega dela, organi družbenopolitičnih skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti morajo plačila občanom za dobavljeno blago, opravljene storitve ter druge prejeme nakazovati na njihove žiro račune.

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije določi, kateri občani in pri kateri bančni organizaciji morajo odpreti žiro račun, kot tudi način sporočanja teh podatkov davčnim organom.

Občanom, ki niso dolžni odpreti žiro računa, pa smejo izplačevalci iz prvega odstavka tega člena neposredno izplačevati prejeme samo, če predložijo pismeno izjavo, da niso dolžni odpreti žiro računa.

Bančne organizacije iz prvega odstavka tega člena so dolžne pristojnemu davčnemu organu pošiljati podatke o imetnikih žiro računov in o poslovanju preko žiro računov.

222. člen

Zavezanci za davek iz kmetijskih, gospodarskih in poklicnih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku in poslovno sodelujejo z organizacijami združenega dela, organi družbenopolitičnih skupnosti ter drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, morajo pred predložitvijo računa oziroma potrdila o plačilu tem organizacijam, predložiti račun oziroma potrdilo davčnemu organu, ki ga evidentira. Če ima zavezanec pri davčnem organu neplačane zapadle obveznosti, lahko zapiše davčni organ na račun oziroma potrdilo nalog izplačevalcu, naj ob izplačilu odtegne zapadle obveznosti. Natančnejše

predpise o evidentiranju računov izda Republiška uprava za družbene prihodke.

IV. KAZENSKE DOLOČBE

223. člen

Zavezanec — občan se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 1.000 do 20.000 dinarjev, za prekrške v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti pa od 2.000 do 100.000 dinarjev:

1. če na osebni poziv davčnega organa ne predloži v določenem roku podatkov, potrebnih za odmero davka, ki bi jih moral predložiti (prvi odstavek 24. člena);

2. če davčnemu organu ne dovoli pregledati delovnih in drugih prostorov, v katerih opravlja dejavnost ali hrani material oziroma proizvode oziroma mu ne dovoli pregledati naprav, blaga, poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca glede tega, kako izpolnjuje svoje davčne obveznosti, ali če ga pri pregledu ovira (drugi odstavek 24. člena);

3. če ne vodi, ne vodi v redu ali nepravilno vodi poslovne knjige oziroma evidence, ki jih je dolžan voditi (19. člen);

4. če ne sporoči v predpisanem roku pričetek opravljanja dejavnosti, iz katere ima dohodek, od katerega se plačuje davek (tretji odstavek 62. člena in 139. člen);

5. če na vročeni osebni poziv ne vloži napovedi za odmero davka v primerih, ko ni možno uporabiti sankcije iz 138. člena tega zakona;

6. če na zahtevo davčnega organa ne da podatkov, s katerimi razpolaga (drugi odstavek 25. člena);

7. če v predpisanem roku ne obvesti davčnega organa o tem, da je prenehal izpolnjevati pogoje za obdavčenje v pavšalnem letnem znesku (peti odstavek 57. člena in tretji odstavek 72. člena);

8. če ne prijavi, ali ne prijavi v določenem roku dohodka, doseženega s priložnostnim opravljanjem storitev občanom (drugi odstavek 74. člena);

9. če ne prijavi, ali ne prijavi v določenem roku dohodka iz avtorskih pravic, ki ga dobi od občanov (tretji odstavek 79. člena).

Poleg denarne kazni za prekrške iz tega člena se lahko izreče storilcu tudi varstveni ukrep prepovedi samostojnega opravljanja dejavnosti za čas do enega leta.

224. člen

Z denarno kaznijo 500 dinarjev se kaznuje za prekršek takoj na mestu zavezanec, če ne evidentira gotovinskega prometa preko registrske blagajne (20. člen).

225. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, če na zahtevo davčnega organa ali na javni poziv v določenem roku ne predloži podatkov o svojem premoženju, sredstvih in porabi ter o dohodkih (150. in 159. člen).

226. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, ki je napovedal manjšo davčno osnovo, ali ki ni prijavil premoženja, če utaja davka, ki odpade na nenapovedani dohodek oziroma premoženje ne predstavlja kaznivega dejanja.

Z denarno kaznijo od 2.000 do 100.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zavezanec, ki stori prekršek

iz prvega odstavka tega člena v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Poleg denarne kazni za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena se sme izreči storilcu tudi varstveni ukrep prepovedi samostojnega opravljanja dejavnosti za čas do enega leta.

227. člen

Z denarno kaznijo od 2.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, druga samoupravna organizacija in skupnost, če pri izplačilu osebnih in drugih dohodkov, od katerih se obračunava in plačuje davek po tem zakonu, ne obračuna in ne vplača ustreznega zneska davka (160. člen).

Z denarno kaznijo od 1.000 do 5.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela, organa družbenopolitične skupnosti, samoupravne organizacije in skupnosti.

228. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, če stori dejanje iz prvega odstavka 227. člena tega zakona oziroma zavezanec, ki mora po določbah tega zakona sam obračunati in vplačati davek, pa tega ne stori v roku, ki je določen v tem zakonu.

229. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, samoupravna organizacija ter skupnost in služba družbenega knjigovodstva, če ne pošlje davčnemu organu v določenem roku podatkov, ki so potrebni za pravilno odmero davčnih obveznosti in ki mu jih je po zakonu dolžna dati oziroma davčnemu organu ne omogoči vpogleda v svoje poslovne knjige in evidence zaradi ugotavljanja podatkov, pomembnih za odmero davkov (prvi odstavek 25. člen).

Z denarno kaznijo od 1.000 do 10.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela, samoupravne organizacije ter skupnosti in službe družbenega knjigovodstva.

230. člen

Organizacija združenega dela ter druga samoupravna organizacija in skupnost se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 1.000 do 50.000 dinarjev, če plača občanu dobavljeno blago ali opravljeno storitev po računu, ki ni bil pred tem evidentiran pri davčnemu organu (222. člen).

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti.

231. člen

Organizacija združenega dela ter druga samoupravna organizacija in skupnost se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 1.000 do 50.000 dinarjev, če izplača neposredno občanu dohodek, ki bi mu ga smela izplačati samo na žiro račun, ali če mu izplača dohodek brez njegove pisne izjave, da ni dolžan odpreti žiro računa (prvi in tretji odstavek 221. člena).

Z denarno kaznijo iz prvega odstavka tega člena se kaznuje za prekršek bančna organizacija, ki odpre občanu žiro račun v nasprotju s predpisi o žiro računih oziroma ki davčnemu organu ne nudi podat-

kov o poslovanju preko žiro računov (drugi in tretji odstavek 221. člena).

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti. Z enako kaznijo se za prekršek iz drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba bančne organizacije.

232. člen

Postopek o prekrških iz 223. in 224. člena tega zakona vodi davčni organ.

O pritožbi zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, odloča Republiški senat za prekrške.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve, zadrži pa izvršitev varstvenega ukrepa prepovedi samostojnega upravljanja dejavnosti.

Davčni organ lahko izjemoma do odločitve o pritožbi odloži izvršitev kazni.

Davčni organi vodijo postopek o prekrških po določbah zakona o prekrških, če ni s tem zakonom drugače določeno.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

233. člen

Do uveljavitve posebnega zakona iz drugega odstavka 30. člena tega zakona se odmerja in plačuje davek iz kmetijske dejavnosti po določbah 49. do 67. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74, 39/74, 5/76, 10/76, 31/76 in 8/78) s tem, da se te določbe spremenijo oziroma dopolnijo takole:

— v četrtem odstavku 52. člena se številka »153« nadomesti s številko »127«;

— v 3. točki prvega odstavka 57. člena se za besedo »jezovi« doda besedilo »objekti za potrebe splošne ljudske obrambe«;

— v prvem odstavku 61. člena se znesek »5.600« nadomesti z zneskom »8.700«, v drugem odstavku 61. člena pa znesek »19.000« z zneskom »29.400«;

— besedilo 65. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne plačuje se davek iz kmetijstva za zemljišče, ki ga je zavezanec oddal družbenopravni osebi v zvezi z uveljavljanjem pravice do preživninskega varstva kmetov.

Združenemu kmetu, ki je v okviru proizvodnega sodelovanja v organizaciji združenih kmetov oziroma z organizacijo združenega dela ali proizvodno skupnostjo kmetov združil svoje delo in zemljišče tako, da se oblikuje kompleks skupne proizvodnje za dalj kot eno leto, se odmerjeni davek iz kmetijstva, ki sorazmerno odpade na tako zemljišče, zniža za 50 %.

Občinska skupščina lahko predpiše olajšavo zavezancem, ki vlagajo sredstva v gradnjo malih hidroelektrarn.

— v četrtem odstavku 66. člena se znesek »9.400« nadomesti z zneskom »20.000«.

234. člen

Začasne oprostitve, ki so bile priznane pred uveljavitvijo tega zakona, veljajo do poteka roka, do katerega so bile priznane.

235. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon preneha veljati zakon o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74, 39/74, 5/76, 10/76, 31/76 in 8/78), razen določb, navedenih v 233. členu tega zakona.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka dokončajo davčni organi posebne postopke za odmero davka od nenapovedanega dohodka, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega zakona, po dosedaj veljavnih določbah.

236. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-5/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednica

Silva Jereb l. r.

1892.

Na podlagi 3. točke 379. člene ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti

Razglasa se zakon o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 15. decembra 1982, na seji Zbora občin dne 15. decembra 1982 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 13. decembra 1982.

Št. 0100-16/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Predsednik

Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti

1. člen

Zaradi varovanja kmetijskih zemljišč ni dovoljena sprememba namembnosti zemljišč do sprejetja družbenih planov občin vključno s prostorskim delom, usklajenih z dogovorom o temeljih družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1981—1985 (v nadaljnjem besedilu: dogovor o temeljih družbenega plana SR Slovenije) in s tem zakonom.

2. člen

Ne glede na določbo prejšnjega člena je dovoljena sprememba namembnosti zemljišča, če gre za gradnjo:

— objektov, za katere je lokacijsko dovoljenje postalo pravnomočno do uveljavitve tega zakona;

— objektov skupnega družbenega pomena, določenih v dogovoru o temeljih družbenega plana SR Slovenije, če lokacijsko dovoljenje postane pravnomočno do 31. decembra 1983.

3. člen

Da se zagotovi varstvo najboljših kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti, se z družbenim planom občine ne smejo nameniti za nekmetsko rabo naslednja zemljišča:

— kmetijska zemljišča, na katerih je najširša možnost rabe tal, ki se kaže v možnosti gojenja vseh kmetijskih rastlin, ki uspevajo pri nas, če lega tal omogoča uporabo vseh vrst kmetijske mehanizacije — I. kategorija kmetijskih zemljišč;

— kmetijska zemljišča, na katerih je delno otežkočena možnost rabe, tal zaradi fizikalnih lastnosti tal, kar zmanjšuje možnost izbora gojenja kmetijskih rastlin — II. kategorija kmetijskih zemljišč;

— zemljišča, na katerih so na podlagi proučitve naravnih danosti predvidene melioracije, s katerimi je možno zemljišča usposobiti za intenzivno kmetijsko proizvodnjo.

Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predpiše strokovna merila za določitev zemljišč iz prejšnjega odstavka.

4. člen

Zemljišča iz prejšnjega člena se v družbenem planu občine trajno namenijo za kmetijsko proizvodnjo (1. alineja drugega odstavka 10. člena zakona o kmetijskih zemljiščih — Uradni list SRS, št. 1/79 in 11/81).

Vsa druga kmetijska zemljišča se v družbenem planu občine razvrstijo v skladu s predpisi o kmetijskih zemljiščih.

5. člen

Kmetijska zemljišča iz 3. člena tega zakona in kmetijska zemljišča iz 1. alineje drugega odstavka 10. člena zakona o kmetijskih zemljiščih, ki so trajno namenjena za kmetijsko proizvodnjo, se v družbenem planu občine lahko le izjemoma namenijo za nekmetijsko rabo, če gre za gradnjo:

— objektov skupnega družbenega pomena, določenih v dogovoru o temeljnih družbenega plana SR Slovenije;

— stanovanjskih in drugih objektov, ki neposredno služijo primarni kmetijski proizvodnji;

— na že začelih stanovanjskih in industrijskih kompleksih, ki pomenijo zaključitev s sprejetim zazidalnim načrtom načrtovane zazidave;

— znotraj obstoječe gradbene strukture naselij na kmetijskih zemljiščih, ki so najmanj s treh strani zazidana in ne merijo več kot 2000 m²;

— objektov za potrebe oboroženih sil in za namene v okviru programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

— objektov za urejanje vodnega režima z namenom, da se zagotovi obramba pred poplavami in erozijo, varstvo vodnih količin in zalog ter varstvo kakovosti voda;

— objektov za vzdrževanje naravnih vodotokov, vodnogospodarskih objektov in naprav v splošni rabi;

— objektov in naprav za raziskovanje in izkoriščanje rudnin, razen za kamen, mivko, pesek, gramoz, lončarsko in opekarsko glino.

Za začetek gradnje iz 3. alineje prejšnjega odstavka se po tem zakonu šteje pridobitev lokacijskega dovoljenja, pravnomočnega do uveljavitve tega zakona, za gradnjo vsaj enega od objektov, ki so predvideni s sprejetim zazidalnim načrtom.

6. člen

Kmetijska zemljišča iz 4. člena tega zakona se opredelijo in prikažejo numerično in grafično na preglednem katastrskem načrtu v merilu 1:5000; v občinah, kjer ti načrti še niso izdelani, pa na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000 s pomočjo zemljiškega katastrskega načrta v originalnem merilu.

7. člen

Občinska skupščina izdela oziroma uskladi družbeni plan, vključno s prostorskim delom, z dogovorom o temeljnih družbenega plana SR Slovenije in s

tem zakonom in obvesti o tem Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

V občini, kjer je že sprejet družbeni plan, vključno s prostorskim delom, se ta plan ne sme izvajati, dokler ga občinska skupščina ne uskladi v smislu prejšnjega odstavka in obvesti o tem Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

8. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na podlagi poprejšnje strokovne proučitve oceni usklajenost družbenega plana občine z dogovorom o temeljnih družbenega plana SR Slovenije in s tem zakonom.

Če Izvršni svet Skupščine SR Slovenije ugotovi, da družbeni plan občine ni usklajen v smislu prejšnjega odstavka, predlaga občinski skupščini, da ga uskladi.

9. člen

Če občinska skupščina ne spremeni in dopolni družbenega plana v skladu s predlogom iz prejšnjega člena, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije obvesti o tem Skupščino SR Slovenije in ji predlaga, da zavzame o tem stališče.

10. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 141. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 1/79 in 11/81).

11. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 465-5/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednica

Silva Jereb l. r.

1983.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 14. alineje prvega razdelka 71. člena, tretjega odstavka 254. člena in 322. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije, 124. člena in 155. člena zakona o usmerjenem izobraževanju (Uradni list SRS, št. 11-716/80) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 15. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o soglasju k statutom visokošolskih organizacij združenega dela in spremembi imena Visoke šole za telesno kulturo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani

I

Dajé se soglasje k naslednjim statutom visokošolskih organizacij združenega dela:

— Ekonomske fakultete Borisa Kidriča Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani,

— Visoke ekonomske komercialne šole Univerze v Mariboru,

— Višje upravne šole Univerze v Mariboru,

— Višje upravne šole Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani,

— Visoke šole za telesno kulturo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani,

ki so jih omenjene visokošolske organizacije združenega dela predložile Skupščini SR Slovenije v soglasje.

II

Daje se soglasje k preimenovanju Visoke šole za telesno kulturo, ustanovljene z zakonom o Visoki šoli za telesno kulturo (Uradni list LRS, št. 23/60) v Fakulteto za telesno kulturo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani.

Št. 022-25/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednica

Silva Jereb l. r.

1894.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 14. alineje prvega razdelka 71. člena, tretjega odstavka 254. člena in 322. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter tretjega odstavka 73. člena zakona o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 35/79) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 15. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o soglasju k samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in statutom posebnih raziskovalnih skupnosti

Daje se soglasje k samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in statutom posebnih raziskovalnih skupnosti, in sicer:

- za kmetijstvo, živilstvo in veterinarstvo,
- za energetiko, mineralne surovine in metalurgijo,
- za elektrokovinsko industrijo,
- za kemijo,
- za gozdarstvo, lesarstvo, papirništvo in grafiko,
- za graditeljstvo,
- za promet in zveze,
- za trgovino, gostinstvo, turizem in drobno gospodarstvo,
- za zdravstveno in socialno varstvo,
- za družbene dejavnosti,
- za družbeno infrastrukturo,
- za tekstilno in usnjarsko-predelovalno industrijo,

ki jih je Skupščini SR Slovenije predložila v soglasje dne 16. novembra 1982 Raziskovalna skupnost Slovenije.

Št. 025-39/82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednica

Silva Jereb l. r.

1895.

Na podlagi 369. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 4. alineje tretjega razdelka 70. člena, 143. člena, 175. člena, tretjega odstavka 254. člena in 365. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 13. decembra 1982 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 25. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi članov delovnih teles Skupščine SR Slovenije in njenih zborov

I

1. V Odboru za finance Zbora združenega dela Skupščine SR Slovenije

se razreši:

Romana Logar, dolžnosti člana odbora;

se izvoli:

Marij Florjančič, za člana odbora.

2. V Odboru za stanovanjsko-komunalna vprašanja in varstvo okolja Zbora združenega dela Skupščine SR Slovenije

se razreši:

Anton Šepec, dolžnosti člana odbora;

se izvoli:

Marija Jevšenak, za člana odbora.

II

V Odboru za finance Zbora občin Skupščine SR Slovenije se razreši:

Janez Merhar, dolžnosti člana odbora;

se izvoli:

Alojz Petek, za člana odbora.

III

V Odboru za Družbenopolitični sistem Družbenopolitičnega zbora Skupščine SR Slovenije

se razreši:

Ciril Zlobec, dolžnosti člana odbora;

se izvoli:

Viljem Pahor, za člana odbora.

IV

V Komisiji za mednarodne odnose Skupščine SR Slovenije

se razreši:

Tibor Füle, delegat v zboru občin, dolžnosti člana komisije;

se izvoli:

Štefan Čahuk, delegat v Zboru občin, za člana komisije.

V Komisijo za vprašanja borcev NOV Skupščine SR Slovenije

se izvoli:

Tomaž Mislej, delegat v Družbenopolitičnem zboru, za člana komisije

Št. 02003-1/82

02004-1/82

02005-1/82

0201-1/82

Ljubljana, dne 13. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednik

Jože Šušmelj l. r.

1896.

Na podlagi 26. alineje 335. člena in 9. alineje 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 10. alineje tretjega razdelka 70. člena, 3. alineje prvega odstavka 175. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter 92. člena, 93. člena in tretjega odstavka 104. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 12/77, 30/78, 23/81) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbo-

ra združenega dela in Zbora občin dne 13. decembra 1982 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 25. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnika za prekrške Republiškega senata za prekrške v Ljubljani

Izvoli se:

Janez Bolha, za sodnika za prekrške Republiškega senata za prekrške v Ljubljani.

Št. 111-41/82

Ljubljana, dne 13. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednik

Jože Šušmelj l. r.

1897.

Na podlagi 28. alineje 335. člena in 6. alineje 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 6. alineje tretjega razdelka 70. člena, 3. alineje prvega odstavka 175. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter 12. in 27. člena, drugega odstavka 60. člena, 83. in 84. člena zakona o rednih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10-524/77) in v skladu z odlokom o določitvi števila sodnikov in sodnikov porotnikov višjih sodišč v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 17-1201/78) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 13. decembra 1982 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 25. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnikov porotnikov višjih sodišč v SR Sloveniji

I

Za sodnike porotnike Višjega sodišča v Celju se izvolijo:

1. Božidar Cmok, davčni kontrolor, Skupščina občine Šentjur pri Celju
2. Lenka Fijavž, gospodinja, Vitanje
3. Rudolf Grosar, visokokvalificirani predilec, upokojenec Laško
4. Srečko Godec, vodja finančno-računovodske službe, Rudnik lignita, Titovo Velenje
5. Jože Golič, sekretar, Skupščina občine Zalec
6. Stanka Hrušovar-Vrhovec, psiholog, Center za socialno delo, Zalec
7. Jože Jakoš, ravnatelj, Osnovna šola Šmarje pri Jelšah
8. Kristina Kodre, samostojni komercialist, Zlatarna, Celje
9. Anica Konec, referent v transportu, Cinkarna, Celje
10. Zofija Koprivc, sekretar Izvršnega sveta Skupščine občine Laško
11. Leon Lazar, diplomirani pravnik, upokojenec, Slovenske Konjice
12. Ladislava Lesnika, vodja hranilno kreditne službe, Kmetijski kombinat, Šentjur pri Celju
13. Zdenka Pikelec, vodja kadrovskega oddelka, Kovinotehna, Celje
14. Anica Podlesnik, učiteljica, Osnovna šola Gustav Šilih, Titovo Velenje

15. Tatjana Radotič, predmetna učiteljica, Osnovna šola, Mozirje

16. Maksimilijan Samec, direktor, TOZD Ojstrica, Gostinsko podjetje, Celje

17. Branka Šket, vodja knjigovodskih poslov, Zelezarna Store

18. Alja Stefančič, diplomirani arhitekt, samostojni umetnik, Teharje

19. Anton Tepeš, magister ekonomskih znanosti, upokojenec, Rogaška Slatina

20. Milan Trampuš, vodja raziskovalno-razvojnega oddelka, SOZD Gorenje, Titovo Velenje

21. Ivan Turnšek, vodja ekonomsko-finančnega sektorja, Hmezad, Zalec

22. Franc Valte, vodja finančno-računovodskega sektorja, Gozdno gospodarstvo, Nazarje

23. Bojan Volk, sekretar, Poslovna skupnost slovenskih naravnih zdravilišč, Celje.

II

Za sodnike porotnike Višjega sodišča v Kopru se izvolijo:

1. Mario Abram, ekonomski tehnik, upokojenec, Ankaran
2. Valter Barut, vodja tehnične kontrole, Mehanotehnika, Izola
3. Karel Borjančič, vodja oddelka premoženjskih zavarovanj, Zavarovalna skupnost Triglav, Območna skupnost Postojna
4. Jože Ceglar, direktor TOZD Termoplasti, Plama, Podgrad
5. Srečko Čevnja, vodja razvoja in investicij, Krasoprema, Dutovlje
6. Ivan Debernardi, inšpektor notranje kontrole, Podjetje za PTT promet, Koper
7. Jože Furlan, direktor TOZD Mlini, Mlinotest, Ajdovščina
8. Franc Gombač, ravnatelj Osnovne šole Dragotin Kette, Ilirska Bistrica
9. Rajko Kaligarič, direktor TOZD Vina-Koper, SOZD TIMAV Sežana, DO Agraria, Koper
10. Dušan Krečič, organizator samoupravljanja in obveščanja Tekstina, Tekstilna industrija, Ajdovščina
11. Angela Kuhar, diplomirana pravnica, LB — Splošna banka, Koper
12. Viktor Makarovič, diplomirani pravnik, upokojenec, Nova Gorica
13. Jakob Martini, diplomirani pravnik, Rudnik živega srebra, Idrija
14. Pavel Mermolja, izvršni sekretar, Komite občinske konference ZKS, Nova Gorica
15. Majda Mihelj, referentka za samoupravljanje in normativno dejavnost, Primorje Gorica, Nova Gorica
16. Lojze Peric, vodja splošnega sektorja, Rižanski vodovod, Koper
17. Natalija Planinc, vzgojiteljica, Vzgojno varstveni zavod, Piran
18. Lea Posega, vodja kadrovske službe, Zelezniško transportna organizacija, Postojna
19. Radivoj Škrlj, direktor TOZD Trgovina s plinom, INA, Kozina
20. Justina Troha, predmetna učiteljica, Osnovna šola Jože Mihevc, Idrija
21. Valerija Uršič, ravnateljica, Vzgojno varstveni zavod, Piran.

III

Za sodnike porotnike Višjega sodišča v Ljubljani se izvolijo:

1. Anica Arbiter, višji upravni delavec, Sinoles, Ivančna gorica
2. Boris Bačar, socialni delavec, Republiški sekretariat za pravosodje in upravo, Ljubljana
3. Ferdo Bem, politolog, upokojenec, Radovljica
4. Marjana Lubej, sekretar Sveta za družbenoekonomski in politični položaj žensk, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana
5. Mihael Bizjak, direktor skupnih služb, Vektor, Ljubljana
6. Ivan Brezič, diplomirani pravnik, upokojenec, Vrhnika
7. Betka Butkovič, višji upravni delavec, Skupščina občine Trbovlje
8. Maja Cerc, vodja splošnega in kadrovskega sektorja, Podjetje za avtomatizacijo prometa, Ljubljana
9. Zmago Črmelj, načelnik geodetske uprave, Skupščina občine Domžale
10. Janez Rogelj, samostojni svetovalec, Raziskovalna skupnost Slovenije, Ljubljana
11. Tone Einfalt, ravnatelj, Osnovna šola Simon Jenko, Smlednik
12. Iztok Federl, diplomirani pravnik, Biro za urbanizem in stanovanjsko poslovanje, Jesenice
13. Marjan Gantar, komercialist, Avtokovinar, Škofja Loka
14. Rajko Gerdovič, direktor, Podjetje za PTT, promet, Novo mesto
15. Nevenka Gorec, diplomirana pravica, Toplarna, Ljubljana
16. Borut Habič, diplomirani inženir kemije, Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, Ljubljana
17. Anton Jagodič, vodja nabave, Splošno gradbeno podjetje Beton Zasavje, Zagorje ob Savi
18. Martin Janžekovič, direktor Poslovne enote, Temeljna dolenjska banka, Črnomelj
19. Marija Justin, vodja šivalnice, Alpina, Ziri
20. Rajmund Kalan, sekretar, Knjigoveznica-tiskarna, Radovljica
21. Bogomir Kos, delovodja, Strojna tovarna, Trbovlje
22. Janez Lapajne, vodja programiranja in gojenja, TOZD Gozdarstvo Jelenov žleb v Grčaricah, Gozdno gospodarstvo, Kočevje
23. Zlatko Lipej, študent na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, Ljubljana Šiška
24. Boris Lovrenčič, elektrotehnik, upokojenec, Ljubljana Center
25. Franc Mainardi, ekonomist, Služba družbenega knjigovodstva, Trbovlje
26. Anton Marčun, varnostni inženir, Konfekcija Triglav, Kranj
27. Zdenka Marolt, ekonomist, Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje
28. Ana Minatti, vodja splošno kadrovskega sektorja, Tekstil, TOZD Angora, Ljubljana
29. Srečko Nečimer, izvršni sekretar, Komite občinske konference ZKS, Kranj
30. Silvester Oblak, direktor sektorja za kontrolo in razvoj kvalitete, Krka, Novo mesto
31. Viktor Pakiž, organizator dela, Avtomontaza, TOZD Tovarna transportnih naprav, Cerknica

32. Slobodan Pekarovič, vodja tehnično razvojnega sektorja, Kombinat lesne industrije, Logatec
33. Štefan Pelcar, diplomirani pravnik, Jugobanka, Ljubljana
34. Vida Petrovčič, profesor filozofije in sociologije, novinar glasila SZDL, Ljubljana Bežigrad
35. Miroslav Podbevšek, obratovodja čistilnice sive litine, TZ Litostroj, Ljubljana
36. Janko Prebil, prometni tehnik, Kurivprodaja, Ljubljana
37. Rudi Prašnikar, socialni delavec, upokojenec, Zagorje
38. Franc Redek, vodja splošne službe, Novoles, Novo mesto
39. Miroslav Srečnik, predsednik Občinskega sveta Zveze sindikatov, Tržič
40. Dušan Stare, pravnik, upokojenec, Blejska Dobrava
41. Silva Svetic, diplomirani ekonomist, sekretar Občinskega sveta Zveze sindikatov Ljubljana Bežigrad
42. Jože Strukelj, glavni projektant, Avtomontaža, Ljubljana
43. Katarina Šušteršič, diplomirana pravica, skupne službe, Zito, Ljubljana
44. Matija Zgajnar, diplomirani zgodovinar, Muzej ljudske revolucije, Ljubljana
45. Stojan Trošt, profesor geografije, upokojenec, Kranj
46. Vlado Trunk, obratni inženir, TOZD Tovarna hranil, Kolinska, Ljubljana
47. Angelca Umek, referent za mladinsko varčevanje in propagando, LB — Gospodarska banka, PE Kočevje
48. Milan Vajda, višji upravni delavec, Izvršni svet Skupščine občine Metlika
49. Zofija Zagar, pomočnica ravnatelja, Osnovna šola Franc Bukovec, Preska, Medvode
50. Boris Žužek, ravnatelj Osnovna šola Franc Rozman-Stane, Šmartno pri Litiji.

IV

Za sodnike porotnike Višjega sodišča v Mariboru se izvolijo:

1. Franc Andrič, referent, Skupščina občine Radlje ob Dravi
2. Frančiška Anželj, referent za pravne zadeve, SGP Konstruktor, Maribor
3. Angela Brumec, referent, Skupščina občine Slovenska Bistrica
4. Katja Dougan, specialist klinične psihologije, zdravstveni dom, Maribor
5. Anton Eilec, elektrotehnik, upokojenec, Stojanci pri Markovcih
6. Jože Feher, direktor Delavska univerza, Lendava
7. Marjan Fras, direktor, TO Kooperacija, Vinogradniško gospodarstvo, Kapela
8. Biserka Grmek, referent za normativno dejavnost, Železniško gospodarstvo Ljubljana, ZTO Maribor
9. Jože Kauran, vodja izmene v proizvodnji papirja, Sladkogorska — tovarna papirja in kartona, Sladki vrh
10. Stanislav Obaha, vodja oddelka orodjarne, Tovarna vozil in toplotne tehnike Boris Kidrič, Maribor

11. Bogomil Polanec, obratovodja mizarne, Lesno industrijsko podjetje, Slovenske Konjice

12. Janko Potočnik, vodja gozdarskega sektorja, Lesna, Slovenj Gradec

13. Milan Rožman, vodja proizvodnje, Marles Maribor, TOZD Tovarna pohištva, Ljutomer

14. Janez Skorjanec, računovodja, Carinar-nica, Dravograd

15. Jože Snajder, vodja kletarjev, Slovin, Kmetijski kombinat Jeruzalem, Ormož

16. Jože Štifter, skladiščnik, SGP Kograd Dravograd, TOZD Stavbenik, Prevalje

17. Mirko Topolovec, vodja splošno kadrovske službe, Tovarna kovinske opreme Primat, Maribor

18. Viktor Vild, direktor, TOZD Oprema in orodja, Rogaševci

19. Janez Vogrinec, upokojenec, pred upoko-jitvijo direktor TP Panonija, Ptuj

20. Mitja Žižek, vodja oddelka za razvoj in kreiranje, Mariborska tekstilna tovarna, Tovarna tkanin Melje, Maribor.

St. 111-12/82

Ljubljana, dne 13. decembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Podpredsednik

Jože Sušmelj l. r.

1898.

Na podlagi 85. člena zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81), drugega odstavka 17. člena zakona o Spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81) ter na podlagi 271. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o ustanovitvi delovne organizacije »Spominski park Trebče«

1. člen

Ustanovi se delovna organizacija za varstvo spominskega parka Trebče. Firma delovne organizacije je »Spominski park Trebče«, p. o. sedež delovne organizacije je v Bistrici ob Sotli.

2. člen

»Spominski park Trebče« opravlja naloge, določene z 18. in 19. členom zakona o Spominskem parku Trebče. Svoje delo usklajuje z drugimi strokovnimi organizacijami, katerih dejavnost zajema tudi območje spominskega parka Trebče. Pri tem posveča posebno pozornost tistim oblikam dela, s katerimi se razvija zavest delovnih ljudi in občanov o pomenu spominskega parka Trebče in njegovega varstva ter jim omogoča uživanje njegovih vrednot.

3. člen

Za ustanovitev in začetek dela »Spominskega parka Trebče« zagotovi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije 3.049.000 din. Ta sredstva se zagotove iz republiškega proračuna za leto 1983 brez obveznosti vračanja.

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti delovne organizacije v ustanavljanju do višine zneska iz prejšnjega odstavka.

4. člen

V svet »Spominskega parka Trebče« imenujejo po enega delegata Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, Izvršni sveti Skupščine za občine Šmarje pri Jelšah, Brežice in Krško, Republiški odbor Zveze borcev NOV Slovenije, Organizacija za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje, Republiška konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije, Zavod za šolstvo Celje, Skupnost muzejev in Društvo zgodovinarjev Slovenije.

5. člen

Za začasnega poslovnega organa delovne organizacije v ustanavljanju se imenuje Franci Zidar.

6. člen

»Spominski park Trebče« se konstituira v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega odloka.

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 630-07/82-8/2-1

Ljubljana, dne 9. decembra 1982.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Podpredsednik
Vlado Klemenčič l. r.

1899.

Na podlagi prvega odstavka 45. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77 in 2/78) in tretjega odstavka 271. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o pristojbinah za zdravstvena spričevala in potrdila za živali ter o kriterijih in merilih za določitev pristojbin za veterinarsko-sanitarne preglede in dovoljenja

I

Prvi odstavek II. točke odloka o pristojbinah za zdravstvena spričevala in potrdila za živali ter o kriterijih in merilih za določitev pristojbin za veterinarsko-sanitarne preglede in dovoljenja (Uradni list SRS, št. 2/78 in 19/81) se spremeni tako, da se glasi:

»Za zdravstvena spričevala se plačujejo naslednje pristojbine:

	din
— za goveda, konje, mezge in mule	85,00
— za žrebeta, osle in teleta	42,00
— za prašiče	34,00
— za prašičke do 50 kg ter za koze in ovce	17,00
— za jagnjeta in kozličke do 3 mesecev starosti	12,00
— za perutnino (kokoši, purane, gosi, race in drugo domačo perutnino)	0,36
— za čebelji panj	3,00
— za ribe/kg	0,35

II

V III. točki se znesek »250 din« nadomesti z zneskom »300 din«.

III

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-01/82-2/1-1

Ljubljana, dne 16. decembra 1982.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Janez Zemljarič l. r.

1900.

Na podlagi drugega odstavka 6. člena zakona o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1982 do 1985 (Uradni list SRS, št. 31/81) izdaja republiški sekretar za finance

ODREDBO

o vplačlni stopnji za vplačilo dodatnega prispevka solidarnosti v mesecih januarju, februarju in marcu 1983

1

Izplačevalci osebnih dohodkov in drugih dohodkov in izplačevalci pokojnin vplačajo dodatni prispevek solidarnosti po zakonu o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1982 do 1985 (Uradni list SRS, št. 31/81) v višini 100 odstotkov obračunanega prispevka po stanju na dan 31. decembra 1982, 31. januarja 1983 in 28. februarja 1983.

2

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-18/81

Ljubljana, dne 14. decembra 1982.

Republiški sekretar
za finance
Rudi Šepič l. r.

1901.

Na podlagi 12. člena zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 5-582/80) je Strokovni svet SR Slovenije za vzgojo in izobraževanje sprejel

SKLEP

o potrditvi učbenika **IL MIO PRIMO LIBRO D' ITALIANO** za pouk italijanskega jezika v 4. razredu osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom na narodnostno mešanem območju

Učbenik **IL MIO PRIMO LIBRO D' ITALIANO** za pouk italijanskega jezika v 4. razredu osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom, ki sta ga napisali Zdenka Sušanj in Vlasta Lipovec, se potrdi.

Št. SS-87/189-82

Ljubljana, dne 10. decembra 1982.

Predsednik
Strokovnega sveta SRS
za vzgojo in izobraževanje
Stane Kranjc l. r.

1902.

Na podlagi 32. člena zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 5-582/80) je Strokovni svet SR Slovenije za vzgojo in izobraževanje sprejel

SKLEP

o potrditvi priročnika **English 4 — Priročnik za učitelje za 8. razred osnovne šole**

Priročnik za učitelje za pouk predmeta angleški jezik v 8. razredu osnovne šole, ki ga je napisala Milena Kos, se potrdi.

Št. SS-87/186-82

Ljubljana, dne 10. decembra 1982.

Predsednik
Strokovnega sveta SRS
za vzgojo in izobraževanje
Stane Kranjc l. r.

1903.

V zvezi s prvo alineo, prvega odstavka 45. člena in 50. členom zakona o usmerjenem izobraževanju (Uradni list SRS, št. 11-716/80) ter na podlagi smernic za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov v usmerjenem izobraževanju z dne 26. 5. 1982 (točka 3.5.) je Strokovni svet SRS za vzgojo in izobraževanje sprejel

SKLEP

o ustreznosti učbenika **Matematika 2, drugi zvezek, za srednje izobraževanje**

Učbenik **Matematika 2, drugi zvezek**, ki so ga napisali P. Legiša, I. Štalec in E. Zakrajšek, ustreza za pouk predmeta matematika v drugem letniku po programih srednjega izobraževanja.

Št. SS-87/188-82

Ljubljana, dne 10. decembra 1982.

Predsednik
Strokovnega sveta SRS
za vzgojo in izobraževanje
Stane Kranjc l. r.

1904.

V zvezi s prvo alineo prvega odstavka 45. člena in 50. členom zakona o usmerjenem izobraževanju (Uradni list SRS, št. 11-716/80) ter na podlagi smernic za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov v usmerjenem izobraževanju z dne 25. 5. 1982 (točka 3.5.) je Strokovni svet SR Slovenije za vzgojo in izobraževanje sprejel

SKLEP

o ustreznosti učbenika **»Angleški jezik 2 — drugi zvezek«** za drugi letnik srednjega izobraževanja

Učbenik **»Angleški jezik 2 — drugi zvezek«**, ki so ga napisali Margaret Knight, Tončka Kobilica in Richard Knight, ustreza za pouk predmeta angleški jezik po programih srednjega izobraževanja za obseg pouka tega jezika v drugem letniku dve oziroma tri ure tedensko.

Št. SS-87/187-82

Ljubljana, dne 10. decembra 1982.

Predsednik
Strokovnega sveta SRS
za vzgojo in izobraževanje
Stane Kranjc l. r.

OBMOČNA VODNA SKUPNOST MURA

1905.

Na podlagi 24. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi območne vodne skupnosti za vodno območje Mure, 21. člena statuta OVS Mura, ter določil samoupravnega sporazuma o temeljih plana Območne vodne skupnosti Mura, Murska Sobota za obdobje 1981—1985, ter na podlagi priporočil predsedstva Zveze vodnih skupnosti Slovenije, je Izvršni odbor Območne vodne skupnosti Mura, Murska Sobota na svoji 49. redni seji dne 6. decembra 1982 sprejel

SKLEP**o tarifah vodnih prispevkov za leto 1983**

1. Zaradi izvajanja stabilizacijskih ukrepov tudi v vodnem gospodarstvu se ne glede na določila 47. čle-

na samoupravnega sporazuma v temeljih plana OVS Mura, Murska Sobota za obdobje 1981—1985 (v prečiščenem besedilu) tarife vodnih prispevkov na vodnem območju Mure v letu 1983 ne spremenijo in ostanejo enake kot v letu 1982.

2. Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS. Tarife vodnih prispevkov objavljene v Uradnem listu SRS, št. 39-1745/81 pa se uporabljajo tudi od 1. 1. 1983. dalje.

Murska Sobota, dne 6. decembra 1982.

Predsednik
izvršnega odbora
OVS Mura

Ciril Osterc, dipl. inž. I. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI**LJUBLJANA**

1906.

Na podlagi 88. in 110. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Skupščina mesta Ljubljane na 6. seji zbora združenega dela dne 4. novembra 1982, na 6. seji zbora občin dne 4. novembra 1982 in na 7. seji družbenopolitičnega zbora dne 2. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o nalogah in sestavi komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu in ustanovitvi, nalogah in sestavi komisije za družbeno nadzorstvo

1. člen

Komisija za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu:

— spremlja izvajanje zakona o združenem delu in sodeluje s pristojnimi organi in organizacijami v mestu ter jim pomaga pri izvajanju zakona o združenem delu,

— spremlja samoupravno prakso, daje pojasnila ter pobude in predloge za izvajanje zakona o združenem delu,

— spodbuja aktivnost delavcev v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter delovnih ljudi v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih in njihovih delegatov in delegacij pri izvajanju zakona o združenem delu.

2. člen

Komisija za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu ima predsednika, podpredsednika in 11 članov. Predsednik in podpredsednik sta izvoljena za štiri leta in ne moreta biti za isto funkcijo izvoljena dvakrat zaporedoma.

3. člen

Komisijo za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu sestavljajo po dva delegata iz vsakega izmed zborov Skupščine mesta Ljubljane in po en član Mestne konference Zveze komunistov Slovenije, Mestnega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Mestne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva, Mestne konference Zveze socialistične mladine Slovenije, Mestnega odbora Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojske, Medobčinske gospodarske zbor-

nice občin ljubljanskega območja in Družbeni pravobranilec samoupravljanja Ljubljane.

4. člen

Na sejo komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu se vabijo predsedniki komisij za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu skupščin ljubljanskih občin.

5. člen

Ustanovi se komisija za družbeno nadzorstvo. Komisija za družbeno nadzorstvo:

— obravnava v okviru pristojnosti Skupščine mesta Ljubljane splošna vprašanja v zvezi z izvajanjem politike, izvrševanjem zakonov, odlokov in drugih splošnih aktov glede razpolaganja z družbenimi sredstvi in delitve dohodka, kakor tudi glede načina uresničevanja pravic in dolžnosti organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti,

— sodeluje z organi samoupravne kontrole in drugimi samoupravnimi organi v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, z družbenim pravobranilcem samoupravljanja in z drugimi organi družbene skupnosti,

— obvešča zbere skupščine mesta o svojih ugotovitvah in predlaga določene ukrepe oziroma sprejem aktov, ki se nanašajo na razvijanje odgovornosti in socialističnih norm pri samoupravljanju, poslovanju in pri razpolaganju z družbenimi sredstvi in jim predlaga ukrepe za izvrševanje funkcije družbenega nadzorstva,

— predlaga zborom skupščine mesta obravnavanje posameznih vprašanj in sprejem ukrepov za preprečevanje pojavov v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, če imajo ti pojavi lahko škodljive posledice za splošne družbene interese,

— daje izvršnemu svetu pobude začasne ukrepe družbenega varstva in spremlja uresničevanje takšnih ukrepov, če jo za to pooblasti skupščina.

6. člen

Komisija za družbeno nadzorstvo ima predsednika in sedem članov. Predsednik in podpredsednik sta izvoljena za štiri leta in ne moreta biti za isto funkcijo izvoljena dvakrat zaporedoma.

7. člen

Administrativno tehnična in določena strokovna opravila za komisije opravlja sekretariat Skupščine mesta Ljubljane.

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 020-6/82

Ljubljana, dne 4. novembra 1982.

Predsednica
Skupščine mesta
Ljubljane
Tina Tomlje l. r.

1907.

Na podlagi 16. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 35/79) ter 57. in 89. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Skupščina mesta Ljubljane na 7. seji zбора združenega dela dne 2. decembra 1982 in na 7. seji zбора občin dne 2. decembra 1982 sprejela

SKLEP

o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin za leto 1983 je 0,0135 dinarjev.

2. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati 1. januarja 1983.

Št. 38-3/79

Ljubljana, dne 2. decembra 1982.

Predsednica
Skupščine mesta
Ljubljane
Tina Tomlje l. r.

1908.

Na podlagi 40. člena zakona o svobodni menjavi dela na področju kulturnih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 1/81) ter 64. in 89. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Skupščina mesta Ljubljane na 7. seji zбора združenega dela dne 2. decembra 1982 in na 7. seji zбора občin dne 2. decembra 1982 sprejela

SKLEP

o soglasju k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Ljubljanske kulturne skupnosti

I

Skupščina mesta Ljubljane daje soglasje k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Ljubljanske kulturne skupnosti, ki so ga sprejele kulturne skupnosti občin na območju mesta Ljubljane.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 021-3/82

Ljubljana, dne 2. decembra 1982.

Predsednica
Skupščine mesta
Ljubljane
Tina Tomlje l. r.

1909.

Na podlagi 40. člena zakona o svobodni menjavi dela na področju kulturnih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 1/81) ter 64. in 89. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Skupščina mesta Ljubljane na 7. seji zбора združenega dela 2. decembra 1982 in na 7. seji zбора občin dne 2. decembra 1982 sprejela

SKLEP

o soglasju k statutu Ljubljanske kulturne skupnosti

I

Skupščina mesta Ljubljane daje soglasje k statutu Ljubljanske kulturne skupnosti, ki ga je sprejela skupščina Ljubljanske kulturne skupnosti na seji zбора uporabnikov in zбора izvajalcev dne 17. marca 1982.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 011-5/82

Ljubljana, dne 2. decembra 1982.

Predsednica
Skupščine mesta
Ljubljane
Tina Tomlje l. r.

1910.

Na podlagi 32. in 44. člena odloka o poslovnem času (Uradni list SRS, št. 23/82) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na 31. seji, dne 14. decembra 1982 sprejel

SKLEP

o razporedu dežurnih servisnih delavnic oziroma obratovalnic v letu 1983 v Ljubljani

I

V letu 1983 so v Ljubljani dežurne naslednje servisne delavnice oziroma obratovalnice:

POPRAVILA OSEBNIH AVTOMOBILOV

AVTO-MOTO ZVEZA SLOVENIJE, Titova 138, tel. 987

vsak dan od 7. do 20. ure (vlečna služba in intervencijska pomoč).

POPRAVILA TOVORNIH AVTOMOBILOV IN AVTOBUSOV:

ob sobotah od 14. do 20. ure, **INTEGRAL — TOZD SERVO MEHANIČNI OBRATI**, Središka 4, Ljubljana, tel. 323-665, 314-388

ob nedeljah in praznikih od 7. do 13. ure, **INTEGRAL — TOZD DELAVNICE**, Celovška 166, Ljubljana, tel. 557-021, 559-041.

ELEKTROINSTALACIJE

ob delovnikih od 7. do 21. ure

ob sobotah, nedeljah in praznikih od 8. do 20. ure

DES Podjetje za distribucijo električne energije Ljubljana — TOZD ELEKTRO LJUBLJANA MESTO, Kotnikova 9, Ljubljana, tel. 313-340.

FRIZERSKI SALONI

od 2. januarja 1983 do 30. junija 1983

ob sobotah od 14. do 20. ure in

ob nedeljah in praznikih od 7. do 13. ure

BRIVSKO-FRIZERSKO PODJETJE LJUBLJANA

— Poslovalnica Miklošičeva 40, Ljubljana, tel. 317-040

od 1. julija 1983 do 31. decembra 1983

ob sobotah od 14. do 20. ure in
ob nedeljah in praznikih od 7. do 13. ure

BRIVNICE IN ČESALNICE LJUBLJANA

— Poslovna enota Miklošičeva 1, Ljubljana, tel.
219-227

VODOVODNE INŠTALACIJE

januar 1983

SERJAK BOJAN, Povšetova 68, Ljubljana

februar 1983

BORISLAV DJORDJEVIĆ, Celovška 122, Ljubljana

marec 1983

HORVAT IVAN, Šarhova 10, Ljubljana

april 1983

ČERIN ALBIN, Ob potoku 26, Ljubljana

maj 1983

DERENČIN JOŽE, Kapiteljska 11, Ljubljana

juni 1983

KOLAR STJEPAN, Petrovičeva 25, Ljubljana

julij 1983

VIKTOR JURJAVČIČ, Martinova pot 9, Ljubljana

avgust 1983

ŠKERJANEC MARKO, Topniška 60, Ljubljana

september 1983

DIMNIK FELIKS, Kolezijska 18, Ljubljana

oktober 1983

KOPRIVEC GABRIJEL, Pod turnom 4, Ljubljana

november 1983

ANDRIJAN VENDRAMIN, Smrekarjeva 19, Ljubljana

december 1983

TISCHER VALTER in MARTINA, Trbojnjska 13, Ljubljana

II

Za dejavnost vodovodnih inštalacij in frizerskih storitev ni dežurstev na dan 1. januar, 1. maj in 29. november 1983.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 1670/1-82

Ljubljana, dne 15. decembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine mesta Ljubljane
Dore Dovečar l. r.

BREŽICE

1911.

Na podlagi 95. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) in 21. člena sprememb in dopolnitev statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 16/82) je Izvršni svet Skupščine občine Brežice na svoji 16. seji dne 8. decembra 1982 sprejel

ODREDBO

o delovnem času upravnih organov

1. člen

Ta odredba določa začetek, konec, trajanje in razporeditev delovnega časa in uradnih ur v občinskih upravnih organih.

2. člen

Delovni čas upravnih organov traja:

- v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 8. do 16. ure
- v sredo od 8. do 18. ure

3. člen

Upravni organi delajo najmanj pet dni v tednu in sicer: v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek. V primerih, ko to narekuje značaj nalog upravnega organa ali način njegovega dela, se lahko določi, da upravni organ ali posamezne notranje organizacijske enote upravnih organov delajo tudi v soboto ali nedeljo.

4. člen

Uradne ure so razporejene tako, da vsi občinski upravni organi sprejemajo stranke v:

- ponedeljek in petek od 9. do 12. ure in od 13. do 16. ure
- sredo od 9. do 12. ure ter od 13. do 18. ure.

Ne glede na to določilo sprejemajo stranke:

- sprejemno-informacijska pisarna tudi ob torkih in četrčkih od 9. do 12. ure ter od 13. do 16. ure
- matična služba, referat za promet ter referat za potne listine in osebne izkaznice tudi v torek od 9. do 12. ure ter od 13. do 16. ure.

5. člen

Izvajanje te odredbe nadzoruje Izvršni svet SO Brežice.

6. člen

Z veljavnostjo te odredbe preneha veljati odredba o delovnem času upravnih in pravosodnih organov, tožilstva ter organizacij, ki izvršujejo javna pooblastila (Uradni list SRS, št. 14/80).

7. člen

Ta odredba velja osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS in se uporablja od 1. 1. 1983 dalje.

Št. 14-8/82-7

Brežice, dne 8. decembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Brežice
Jože Avšič l. r.

CELJE

1912.

Skupščina občine Celje je po 43. členu zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74) na seji vseh treh zborov dne 7. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o uporabi sredstev rezerve občine Celje

1. člen

Iz sredstev rezerve občine Celje se uporabi 3.000.000 dinarjev za sofinanciranje sanacije škode, ki jo je povzročila toča dne 29. 6. 1982 in 7. 8. 1982.

Izvršni svet Skupščine občine Celje se pooblasti, da določi merila za uporabo sredstev iz prvega odstavka tega člena.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-36/82

Celje, dne 7. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Celje
Edvard Stepišnik l. r.

1913.

Skupščina občine Celje je po 158. in 159. členu zakona o splošni ljudski obrambi (Uradni list SFRJ, št. 21/82) in 204. ter 205. člena zakona o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 35/82) na sejah vseh treh zborov dne 7. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o zakloniščih na območju občine Celje

I. SPLOŠNI DEL

1. člen

Za zaščito prebivalstva in materialnih dobrin pred zračnimi in drugimi napadi in vojnimi učinki se morajo na območju občine Celje (v nadalnjem besedilu: občina) graditi zaklonišča.

Drugi primerni objekti za zaklanjanje so: kletni prostori, komunalni in naravni objekti ter ravni zaklonilniki za najnujnejšo zaščito pred učinki bojnih sredstev, ki se gradijo ob neposredni vojni nevarnosti.

Za zaklonilnike in druge zaščitne objekte, ki se ob neposredni vojni nevarnosti in vojni gradijo po načrtu zaklanjanja prebivalstva, se ne uporabljajo določila tega odloka.

2. člen

Zaklonišča so gradbeni objekti v zgradbah ali izven njih, ki zagotavljajo predpisano zaščito pred vojnimi učinki, ki so ustrezno grajena in opremljena.

Razlikujemo: javna zaklonišča, zaklonišča organizacij združenega dela ter hišna zaklonišča.

Javno zaklonišče je namenjeno vsem občanom, ki so v času nevarnosti v bližini zaklonišča.

Zaklonišča organizacij združenega dela so namenjena zlasti za zaščito delavcev te organizacije.

Hišna zaklonišča so namenjena zlasti za zaščito prebivalcev določenega bloka, hiše ali skupine hiš (skupna zaklonišča).

Glede na odpornost in uporabo se v mirnem času gradijo zaklonišča osnovne zaščite in dopolnilne zaščite z omejeno kapaciteto.

3. člen

Javna zaklonišča gradi občina na osnovi občinskega načrta graditve zaklonišč v primernih objektih, oziroma kot samostojne objekte.

Za javna zaklonišča se lahko uporabljajo tudi podzemni javni in komunalni objekti, ki so grajeni za ta namen.

4. člen

Hišna zaklonišča ter zaklonišča organizacij združenega dela so dolžni graditi oziroma urediti investitorji zgradb.

5. člen

Upravne, vojaško-strokovne in druge zadeve v zvezi z gradnjo, vzdrževanjem in uporabo zaklonišč ter drugih objektov v ta namen opravlja upravni organ, ki je pristojen za ljudsko obrambo, če niso po tem odloku v pristojnosti drugih.

II. GRADNJA ZAKLONIŠČ

6. člen

Zaklonišča se gradijo v mestih in naseljih po občinskem načrtu, gradnje zaklonišč, izdelanem na osnovi ocene ogroženosti območja občine.

Svet občinske skupščine za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, lahko sklene, da se morajo zaklonišča graditi v objektih, ki so pomembni za ljudsko obrambo, tudi če so izven naselij iz prvega odstavka tega člena.

7. člen

Zaklonišča se gradijo na osnovi načrtov graditve zaklonišč kot sestavnih delov temeljne in izvedbene urbanistične dokumentacije in v skladu s pravilnikom o tehničnih normativih za graditev zaklonišč ter navodilom o urbanističnih pogojih za graditev zaklonišč. Načrt graditve zaklonišč sprejme izvršni svet na osnovi mnenja sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine na predlog občinskega štaba za civilno zaščito.

8. člen

Javna zaklonišča se gradijo na podlagi načrta graditve javnih zaklonišč, kot sestavnega dela družbenega plana družbenopolitične skupnosti, ki ga na predlog sveta občinske skupščine za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito sprejme občinska skupščina.

9. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela, samoupravne organizacije in skupnosti ter samoupravna stanovanjska skupnost, morajo v svojih razvojnih programih zagotoviti, da se v roku 15 let po izdaji tega odloka v obstoječih objektih na območju, kjer je obvezna graditev zaklonišč za zaklanjanje občanov in materialnih dobrin, zgradijo ustrezna zaklonišča oziroma da se za ta namen prilagodijo in uporabijo ustrezni kletni prostori in drugi gradbeni ali naravni objekti, če je pri njih možno doseči odpornost zaklonišča dopolnilne zaščite.

10. člen

Družbeni investitorji in zasebni graditelji (v nadalnjem besedilu: investitorji) morajo pri graditvi ali adaptaciji stanovanjskih in poslovnih stavb s svojimi sredstvi zgraditi zaklonišče v samem objektu, oziroma v neposredni bližini.

V primeru, ko gre za organizirano gradnjo, lahko zasebni graditelji gradijo skupna zaklonišča in v ta namen združujejo potrebna finančna sredstva pod pogoji soglasja občinskega upravnega organa za ljudsko obrambo. Za graditev skupnih zaklonišč se lahko sporazumejo in v ta namen združujejo sredstva tudi družbeni investitorji, če je to možno glede na tehnične normative za graditev zaklonišč.

Občinski upravni organ, ki je pristojen za izdajo lokacijskih in gradbenih dovoljenj, lahko izda dovoljenje le s soglasjem občinskega upravnega organa za ljudsko obrambo.

11. člen

Občinski upravni organ za ljudsko obrambo lahko oprosti investitorja obveznosti graditve zaklonišča, če ugotovi:

- da je v bližini dovolj zaklonišč, tako, da gradnja posebnega zaklonišča v novi stavbi ni potrebna,
- da za gradnjo zaklonišča ni razpoložljivih oziroma prostih gradbenih površin,

— da hidrološke, geološke razmere in konstrukcijski pogoji ne dopuščajo graditve zaklonišča,

— da se v objektu ne bodo zadrževali ljudje.

V primeru, ko je investitor oproščen graditve zaklonišča, je dolžan plačati prispevek za zaklonišče.

Občinski upravni organ za ljudsko obrambo oposti investitorja z odločbo.

12. člen

Pri adaptaciji, prizidavi in nadzidavi stavb, kjer gre za povečanje koristne stanovanjske in poslovne površine ali za spremembo namena objekta, in je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, je investitor dolžan graditi zaklonišča v okviru objekta, če to ni mogoče, mora investitor dobiti soglasje, da graditev zaklonišča opusti in plača ustrezni prispevek za zaklonišča.

13. člen

Zaklonišča se praviloma gradijo tako, da jih je v miru mogoče uporabljati v drug namen, vendar se zaradi tega ne sme zmanjšati njihova odpornost ter pripravljenost za zaščito.

14. člen

Preizkuse o delovanju varnostnih in zaščitnih naprav v zakloniščih opravljajo organizacije, ki jih za ta namen pooblasti republiški sekretariat za ljudsko obrambo.

III. DIMENZIONIRANJE ZAKLONIŠČ

15. člen

Pri gradnji novih objektov je potrebno predvideti zaklonišče za najmanj 50 % stanovalcev. Število zakloniščnih mest v stanovanjski zgradbi se ugotovi tako, da se na 50 m² razvite bruto površine zgradbe računa eno zakloniščno mesto. Pri gradnji zasebnih stanovanjskih hiš se grade zaklonišča, katerih kapaciteta zadošča za načrtovano število družinskih članov, vendar ne manj kot za tri stanovalce.

16. člen

Organizacije združenega dela in organi so dolžni graditi zaklonišča za svoje delavce ter obiskovalce in velikost (število zakloniščnih mest) vskladiti z navodilom o urbanističnih pogojih za graditev zaklonišč, ki ga izda Republiški komite za urbanizem, v soglasju z Republiškim sekretariatom za ljudsko obrambo.

Največja dopustna razdalja med delovnim mestom oziroma stanovanjem in zakloniščem je 250 m. Navpična pot med stanovanjem in izhodom in izhodom proti zaklonišču se računa trojno.

17. člen

Območje občine delimo glede na stopnjo ogroženosti v tri cone:

I. cona, kjer morajo investitorji graditi zaklonišče osnovne zaščite odpornosti 200 kPa z maksimalno kapaciteto 300 zakloniščnih mest oziroma zaklonišče dopolnilne zaščite kapacitete do 50 zakloniščnih mest z odpornostjo 50 kPa.

Z odpornostjo 100 kPa se na teh območjih lahko gradijo zaklonišča v primerih, ko zaradi geoloških, hidroloških pogojev ni mogoče graditi zaklonišča pod površino tal.

II. cona, kjer morajo investitorji graditi zaklonišče osnovne zaščite, z največ 300 zakloniščnimi mesti, z odpornostjo 100 kPa, oziroma zaklonišča dopol-

nilne zaščite kapacitete do 100 zakloniščnih mest z odpornostjo 50 kPa.

III. cona, investitorji so v tej coni oproščeni gradnje zaklonišča in plačila prispevka.

Ne glede na omenjena območja oziroma cone, se zaklonišča praviloma gradijo za vse šole, vzgojnovarstvene in zdravstvene ustanove, domove za ostarele, o čemer dokončno odloči za vsak primer občinski svet za SLO in DS, upošteva pri tem stopnjo ogroženosti območja oziroma konkretnega objekta. Zaklonišča za omenjene organizacije, ki so izven območij, kjer je že v miru obvezna graditev zaklonišč, se gradijo z odpornostjo 100 kPa.

Zaklonišča za zdravstvene organizacije se morajo graditi tako, da omogočajo opravljanje najnujnejših (intervencijskih), medicinskih dejavnosti.

Svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito lahko na predlog občinskega štaba za civilno zaščito v skladu s stališči in usmeritvami za graditev zaklonišč na območju SR Slovenije, ki jih je izdalo Predsedstvo SR Slovenije določi tudi območja oziroma objekte, kjer se morajo graditi zaklonišča močnejše zaščite.

18. člen

Zasebni graditelji grade v I. in II. coni zaklonišča dopolnilne zaščite v objektu oziroma neposredni bližini stanovanjskega objekta in to praviloma pod nivojem okolice.

Pri skupinskih gradnjah gradijo zasebni investitorji skupna zaklonišča, kolikor je to predvideno z zazidalnimi, urbanističnimi načrti, ki se morajo v pogledu zaščitnih lastnosti prilagoditi določilom iz 17. člena.

19. člen

Razmejitev občine na cone ogroženosti potrdi s sklepom svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito na predlog občinskega štaba za civilno zaščito. Meje con se revidirajo vsakih pet let, oziroma ob spremembah aktov za urejanje prostora ter usklajujejo z občinsko oceno ogroženosti. Sklep o določitvi con je sestavni del tega odloka in se ne objavi v Uradnem listu SRS.

IV. PRILAGAJANJE PODZEMNIH KOMUNALNIH OBJEKTOV

20. člen

Med podzemne komunalne objekte se štejejo: podhodi za pešce, javni podzemni parkirni prostori, javne garaže, cestni predori zgrajeni pod zemljo, podzemni deli železniških postaj in postaj mestnega javnega prometa ter drugi podobni komunalni objekti.

21. člen

Občinski upravni organ za ljudsko obrambo v sporazumu s prizadetimi organizacijami določa, katere obstoječe in druge objekte je potrebno prilagoditi za zaščito prebivalstva.

22. člen

Investitor podzemnih komunalnih objektov je na zahtevo upravnega organa za ljudsko obrambo dolžan prilagoditi te objekte za zaščito prebivalstva. Dodatni stroški, nastali zaradi prilagoditve ali povečanje objekta za zaščito, gredo v breme posebnega računa za gradnjo zaklonišč le v primeru, ko se bodo v tako prilagojenih objektih zaklanjali občani in imajo zaščitni objekti značaj javnega zaklonišča.

V. UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE ZAKLONIŠČ

23. člen

Javna zaklonišča upravlja organizacija, ki jo za upravljanje pooblasti svet občinske skupščine za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Zaklonišča organizacij združenega dela upravlja jo te organizacije. V hišah v družbeni lastnini, v hišah, v katerih so tudi stanovanja v etažni lastnini upravlja zaklonišča hišni svet oziroma samoupravna stanovanjska skupnost.

24. člen

Zaklonišča morajo biti redno vzdrževana.

Javna zaklonišča vzdržuje skupščina občine oziroma organizacija, pooblaščenca za upravljanje zaklonišč.

Hišna zaklonišča (družinska in skupna) vzdržujejo lastniki hiš ali upravljalci hiš na podlagi predpisov o investicijskem in tekočem vzdrževanju skupnih prostorov.

Stroški za vzdrževanje zaklonišč se delijo tako kot velja za tekoče in investicijsko vzdrževanje objekta, sorazmerno na vse koristnike.

Navodilo o upravljanju, vzdrževanju, koriščenju in redu v zakloniščih predpiše občinski upravni organ za ljudsko obrambo.

VI. FINANCIRANJE ZAKLONIŠČ

25. člen

Za gradnjo, vzdrževanje in opremljanje javnih zaklonišč skrbi občinska skupščina. Sredstva za graditev javnih zaklonišč se zbirajo na posebnem računu skupščine občine za graditev javnih zaklonišč.

O uporabi sredstev iz prejšnjega odstavka odloča svet občinske skupščine za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Gradnjo in ureditev ostalih zaklonišč financirajo investitorji zgradb, stroški vzdrževanja pa gredo v breme lastnika, uporabnika oziroma organizacije, ki upravlja z zgradbo.

26. člen

Investitorji stanovanjskih in poslovnih zgradb, ki so bili oproščeni gradnje zaklonišč po 11. in 12. členu tega odloka, so dolžni plačati na posebnem računu prispevek v višini 3 odstotke od skupne cene gradbenega dela stavbe.

Za skupno ceno gradbenega dela stavbe je šteti predračunsko vrednost gradbenega objekta z vgrajenimi notranjimi napeljavami (elektrika, vodovod, ogrevanje) brez opreme in pohištva in brez ureditve prostora okoli stavbe. Predračun gradbene cene ne sme biti starejši od enega leta.

Na tej podlagi ugotovljen prispevek pri gradnji skladišč, garažnih hiš in podobnih objektov, kjer je manjše število zaposlenih delavcev, ne more pressegati stroškov, ki bi za investitorja nastali, če bi lahko gradil zaklonišče.

27. člen

Občinski upravni organ za ljudsko obrambo, ki oprosti investitorja gradnje zaklonišča, izda odločbo, s katero določi višino prispevka, ki ga mora investitor plačati na posebni račun za graditev javnih zaklonišč.

Prispevek iz prvega odstavka 26. člena plačujejo investitorji stanovanjskih in poslovnih zgradb ob vplačilu začasnih mesečnih situacij. Celotni znesek

mora investitor plačati ob končanem obračunu objekta.

Zasebni investitorji plačajo odmerjeni prispevek v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja. Upravni organ, ki je pristojen za izdajo lokacijskih in gradbenih dovoljenj, ne sme izdati gradbenega dovoljenja zasebnemu investitorju, če ta ni predhodno dokazal, da je plačal z odločbo odmerjeni prispevek.

28. člen

Imetniki stanovanjske pravice in uporabniki poslovnih stavb in prostorov v družbeni lastnini plačujejo prispevek za zaklonišča v višini 4% od skupne stanarine oziroma najemnine.

Lastniki stanovanjskih, poslovnih, počitniških in drugih stavb in prostorov ter dela stavb in imetniki pravice uporabe na teh stavbah in prostorih, plačujejo prispevek za zaklonišča v višini 0,08% nabavne vrednosti, oziroma osnove za obračun amortizacije letno. Za poslovne prostore in stavbe je šteti vse prostore in stavbe, kot je to določeno z zakonom o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih.

Občani, ki posedujejo stanovanjske, poslovne in objekte osebne rekreacije oziroma prostore kot posamezne dele stavb, plačujejo letni prispevek za zaklonišča v višini 0,08% od osnove, ki velja za odmero davka od stavb oziroma prostora. Prispevek po tem občinskem odloku ne plačajo občani, ki so po zakonu o davkih oproščeni davka na posest stavb, razen za desetletno oprostitev.

Za zbiranje sredstev na posebni račun za gradnjo javnih zaklonišč je pristojna občinska uprava za družbene prihodke.

Glede postopka za odmero in pobiranje prispevkov, oprostitev in olajšav veljajo predpisi, ki veljajo za prispevke in davke občanov.

Obvezni prispevek iz prvega, drugega in tretjega odstavka se ne plačuje, če je bil plačan prispevek iz 26. člena tega odloka, če je investitor s svojimi sredstvi zgradil zaklonišče v skladu z določili pravilnika o tehničnih normativih za graditev zaklonišč ali če ne obstaja obveznost graditve zaklonišč po tem odloku.

29. člen

Prispevek za zaklonišča iz 26. in 28. člena se ne plača od manjših objektov (montažnih, pomožnih, provizornih in delno odprtih), če se postavljajo oziroma gradijo največ za pet let in od objektov, v katerih se ne bodo redno zadrževali ljudje, razen objektov osebne rekreacije.

30. člen

Zavezanci prispevka iz prvega odstavka 28. člena plačujejo prispevek od tridesetega dne v mesecu za tekoči mesec.

Zavezanci prispevka iz drugega odstavka 28. člena pa enkrat letno in sicer do tridesetega junija za tekoče leto. Prispevek obračunavajo sami, služba družbenega knjigovodstva pa skrbi za pravilnost obračunov.

Zavezanci prispevka iz tretjega odstavka 28. člena plačujejo letni prispevek po predpisih, ki veljajo za plačilo davkov občanov. Odločbo o obveznosti plačevanja prispevka izda občinska uprava za družbene prihodke.

VII. UPORABA IN NADZOR ZAKLONIŠČ V MIRNEM ČASU

31. člen

Javna zaklonišča, zaklonišča organizacij združenega dela in hišna zaklonišča, se morajo v mirnem času uporabljati v druge namene pod naslednjimi pogoji:

— da se v njih ne opravijo spremembe (adaptacije), ki bi vplivale na zmanjšanje zaščitne moči zaklonišča, spremembo osnovnega namena in na spremembo drugih zaklanjanju namenjenih prostorov v gradbi;

— da se ne uporabljajo na način, s katerim bi poslabšali higienske in tehnične pogoje zaklonišča;

— da se v njih ne vskladišči vnetljive, hlapljive, strupene in gabljive snovi ter razni razsutji materiali.

Če so zemljišča dana v najem, jih morajo najemniki v primeru neposredne vojne nevarnosti takoj, najkasneje pa v roku 12 ur, izprazniti in usposobiti.

Prostorov, ki so potrebni za vskladiščenje zakloniščne opreme in prostorov z napravami pomembnimi za zaklonišča ni dovoljeno uporabljati v druge namene.

32. člen

Najemno pogodbo o oddaji zaklonišča v najem sklene upravljalec oziroma lastnik zaklonišča, ko dobi soglasje občinskega upravnega organa za ljudsko obrambo. Pogodbene stranki morata upoštevati določila navodila za opremljanje, koriščenje in vzdrževanje zaklonišč na območju občine, ki ga je predpisal občinski sekretariat za ljudsko obrambo.

33. člen

V primeru neposredne vojne nevarnosti ali ob razglasitvi vojnega stanja, najemna pogodba preneha veljati ne glede na v pogodbi opremljeni rok. Najemnik zaklonišča mora le-tega izprazniti in usposobiti za uporabo v roku 12 ur. Odškodovani najemjemalec v tem primeru nima pravice zahtevati odškodnine.

Najemnik zaklonišča mora vzpostaviti prvotno stanje na svoje stroške.

Pogodba preneha veljati tudi v primeru, če najemnik ne uporablja zaklonišča v skladu s pogodbo.

34. člen

Dohodki, dobljeni za oddajo zaklonišča v najem, se pri upraviteljih vodijo posebej in se lahko uporabljajo samo za vzdrževanje in upravljanje zaklonišč.

Dohodki, dobljeni z oddajo javnih zaklonišč, se zbirajo na posebnem računu skupščine občine — za graditev javnih zaklonišč.

35. člen

Gradnjo zaklonišč nadzira pristojna gradbena inšpekcija, vzdrževanje pa upravni organ za ljudsko obrambo.

VIII. KAZENSKKE DOLOČBE

36. člen

Za neizpolnjevanje ali površno in malomarno izpolnjevanje dolžnosti in obveznosti, ki so predpisane s tem odlokom, veljajo kazenske določbe zveznega in republiškega zakona o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Investitorju, ki je bil zavezan plačila 5 % prispevka za zaklonišča po odloku o graditvi zaklonišč v občini Celje (Uradni list SRS, št. 13/77) se vrne vplačani del prispevka v primeru, da je zgradil zaklonišče s svojimi sredstvi in v skladu s tehničnimi normativi za graditev zaklonišč.

38. člen

V primeru, da investitor ne zgradi zaklonišča, oziroma gradi objekt tako, da zaklonišča ne bo mogoče zgraditi, občinski upravni organ za ljudsko obrambo po ugotovitvi dejanskega stanja na terenu zaveže investitorja plačila prispevka v skladu s 26. členom odloka.

Vrednost objekta kot osnova za izračun prispevka se izračuna na osnovi dejanskih ali s projektom predvidenih stanovanjskih površin in z odlokom oziroma sklepom določene povprečne cene m² stanovanjske površine.

39. člen

Vso temeljno in izvedbeno urbanistično dokumentacijo je treba v dveh letih uskladiti z določili tega odloka. Načrte za graditev zaklonišč, ki so že izdelani, je potrebno uskladiti z določili odloka v enem letu po sprejetju tega odloka.

40. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o zaklonišču v občini Celje (Uradni list SRS, št. 13/77).

41. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 8-4/82

Celje, dne 7. decembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine

Celje

Edvard Stepišnik l. r.

GROSUPLJE

1914.

Na podlagi 9. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 191. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78 in 6/82) je Skupščina občine Grosuplje na skupni seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 24. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o urbanističnem redu v občini Grosuplje

I. SPLOŠNA DOLOČILA

1. člen

S tem odlokom se določajo način urejanja in asanacije naselij, namenska uporaba zemljišč, komunalno opremljanje zemljišč, pogoji za graditev objektov glede njihove lege, funkcije, višine in oblikovanja in drugi pogoji, ki vplivajo na spremembo prostora.

2. člen

Z urbanističnim redom se urejajo vsa naselja in območja v občini Grosuplje razen naselij: Grosuplje — Šmarje — Sap, Ivančna gorica — Studenec — Stična — Vir, Krka in Krška vas, Sentvid pri Stični, Višnja gora, Videm — Predstruge in Zagradec na Dolenskem — Fužina.

3. člen

Osnovna načela za urejanje naselij so:

- varovanje kvalitetnih kmetijskih zemljišč,
- varovanje naravne in kulturne dediščine,
- varovanje rezervatov komunalne infrastrukture in zajetij pitne vode,
- pozidava prostih površin znotraj meja strnjene naselja,
- usmerjanje novih poselitvenih površin na manj kvalitetna zemljišča ob robu naselij; poselitvene površine morajo biti v taki oddaljenosti od obstoječega naselja, da z njim še tvorijo funkcionalno celoto,
- gradnja vseh objektov mora biti prilagojena regionalni arhitekturi in mora zagotavljati estetski videz naselij,
- v večji meri se izvajajo rekonstrukcije in posodobitev obstoječih objektov.

4. člen

Za objekte, ki so registrirani kot kulturni spomeniki in leže v zavarovanih območjih, velja poseben spomeniški varstveni režim, ki v okviru posebnega predpisa dovoljuje posege v zvezi z vzdrževanjem in revitalizacijo teh objektov. Isto velja za objekte, ki leže v zavarovanih območjih naravovarstvenega in krajinovarstvenega značaja.

II. NAČIN UREJANJA NASELIJ TER GRADNJA

5. člen

Gradnja:

- stanovanjskih hiš,
- nadomestnih stanovanjskih hiš,
- javnih objektov lokalnega značaja,
- objektov storitvenih in proizvodnih dejavnosti lokalnega pomena,
- komunalnih objektov in naprav,
- kmečkih gospodarskih objektov,
- pomožnih objektov

je dovoljena znotraj meja območja določenega v grafičnem prikazu št. 2808, ki ga je izdelal PA Ljubljana, in sicer v naslednjih naseljih:

1. Ambrus, Kal
2. Breg pri Vel. Gabru
3. Bruhanja vas
4. Cesta
5. Češnjice pri Zagradcu
6. Čušperk
7. Dečja vas
8. Dob
9. Gabrovčec
10. Gatina
11. Glogovica
12. Gorenja vas pri Polici
13. Hrastov dol
14. Hudo
15. Kitni vrh
16. Kompolje
17. Luče
18. Mala Račna
19. Mala vas (Dobropolje)
20. Male Lipljene
21. Marinča vas
22. Mekinje
23. Metnaja
24. Mleščevo
25. Muljava

26. Petrušnja vas
27. Podboršt
28. Podbukovje I., II.
29. Podgora
30. Podgorica (Dobropolje)
31. Podtabor
32. Polica
33. Ponikve
34. Ponova vas
35. Radohova vas
36. Rožnik
37. Sela pri Šmarju
38. Spodnja Draga
39. Spodnja Slivnica
40. Spodnje Blato
41. Šentpavel
42. Temenica
43. Velika Loka
44. Velika Račna
45. Velika in Mala Stara vas
46. Velike in Male Češnjice
47. Velike in Male Lese
48. Velike Lipljene
49. Veliko in Malo Mlačevo
50. Veliko Globoko
51. Zagorica
52. Zagradec pri Grosupljem
53. Zdenska vas
54. Znojle
55. Žalna

Prav tako so v teh naseljih dovoljeni tile gradbeni posegi:

- zapolnitve v začrtanih mejah strnjenih naselij
- rekonstrukcija, dozidava, nadzidava in preureditev starih objektov

Zaradi nedorečenosti strokovnih osnov pri opredelitvi dolgoročne funkcije naselij je potrebno pri določitvi lokacije javnih objektov in objektov storitvenih in proizvodnih dejavnosti mnenje in komisijski ogled, na katerem sodelujejo poleg predstavnikov upravnega organa pristojnega za urejanje prostora in prizadete krajevne skupnosti tudi predstavniki strokovne organizacije, ki izdeluje prostorsko dokumentacijo za občino in po potrebi tudi predstavniki združenja obrtnikov in drugih strokovnih služb.

6. člen

Kolikor so v okviru posameznih naselij iz prejšnjega člena opredeljene večje sklenjene površine za gradnjo novih objektov (nad 3 enodružinske hiše) je potrebno za ta območja pred pričetkom gradnje izdelati zazidalno zasnovo (skupinsko lokacijsko dokumentacijo) s parcelacijo, osnovno prometno in komunalno ureditvijo in opredeljeno faznostjo gradnje.

Pri odpiranju novih zazidljivih območij ob naseljih se mora pričeti gradnja obvezno od strnjenega naselja dalje.

Vzporedno s pripravo dolgoročnega plana je treba na osnovi sprejetih kriterijev, razvojnih možnosti in usmeritev dopolniti izbor naselij in uskladiti razmejitve površin.

7. člen

V vseh drugih naseljih, ki niso navedena v 2. in 5. členu tega odloka, je dovoljena gradnja v okviru strnjenega naselja:

- nadomestnih objektov

- gospodarskih objektov
- stanovanjskih objektov, če ima po zakonu o kmetijskih zemljiščih investitor lastnost kmeta in se lokacija nahaja v kraju, kjer si je pridobil lastnost kmeta
- lokalnih objektov javnega pomena
- objektov storitvene dejavnosti
- rekonstrukcija, dozidava, nadzidava in preureditev obstoječih objektov.

Gradnja objektov javnega pomena in objektov storitvenih dejavnosti je možna, na osnovi komisijskega oglada, na katerem sodelujejo poleg predstavnikov upravnega organa za urejanje prostora tudi predstavniki prizadete krajevne skupnosti, strokovne organizacije, ki izdeluje prostorsko dokumentacijo za občino, po potrebi tudi predstavniki drugih strokovnih služb.

Za lokacijo objektov obrtne dejavnosti je potrebno mnenje združenja obrtnikov.

8. člen

Gradnja nadomestnih objektov je dovoljena, če je objekt, ki dejansko še obstaja, dotrajan ali funkcionalno neprimeren. Investitor mora objekt, ki ga z gradnjo nadomešča, odstraniti najpozneje v roku enega leta po izdaji uporabnega dovoljenja, oziroma po pričetku uporabe novega objekta.

Izjemoma lahko investitor stari objekt zadrži, če se obveže, da ga bo v roku enega leta po izdaji uporabnega dovoljenja, za novi objekt oziroma po pričetku uporabe novega objekta, preuredil v gospodarsko poslopje. Pričetek uporabe se mora naznaniti upravnemu organu, pristojnemu za gradbene zadeve.

Obveznost odstranitve ali preureditve objekta je pogoj, naveden v lokacijskem dovoljenju in se vknjiži v bremenskem listu zemljiškoknjižnega vložka, pri katerem je nepremičnina vpisana.

Gradnja nadomestnih objektov je dovoljena le v okviru funkcionalnega zemljišča objekta, ki se nadomešča, oziroma na funkcionalnem zemljišču kmetij, kadar gre za objekt kmetije.

V primeru, da nadomestnega objekta ni možno locirati v okviru funkcionalnega zemljišča objekta, je v lokacijskem postopku, v katerem sodeluje tudi kmetijska zemljiška skupnost, možno določiti lokacijo na robu strnjene naselja.

9. člen

Zasnova novih kmečkih domačij (gradnja gospodarskega poslopja s stanovanjsko hišo) je dovoljena v naseljih in izven naselij na kmetijskih zemljiščih, osebam z lastnostjo kmeta, če posedujejo najmanj 5 ha obdelovalnih površin v bližini predvidene lokacije.

V postopku za določitev lokacij za te objekte izven mej strnjene naselja sodeluje kmetijska zemljiška skupnost.

10. člen

Vsa gradnja objektov (visoka gradnja) po 5. in 7. členu tega odloka se mora podrediti osnovnim arhitektonskim in funkcionalnim značilnostim naselij (npr. gabariti, odnosi tlorisnih dimenzij, arhitektonski detajli, smer slemen, kritina, naklon strehe, itd.; prednostni značaj naselja — kmečko naselje, pretežno urbano naselje, centralno naselje itd.).

Dovoljena je graditev pritličnih, visokopritličnih objektov, izjemoma enonadstropnih objektov; pri vseh

navedenih tipih je smotno izkoristiti podstrešje za stanovanjske namene pod pogojem, da se podstrešni prostor pridobiva s strmim naklonom strehe (40—45°), ne pa z dvigovanjem višine kapne lege.

Pri visokopritličnih objektih je dovoljena povprečna višina kapi 4,50 m nad urejenim terenom. Kolenčni zid je dovoljen v višini max. 1,40 m s tem, da je kota kapi v višini plošče nad pritličjem.

Nadstropni objekti se izjemno dovoljujejo, kadar je objekt lociran na poplavnem, močvirnem ali izredno skalnatem terenu. Dimenzije, gabarit in ostale oblikovalne pogoje za objekte javnega značaja in objekte za oskrbne in storitvene dejavnosti je treba določiti na osnovi podrobne preveritve lokacijskih pogojev.

Glede tlorisnih dimenzij mora biti razlika med krajšo in daljšo stranico najmanj 2,00 m.

Strehe morajo biti z naklonom 35°—45°.

Naklon in izvedbo strehe ter kritina se določa v skladu z arhitektonskim značajem naselja, oziroma neposredne okolice objekta ob lokacijskem ogledu.

Če funkcija objekta zahteva razgibano zasnovo, bo oblika takega objekta določena s pogoji, ki bodo navedeni v lokacijski dokumentaciji.

11. člen

V naseljih, ki se urejajo z urbanističnim redom se z ozirom na 10. člen tega odloka lahko gradnja sprostí pod pogojem, da se zaključeno območje ureja z enotnimi oblikovalskimi pogoji, ki pa morajo biti predhodno prikazani v zazidalni skici (tloris, pogledi) in preverjeni v lokacijskem postopku.

12. člen

Za gradnjo objektov v naseljih, ki se urejajo z urbanističnim redom veljajo tile pogoji:

1. za komunalno opremljenost stavbnega zemljišča skrbi investitor;

2. investitor je dolžan izvršiti zunanjo ureditev zemljišča v roku enega leta po pričetku uporabe objekta;

3. novi objekti morajo biti odmaknjeni od obstoječih sosednjih objektov najmanj toliko, da so zagotovljeni higiensko-zdravstveni in požarnovarstveni pogoji;

4. novi objekti morajo biti odmaknjeni od kategoriziranih javnih cest 10 m, od nekategoriziranih cest in vaških poti najmanj 5 m, od regionalnih cest min. 20 m. Manjši odmiki so možni samo s soglasjem upravljalca ceste;

5. v naseljih, kjer obstoji ali se gradi javni vodovod ali kanalizacija, mora investitor novo stanovanjsko zgradbo priključiti na javni vodovod ali kanalizacijo;

6. v naseljih, kjer ni vodovoda mora investitor zgraditi hišno kapnico, vodnjak ali zajetje v skladu s soglasjem sanitarne inšpekcije. Pri tem je stremeti za tem, da se zajetja ali vodnjaki zgradijo za več zgradb skupaj in se primerno zaščitijo;

7. v naseljih, kjer kanalizacija ni urejena mora investitor zgraditi vodotesno, nepretočno, tropreakatno greznico za fekalne odplake in ponikovalnico za druge odplake;

vse samostojne garaže in garaže v objektih morajo biti opremljene z lovilcem olj;

za fekalne odplake se smatrajo odplake iz stranišč, pralnih strojev in kuhinjskih pomivalnih korit. Greznica mora biti praviloma odmaknjena najmanj

1 m od objekta in situirana na najprikladnejšem mestu (severna stran, možnost kasnejšega priključka na kanalizacijo).

8. gnojišča pri kmečkih gospodarstvih — gospodarskih poslopijih se morajo graditi higiensko in sanitarno tehnično pravilno po pogojih in na način, ki ga določi občinska sanitarna inšpekcija;

9. graditev smetiščnih jam je obvezna povsod tam, kjer ni organiziran odvoz smeti; smetiščne jame morajo biti betonske in pokrite;

10. vsaka zgradba mora imeti dostop na javno cesto ali javno pot v skladu z veljavnimi predpisi. Pri lokaciji objektov se morajo po možnosti predvideti priključki na javne ceste in javne poti za več objektov skupaj;

11. ograje je dovoljeno postavljati pod naslednjimi pogoji:

— višina ograje se dovoljuje največ do 1 m,

— betonska osnova ograje sme biti največ do 20 cm nad terenom,

— polnilo ograje je lahko izvedeno iz lesenih horizontalnih ali vertikalnih lamel, iz žične mreže ali v obliki prstorastoče in strižene žive meje,

— ograje iz bodeče žice in odpadnih lesnih elementov niso dovoljene;

— za postavitev ograj ob prometnih potrhinah je potrebno pridobiti predhodno soglasje upravljalca ceste oziroma poti;

12. pogoji za postavitev ograj okrog novih objektov, morajo biti določeni v lokacijski dokumentaciji.

13. člen

Gradnja počitniških hišic je dovoljena na območjih znotraj meja grafičnega prikaza, izdelanega na Urbanističnem zavodu Projektivni atelje, Ljubljana, št. proj. 2808, ki je sestavni del tega odloka, in sicer:

1. Čagošče I
2. Čagošče II
3. Debeli hrib
4. Dobrava nad Stično
5. Dole
6. Gabrovčec
7. Gabrovka
8. Hočevje
9. Kompolje
10. Kriška vas
11. Male Lipljene
12. Mekinje
13. Peščenik
14. Petrušnja vas
15. Podbukovje
16. Polica I
17. Polica II
18. Pristava
19. Staro Apno
20. Valična vas I
21. Valična vas II
22. Velika Dobrava
23. Velike Lipljene
24. Videmski hrib
25. Vino
26. Vodica
27. Vrh nad Višnjo goro

Možna je sprememba funkcije obstoječih stanovanjskih in gospodarskih objektov v počitniške hišice.

14. člen

Za graditev počitniških objektov na območjih navedenih v 13. členu tega odloka veljajo za ureditev zemljišča ter za določanje lokacij tile pogoji:

1. za komunalno opremljenost zemljišča skrbi investitor;

2. investitor je dolžan izvršiti zunanjo ureditev zemljišča v roku enega leta po pričetku uporabe objekta;

3. objekti morajo biti odmaknjeni najmanj 10 m od lokalnih cest in poti;

4. kjer obstoji možnost priključitve na javni vodovod ali kanalizacijo je priključitev obvezna;

5. kjer vodovoda ni, mora investitor zgraditi higiensko kapnico, vodnjak ali zajetje v skladu s soglasjem sanitarne inšpekcije;

6. kjer kanalizacija ni urejena mora investitor zgraditi nepretočno vodotesno, troprekatno greznico za fekalne odplake in ponikovalnico za druge odplake;

Če počitniški objekt obsega garažo mora biti ta opremljena z lovilem olj;

7. graditev betonskih, pokritih smetiščnih jam je obvezna;

8. vsak objekt mora imeti zagotovljen dostop do javne poti;

9. ograj iz trdega materiala in cestnih zapornic ni dovoljeno postavljati. Dovoljeno je zasadiati prsto rastočo živo mejo;

10. Oporni zidovi so lahko visoki do 1,20 m. Po potrebi se opiranje zemljišča lahko izvede v terasah. Postavitev opornega zidu mora biti prikazana v grafičnem delu lokacijske dokumentacije in mora biti zanj izdano lokacijsko in gradbeno dovoljenje skupno z dovoljenjem za počitniško hišico.

Pri določitvi arhitektonsko zazidalnih pogojev je potrebno poleg značilnosti neposredne okolice upoštevati tale določila:

— objekt je lahko pritličen ali visokopritličen z možnostjo izkoriščenega podstrešja,

— naklon strehe je 35°—45°

Pri visokopritličnih objektih je dovoljena višina pritličja 1,50 m nad terenom

— v primerih, da se dovoli kolenčni zid do višine 1,50 m sme znašati višina pritličja 0,20 m nad terenom

— višina ležišča kapne lege nad urejenim terenom je lahko največ 3,60 m

— pri tlorisnih dimenzijah mora biti razmerje med krajšo in daljšo stranico 2:3

— počitniške hišice se lahko grade do 50 m² bruto etažne površine.

Rekonstrukcije ali spremembe namembnosti starih kmečkih hiš in gospodarskih poslopij v počitniške hišice je investitor dolžan izvršiti tako, da objekti obdržijo osnovni videz, gabarit in kritino.

15. člen

Gradnja novih in obnova starih zidanic je dovoljena v vinogradniškem območju, če se investitor izkaže, da je lastnik najmanj 1500 m² zemljišč, od tega minimalno 1200 m² zasajene vinogradniške ali sadjarske površine.

Za dokazilo o lastništvu in velikosti zemljišča se šteje izpisek iz zemljiške knjige, dopolnjen s podatki geodetske uprave glede velikosti zemljišča.

Zidance se lahko grade v odnosu tlorisnih dimenzij 2:3, s tem, da je maksimalna dovoljena tlorisna velikost 7 × 5 m, nad kletjo pa je dovoljena

nadzidava v višini 1,50 m (kolenčni zid) za ureditev bivalnih prostorov. Streha mora biti pravilna dvo-kapnica z naklonom strešin 35°—45°.

Za graditev zidanic in ureditev zemljišč veljajo enaki pogoji kot za počitniške hišice, navedeni v 14. členu tega odloka.

16. člen

Gradnja čebelnjakov je dovoljena, razen na območjih za katere velja prepoved po posebnih predpisih, pod naslednjimi pogoji:

— čebelnjak lahko obsega površine za panje, čebelarsko delavnico, priročno skladišče in sanitarije;

— objekt je pritličen in nepodkleten, praviloma v leseni izvedbi. Višina ležišča kapne lege nad urejenim terenom je največ 2,60 m. Drugi pogoji za rabo in ureditev zemljišča, določanje lokacije in urbanistično arhitektonskih pogojev so enaki kot za počitniške hišice v 14. členu tega odloka;

— investitor mora predložiti mnenje pristojnega upravnega organa oziroma čebelarskega društva glede predlagane lokacije, velikosti objekta, pašnih razmer oziroma načina čebelarjenja.

17. člen

Gradnja infrastrukturnih objektov in naprav v mejah strnjjenih naselij in izven naselij (železniško in cestno omrežje ter naprave, omrežje PTT in RTV zvez in naprav, energetska omrežja in naprave, manjše hidroelektrarne, žičnice, komunalno omrežje in naprave) in objektov, ki služijo gospodarskim dejavnostim, za katere je predvideno posamezno območje (gozdni objekti, lovške kočje ipd. na gozdnih površinah, objekti za turizem, planinske postojanke, razgledni stolpi in podobno na turistično zanimivih območjih, melioracije in regulacije vodotokov ter javna odlagališča odpadkov je dovoljena po predhodno izdelani dokumentaciji in pridobljenem lokacijskem dovoljenju po določilih zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78).

III. POSTOPKI ZA PRIDOBITEV LOKACIJSKEGA IN GRADBENEGA DOVOLJENJA

18. člen

V naseljih, ki se urejajo z urbanističnim redom, je potrebno lokacijsko in gradbeno dovoljenje za gradnjo tehle objektov:

- stanovanjskih hiš
- objektov storitvenih, oskrbnih in proizvodnih dejavnosti
- javnih objektov
- gospodarskih poslopij, razen objektov navedenih v 21. členu
- počitniških hišic
- zidanic
- čebelnjakov
- garaž

Določilo velja za novogradnjo in nadomestno gradnjo.

Lokacijske pogoje in oblikovanje objektov ugotovi in določi komisija pristojnega upravnega organa za urejanje prostora na obravnavi na podlagi predložene dokumentacije.

Investitor mora predložiti zahtevi za izdajo lokacijskega dovoljenja:

1. dokazilo, da je upravičen razpolagati z zemljiščem;
2. kopijo katastrskega načrta;
3. lokacijsko dokumentacijo s potrebnimi soglasji;

Investitor mora predložiti zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja:

1. pravnomočno lokacijsko dovoljenje;
2. gradbeni načrt;
3. dokazilo o zagotovljenem strokovnem nadzoru pri gradnji;
4. soglasje upravljalca javnega vodovoda;
5. soglasje elektrogospodarske organizacije za priključek na električno omrežje;
6. soglasje upravljalca javne kanalizacije za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje;
7. soglasje pristojnega upravljalca za priključek na javno cesto;
8. soglasje podjetja za PTT promet.

Po potrebi lahko upravni organ občinske skupščine, pristojen za urejanje prostora, zahteva tudi druga soglasja oziroma odstopi od zahteve po predložitvi posameznega soglasja.

19. člen

Za gradnjo novih ali rekonstrukcijo starih stanovanjskih ali drugih objektov na naravo varstvenih in spomeniško zavarovanih območjih je potrebno pridobiti mnenje pooblaščenih spomeniške službe, ki določi pogoje, ki morajo biti v lokacijski dokumentaciji za predlagani objekt upoštevani.

20. člen

Lokacijsko in gradbeno dovoljenje ni potrebno za:

1. gradnjo dostopnih gozdnih cest, ki jih gradi gozdno gospodarstvo v območju gozdnih površin:
 - a) gozdne ceste povezovalnega značaja,
 - b) slepe ceste — odcepi, ki se navezujejo na ceste povezovalnega značaja in na glavne izvoznice,
 2. gradnjo pomožnih objektov za potrebe občana:
 - a) gradnja lesenih drvarnic, svinjakov, kokošnjakov, zajčnikov in lesenih čebelnjakov samo za panje, brez temeljev, max. izmere 2 × 3 m.
 - b) postavitvev kozolcev,
 - c) graditev gnojišč, smetišč, greznic in ponkvovalnic pri že obstoječih objektih po poprejšnjem soglasju sanitarne inšpekcije,
 - d) graditev rezervoarjev za vodo, ki jo uporabljajo kmetijski proizvajalci za zalivanje in škropljenje,
 - e) graditev ograj pod pogoji 11. točke 12. člena tega odloka,
 - f) postavitvev začasnih objektov in naprav pri prireditvah, proslavah ipd.
 - g) postavitvev turističnih opozorilnih tabel, panojev in reklam,
 - h) adaptacije s katerimi se ne spreminjajo zunanost, velikost ali namen obstoječih objektov,
 - i) tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih.
- Za graditev oziroma obnovo naštetih objektov je potrebna pismena priglasitev za urejanje prostora pristojnemu upravnemu organu.

Pismena priglasitev mora vsebovati:

- a) dokazilo, da je priglasitelj upravičen razpolagati z zemljiščem;
- b) opis gradbenih del, ki jih nameravajo izvajati in na katerih zemljiščih;
- c) situacijsko skico z vrisanim novim objektom, ki je lahko mapna kopija oziroma povečana mapna kopija v merilu 1:1000;
- d) po potrebi soglasje sosedov ali upravljalca ceste oziroma poti.

Za objekte, navedene v prvi točki tega člena ne veljajo pogoji 17. člena.

21. člen

Za gradnjo kmečkih gospodarskih poslopj, shramb za kmetijske stroje in adaptacije s katerimi se spreminjajo zunanost, velikost ali namen obstoječih objektov ter rekonstrukcije objektov je potrebno gradbeno dovoljenje. Lokacijske pogoje in ostale zahteve za te objekte ugotavlja upravni organ, neposredno v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja.

Če z adaptacijo objekta ni bistveno povečana njegova kapaciteta, potrošnja vode in električne energije niso potrebna vsa soglasja navedena v 18. členu tega odloka. K predlagani adaptaciji je potrebno soglasje občinske strokovne službe za urejanje prostora, dodatna soglasja pa so potrebna za objekte, ki so pod spomeniškim varstvom ali v varovanih območjih (varovana območja prometnih in infrastrukturnih objektov, vodnih virov, naravne in kulturne dediščine itd.).

22. člen

Investitor si mora pred naročilom parcelacije v gradbene namene pridobiti pismeno mnenje o zazidljivosti parcele pri Zavodu za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, ki ga izda na podlagi veljavne urbanistične dokumentacije.

23. člen

Zakoličenje objekta opravi pristojni upravni organ ali pooblaščen strokovna organizacija pred izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s pogoji lokacijskega dovoljenja. Zapisnik o zakoličenju je potrebno poslati:

1. investitorju,
2. pooblaščen strokovni organizaciji, ki je izdelala lokacijsko dokumentacijo,
3. občinskemu upravnemu organu, pristojnemu za geodetske zadeve,
4. upravnemu organu, ki je izdal lokacijsko dovoljenje.

IV. NAMENSKA UPORABA ZEMLJIŠČA

24. člen

Zemljišča se smejo uporabljati le za namene, ki jih določa prostorski del družbenega plana občine Grosuplje za obdobje 1981—1985, oziroma je potrebno upoštevati strokovne osnove v pripravi dolgoročnega družbenega plana občine Grosuplje.

25. člen

V območju za turistično in rekreacijsko dejavnost in v naravovarstvenih ter krajinsko-varstvenih območjih, ki vključujejo tudi kmetijske in gozdarske dejavnosti mora občinski upravni organ pristojen za urejanje prostora uskladiti vse nove posege, prostor z gozdarsko interesno skupnostjo in kmetijsko interesno skupnostjo.

26. člen

Za pridobivanje kamna, mivke, peska in gramoz mora investitor pridobiti lokacijsko dovoljenje v smislu 18. člena zakona o urbanističnem planiranju in dovoljenje za pridobivanje teh rudnin na podlagi določil zakona o rudarstvu (Uradni list SRS, št. 17/75).

Zahtevi za pridobitev lokacijskega dovoljenja mora investitor priložiti eksploatacijski in sanacijski načrt.

27. člen

Potrebe po kamnitih materialih na ravni občine in regije je potrebno uskladiti v okviru priprave dol-

goročnega plana, kjer bodo tudi določena eksploatacijska območja, obseg in pogoji črpanja.

V obdobju do sprejetja dolgoročnih usmeritev za pridobivanje teh materialov je potrebno eksploatacijo omejiti na že odprte, organizirane kope.

V vseh nelegalnih peskokopih in kamnolomih je do sprejetja dolgoročnih razvojnih usmeritev prepovedana nadaljnja eksploatacija.

28. člen

Odlagališča trdnih odpadkov so evidentirana v novelaciji urbanističnega programa občine Grosuplje št. proj. 2660.

Do izdelave študije o dolgoročnih možnostih odlaganja odpadkov v občini Grosuplje je potrebno za vse krajevne skupnosti določiti časna odlagališča in jih sprotno sanirati. V vseh drugih sedanjih odlagališčih ni dovoljeno odlaganje odpadkov.

29. člen

Splošna prepoved graditve zajema območja vodnih virov ter širša varstvena območja izvirov pitne vode (odlok skupščine občine o varstvenih pasovih vodnih virov na območju občine Grosuplje, Uradni list SRS, št. 6/79).

Nezazidljivi so tudi rezervati ob komunikacijah, daljnovodih visokih napetosti in območja posebne zaščite, ki so prikazana v zbirni karti prostorskega dela družbenega plana občine Grosuplje za obdobje 1981—1985.

30. člen

Poleg območij, določenih z urbanističnim programom in vrisanih na karti namenske izrabe površin, je potrebno zaščititi tudi vsa ostala območja, kjer bi kakršnakoli gradnja ali poseg v prostor lahko ogrozila javno, kot zasebno preskrbo z vodo ali bistveno vplivala na vzdrževanje naravnega ravnotežja, da se ohrani značilna podoba posameznih predelov in da se zavaruje naravne znamenitosti in redkosti, ki imajo zaradi posebnih lepot in rekreacijskih vrednosti poseben družbeni pomen.

V obdobju do sprejetja dolgoročnega plana oziroma novelacije urbanističnega reda bo potrebno upoštevati omejitve in prepovedi gradnje v varovanih območjih, ki bodo opredeljena v strokovnih gradivih ali v osnutku dolgoročnih planskih dokumentov in aktov.

31. člen

Način urejanja zaklonišč, njihovo lego, pomen, funkcijo in dostopnost se določa s posebnimi predpisi.

V. KONČNE DOLOČBE

32. člen

Skupščina občine Grosuplje bo sprejela novelacijo urbanističnega reda najkasneje po sprejetju dolgoročnega plana občine Grosuplje, ki bo upošteval vsa določila in dopolnila izhajajoča iz dolgoročnih razvojnih usmeritev ter podrobnejših vsebinskih obdelav vseh obravnavanih naselij.

33. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja občinska urbanistična inšpekcija.

34. člen

Zahteve, vložene do dneva uveljavitve tega odloka za izdajo dovoljenja oziroma priglasitve, se rešujejo po določilih tega odloka, oziroma po določilih odloka

o urbanističnem redu v občini Grosuplje (Uradni list SRS, št. 1/79), če je ta za investitorja ugodnejši.

35. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o urbanističnem redu v občini Grosuplje (Uradni list SRS, št. 1/79).

Št. 350-1/82

Grosuplje, dne 4. novembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1915.

Na podlagi 180. in 191. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78 in 6/82) ter v skladu z zakonom o grobiščih in grobovih borcev (Uradni list SRS, št. 4/78) je Skupščina občine Grosuplje na seji zбора združenega dela in na seji zбора krajevnih skupnosti dne 24. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o prenehanju veljavnosti odloka o določitvi pokopališč, grobov in spomenikov borcev narodnoosvobodilne vojne, za katere skrbijo krajevne skupnosti

1. člen

Odlok o določitvi pokopališč, grobov in spomenikov borcev narodnoosvobodilne vojne, za katere skrbijo krajevne skupnosti (Uradni list SRS, št. 14/76) neha veljati.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 59-6/78

Grosuplje, dne 19. novembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1916.

Na podlagi 41. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o amortizaciji sredstev temeljnih organizacij združenega dela in drugih uporabnikov družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 65/81) in 191. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78) je Skupščina občine Grosuplje na 7. redni seji zбора združenega dela in na 7. redni seji zбора krajevnih skupnosti dne 24. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o določitvi stopnje za obračunavanje amortizacije za osnovna sredstva določenih uporabnikov družbenih sredstev v občini Grosuplje

1. člen

Upravni organi, krajevne skupnosti in družbenopolitične ter družbene organizacije, ki se financirajo iz proračuna občine, obračunavajo amortizacijo za osnovna sredstva v letu 1982 in 1983 v višini 20 odstotkov od najnižjih stopenj, ki so z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o amortizaciji osnovnih

sredstev temeljnih organizacij združenega dela in drugih uporabnikov družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 65/81) določene za posamezne skupine osnovnih sredstev.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1982. dalje.

Št. 402-36/82

Grosuplje, dne 2. novembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1917.

Na podlagi 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 6. člena odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 32/79), je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na seji dne 14. decembra 1982 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Jerova vas in zazidalnega načrta S-4 severnega dela Adamičeve ceste v Grosupljem

1. člen

Na javni vpogled se za trideset dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu SRS razgrne predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Jerova vas in zazidalnega načrta S-4 severnega dela Adamičeve ceste v Grosupljem, ki ga je izdelal Urbanistični zavod Projektivni atelje Ljubljana, Kersnikova 9 pod št. 2824 v novembru 1982.

2. člen

Predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Jerova vas in zazidalnega načrta S-4 severnega dela Adamičeve ceste v Grosupljem se nanaša na spremembo prometnih razmer na cestnem prometnem omrežju in na spremembe namembnosti zazidave.

3. člen

V času razgrnitve lahko k predlogu sprememb in dopolnitev podajo svoje pripombe in predloge delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela in druge organizacije in organi.

4. člen

Predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Jerova vas in zazidalnega načrta S-4 severnega dela Adamičeve ceste v Grosupljem bo na vpogled na oddelku za urbanizem in gradbene zadeve občine Grosuplje in v prostorih Krajevne skupnosti Grosuplje.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-17/82

Grosuplje, dne 14. decembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Grosuplje
Franc Gruđen l. r.

KAMNIK

1918.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 23. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74 in 4/78) in 134. ter 193. člena statuta občine Kamnik (Uradni list SRS, št. 9/82) na 6. seji družbenopolitičnega zbora dne 6. decembra 1982, na 6. seji zbora združenega dela dne 8. decembra 1982 in na 6. seji zbora krajevnih skupnosti dne 9. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1982

1. člen

V odloku o proračunu občine Kamnik za leto 1982 (Uradni list SRS, št. 12/82) se spremeni 2. člen in glasi:

»Skupni prihodki občinskega proračuna znašajo 131.000.000 din in predstavljajo:

din

— sredstva dovoljene porabe za razporeditev	93.908.641
— sredstva nad dovoljenim obsegom proračunske porabe in sredstva po posebnih predpisih	37.091.359

Sredstva dovoljene porabe se razporede za občinske potrebe in kriterije obveznosti za izločitev na posebno partijo žiro računa proračuna po odloku o zaključnem računu proračuna za leto 1981.

Sredstva nad dovoljenim obsegom proračunske porabe in sredstva po posebnih predpisih se dele na:

1. sredstva nad dovoljenim obsegom proračunske porabe 31.411.359 din ugotovljena po družbenem dogovoru o izvajanju politike na področju splošne porabe na ravni občin v SR Sloveniji v letu 1982, ki se izločajo na posebni račun.

2. sredstva od posebnega občinskega davka iz osebnega dohodka delavcev 5.600.000 din, ki se zbirajo po odloku o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985 v občini Kamnik ter prenašajo v samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu v občini Kamnik;

3. sredstva od razlik v cenah, ki jih plačujejo OZD in občani 80.000 din in prenašajo v samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu v občini Kamnik za potrebe oblikovanja občinskih blagovnih rezerv.

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeti v bilanci, ki je sestavni del splošnega dela občinskega proračuna.

2. člen

Spremeni se 3. člen odloka in glasi:

»Od dela sredstev nad dovoljenim obsegom proračunske porabe, ki se izločajo na posebno partijo žiro računa proračuna in po družbenem dogovoru o izvajanju politike na področju splošne porabe na ravni občin v SR Sloveniji v letu 1982 pripadajo občini, se zagotavlja 20% del za intervencije v kmetijstvu ter 10% del za oblikovanje občinskih blagovnih rezerv.

Sredstva se za oba namena porabe prenašajo v samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu v občini Kamnik.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, ter se uporablja za leto 1982.

Št. 400-6/81

Kamnik, dne 9. decembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine

Kamnik

mag. Ivan Justinek l. r.

Bilanca

prihodkov in splošnega razporeda prihodkov proračuna občine Kamnik za leto 1982

Vrsta prihodkov in namen porabe	Znesek
0 Prenešana sredstva	573.815
1 Davek od osebnega dohodka in dohodka	63.300.000
2 Davek od premoženja in od dohodkov iz premoženja	6.700.000
2 Prometni davek	48.250.000
3 Takse	2.550.000
5 Prihodki po posebnih predpisih	4.800.000
6 Prihodki upravnih organov in drugi prihodki	4.821.185
7 Prispevki drugih DPS	5.000
Skupaj prihodki	131.000.000
01 Dejavnost organov DPS	64.643.200
02 Dejavnost LO	6.530.000
03 Dejavnost DPO in društev	5.596.000
04 Negospodarske investicije	1.037.300
08 Socialno skrbstvo	5.140.000
09 Zdravstveno varstvo	50.000
10 Komunalna dejavnost	1.366.000
11 Dejavnost krajevnih skupnosti	1.910.000
16 Intervencije v gospodarstvu	7.164.500
17 Tekoča rezerva in izločena sredstva	36.245.700
18 Rezervni sklad	1.317.300
Skupaj odhodki	131.000.000

1919.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 26. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74 in 4/78) in 134. ter 193. člena statuta občine Kamnik (Uradni list SRS, št. 9/82) na 6. seji družbenopolitičnega zbora dne 6. decembra 1982, na 6. seji zbora združenega dela dne 8. decembra 1982 in na 6. seji zbora krajevnih skupnosti dne 9. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o začasnem financiranju splošnih družbenih potreb v občini Kamnik v prvem trimesečju 1983

1. člen

Dokler ne bo sprejet proračun občine Kamnik za leto 1983, se bodo začasno financirale splošne družbene potrebe v občini Kamnik, vendar najdalj do 31. marca 1983, na podlagi proračuna za leto 1982.

2. člen

V času začasnega financiranja se sme uporabiti toliko sredstev, kolikor jih je bilo sorazmerno upo-

rabljenih v istem obdobju po proračunu za preteklo leto, vendar največ četrtina vseh prihodkov, ki so bili razporejeni po proračunu za leto 1982.

3. člen

Doseženi prihodki in razporeditev teh prihodkov na podlagi tega odloka so sestavni del proračuna za leto 1983.

4. člen

Izvršni svet Skupščine občine Kamnik je pooblaščen, da v primeru neenakomernega dotoka prihodkov proračuna najame posojilo iz sredstev rezervnega sklada občine Kamnik.

5. člen

Odlok se objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1983.

Št. 400-6/82

Kamnik, dne 9. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Kamnik
mag. Ivan Justinek l. r.

1920.

Na podlagi 95. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82), 243. člena statuta občine Kamnik (Uradni list SRS, št. 9/82), in v skladu z odlokom o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih (Uradni list SRS, št. 7/80) ter odlokom o spremembah in dopolnitvah odloka o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih (Uradni list SRS, št. 38/82) je Izvršni svet Skupščine občine Kamnik na 19. seji dne 7. decembra 1982 sprejel

ODREDBO

o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih in strokovni službi občine Kamnik

1. člen

Delovni čas v upravnih organih in strokovni službi občine Kamnik (v nadaljevanju: upravni organi in strokovna služba) traja v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 8. do 16. ure, v sredo pa od 8. do 18. ure.

2. člen

Uradne ure za neposredno poslovanje upravnih organov za delovne ljudi in občane, za organizacije združenega dela, za druge samoupravne organizacije in skupnosti ter druge pravne osebe so: v ponedeljek, sredo in petek od 9. do 12. ure, v ponedeljek pa tudi od 13. do 15. ure in v sredo od 13. do 17. ure.

3. člen

Upravni organi morajo v okviru svojega delovnega časa tudi zunaj uradnih ur zagotoviti stalno poslovanje z delovnimi ljudmi in občani, organizacijami združenega dela, drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi ter drugim pravnimi osebami, zlasti pa opravljanje naslednjih del in nalog:

— dajanje pojasnil in podatkov, ki so pomembni za uveljavljanje njihovih pravic in izpolnjevanje obveznosti,

— sprejem vlog in strokovna pomoč pri sestavi vlog.

4. člen

Delovni čas čistilk in vratarsko-varnostne službe je organiziran po razporedi, ki ga predloži funkcionar. Razpored mora zagotoviti vratarsko-varnostno službo 24 ur na dan.

5. člen

Razporeditev delovnega časa in uradnih ur mora biti označena na vidnem mestu v poslovnih prostorih upravnega organa.

6. člen

Delovni čas v organu za postopek o prekrških se razporedi tako, da traja v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 8. do 16. ure, v sredo pa od 8. do 18. ure.

7. člen

Delovni čas v upravnih organih se usklajuje z delovnim časom strokovne službe ustreznih samoupravnih interesnih skupnosti, kakor tudi z delovnim časom organizacije združenega dela, ki opravlja PTT promet in bančne storitve oziroma organizacij, ki pri izvrševanju javnih pooblastil neposredno poslujejo z delovnimi ljudmi in občani.

8. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba preneha veljati odredba o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih občine Kamnik z dne 23. 10. 1982.

9. člen

Ta odredba se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati 13. 12. 1982.

Št. 020-40/82

Kamnik, dne 7. decembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Kamnik
Franc Jeras, inž. l. r.

LENART

1921.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena odloka o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985 (Uradni list SRS, št. 24-1236/82) je skupščina sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane na seji dne 7. oktobra 1982 sprejela

STATUT

Samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S statutom samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985 (v nadaljnjem besedilu: sklad) se določijo: ime, sedež in naloge, organizacija in delovanje uresničevanja samoupravnih pravic in obveznosti podpisnic ter druga vprašanja, ki so pomembna za delo sklada za intervencije na področju proizvodnje in porabe hrane.

II. SKUPNE DOLOČBE

2. člen

Sklad je ustanovljen z odlokom o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985, ki ga je sprejela Skupščina občine Lenart.

3. člen

Sklad je pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi z ustavo, zakoni in s tem statutom.

Sklad zastopa in predstavlja predsednik izvršilnega odbora.

4. člen

Sklad posluje z imenom: Samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart.

5. člen

Sedež sklada je v Lenartu, Trg osvoboditve 7.

6. člen

Sklad ima žig okrogle oblike z besedilom: Samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart.

7. člen

Delo sklada je javno.

Javnost pri delu uresničuje sklad tako, da obvešča ustanovitelje in širšo javnost o delu svojih organov in o izpolnjevanju svojih nalog.

8. člen

Sklad upravlja s sredstvi, ki se združujejo po odloku o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985, ki jih združujejo ustanovitelji.

Sredstva zbrana v skladu za intervencije so namenska in se lahko uporabijo za izvajanje nemojene preskrbe prebivalstva, in sicer:

- za pospeševanje živinoreje na domači krmni osnovi,
- za zagotavljanje družbeno organizirane poljedelske proizvodnje,
- za delovanje kmetijske pospeševalne službe,
- za nadomestila dela obresti pri kreditih, danih iz sredstev hranilno kreditnih služb,
- druge namene za pospeševanje proizvodnje hrane.

Sredstva se vodijo na posebnem računu.

III. ORGANI IN DELOVNE SKUPNOSTI

9. člen

Sklad ima tele organe:

1. skupščino sklada,
2. izvršilni odbor,
3. odbore in komisije,
4. odbor samoupravne kontrole.

1. Skupščina sklada

10. člen

Skupščina ima 19 delegatskih mest, od tega:

1. Iz vrst proizvajalcev hrane delegirajo:
 - AK Lenart — 2 delegata
 - KZ Lenart

— iz vrst strokovne službe — 3 delegate

— iz vrst kmetov organizirane proizvodnje — 3 delegate

2. Iz vrst potrošnikov hrane — potrošniški svet v KS po enega delegata — 8 delegatov

3. Občinska konferenca SZDL Lenart — 1 delegata

4. Skupščina občine Lenart — 1 delegata

5. Delegacija SIS za preskrbo Podravja — 1 delegata

Pravice in dolžnosti delegatov v skupščini sklada

11. člen

Delegat v skupščini sklada ima pravico in dolžnost:

— soodločati o zadevah, o katerih odloča skupščina,

— izjasniti se in glásovati o posameznih vprašanjih v skladu s stališči, ki jih je oblikovala delovna sredina, ki ga je delegirala,

— usklajevati med sprejemanjem skupnih odločitev stališča z drugimi delegati,

— predlagati skupščini stališča in sklepe,

— predlagati v obravnavo skupščini skupnosti vprašanja, ki se nanašajo na delo skupščine sklada in drugih organov sklada,

— nasloviti predsedniku skupščine vprašanja o njegovem delu,

— sodelovati v delu skupščine in redno spremljati delo skupščine sklada,

— redno obveščati o svojem delu sredino, ki ga je delegirala.

Delovno področje in način dela skupščine sklada

12. člen

Skupščina sklada:

— sprejema družbene dogovore in samoupravne sporazume,

— sprejema statut in druge samoupravne splošne akte sklada,

— sprejema dolgoročne, srednjeročne in letne planske proizvodnje in preskrbe, s katerimi zagotavlja redno preskrbo s kmetijskimi živilskimi proizvodi,

— oblikuje in spremlja izvajanje odloka o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane v občini Lenart ter odloča o uporabi teh sredstev,

— sprejema finančni načrt in zaključni račun s poročilom o uporabi sredstev,

— odloča o najemanju kreditov v sklad za intervencije,

— voli in razrešuje predsednika skupščine in njegovega namestnika,

— predlaga enotno kandidatno listo članov samoupravne delavske kontrole in ugotavlja izid volitev,

— imenuje in razrešuje člane izvršilnega odbora,

— imenuje stalne in občasne odbore in komisije za izvajanje posameznih nalog,

— obravnava poročilo o delu izvršilnega odbora, odborov in komisij

— opravlja druge naloge, ki so določene z odlokom o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart.

13. člen

Skupščina sklada dela na sejah.

Skupščina sklada zaseda po potrebi, vendar najmanj dvakrat na leto.

Skupščino sklada sklicuje in vodi predsednik skupščine, v njegovi odsotnosti pa namestnik.

14. člen

Vabilo za sejo skupščine sklada, predlog dnevnega reda in gradivo k posameznim točkam dnevnega reda morajo biti poslani najmanj petnajst dni pred sejo delegatom.

Predsednik skupščine lahko izjemoma skliče sejo skupščine sklada v krajšem roku, kot je določeno v prejšnjem odstavku tega člena. Razlogi za sklic morajo biti obrazloženi.

15. člen

Skupščina sklada veljavno odloča z večino glasov vseh delegatov.

Podrobnejša določila o delu skupščine se določijo s poslovníkom, ki ga sprejema skupščina sklada.

16. člen

Mandatna doba delegatov skupščine traja 4 leta. Mandatna doba predsednika in njegovega namestnika skupščine traja dve leti. Po preteku te dobe sta lahko še enkrat izvoljena.

Skupščina sklada lahko razreši predsednika oziroma namestnika pred potekom mandatne dobe, za katero je bil izvoljen.

2. Izvršilni odbor

17. člen

Izvršilni odbor šteje 7 članov, izmed katerih izvoli skupščina predsednika in namestnika predsednika.

V izvršilni odbor volijo:

4 člane se izvoli iz vrst proizvajalcev hrane,

3 člane pa iz vrst uporabnikov.

Predsednika in namestnika predsednika izvršilnega odbora izvoli skupščina sklada za dobo 2 let. Po preteku te dobe sta lahko izvoljena še za dve leti.

18. člen

Izvršilni odbor:

— določa predlog samoupravnega sporazuma, statuta in samoupravnih splošnih aktov,

— določa predloge planov razvoja proizvodnje in preskrbe,

— razpolaga s sredstvi skupnosti v mejah odobrenega finančnega načrta,

— poroča skupščini sklada o poslovanju s sredstvi sklada,

— poroča o izvajanju programa dela,

— izvršuje sklepe skupščine,

— zavzema stališča h gradivom za seje skupščine,

— imenuje občasne komisije za proučevanje posameznih vprašanj,

— usmerja in nadzoruje delo administrativne strokovne službe.

19. člen

Izvršilni odbor dela na sejah.

Odločitve sprejema z večino glasov vseh članov izvršilnega odbora.

20. člen

Predsednik izvršilnega odbora:

— predstavlja in zastopa sklad,

— skrbi za izvajanje sklepov organov sklada,

— skrbi za zakonitost dela sklada in njegovih organov,

— je odredbodajalec za izvajanje finančnega poslovanja sklada,

— opravlja druge naloge s področja delovanja sklada.

3. Odbori in komisije

21. člen

Za uspešno izvajanje nalog po posameznih področjih kmetijske proizvodnje in preskrbe, lahko imenuje skupščina odbore in komisije.

Kot stalna odbora skupščine delujeta:

— odbor za pospeševanje kmetijske proizvodnje,

— odbor za preskrbo.

22. člen

Odbor ima predsednika in dva člana, ki ju imenuje skupščina sklada na predlog izvršilnega odbora.

23. člen

Odbor za pospeševanje kmetijske proizvodnje:

— usklajuje dolgoročne, srednjeročne in letne planne razvoja proizvodnje in investicijskih naložb,

— izdeluje ukrepe za povečanje in usmerjanje tržne kmetijske proizvodnje,

— izdeluje merila in kriterije za financiranje programa pospeševanja kmetijske proizvodnje,

— usklajuje cene proizvodov in storitev,

— izdeluje druge ukrepe s področja delovanja sklada in druge naloge s področja kmetijske proizvodnje.

Odbor za preskrbo:

— ugotavlja potrebo po proizvodih osnovne preskrbe,

— izdeluje dolgoročne, srednjeročne in letne bilance za proizvode osnovne preskrbe,

— usklajuje program investicijskih naložb na področju trgovine,

— usklajuje cene proizvodov in storitev,

— sodeluje pri kreiranju poslovne politike preskrbovalnih organizacij,

— opravlja druge naloge s področja preskrbe.

24. člen

Odbor dela na sejah.

Kadar odbora razpravljata in usklajujeta posamezne zadeve skupnega pomena, zasedata na skupni seji.

4. Odbor samoupravne kontrole

25. člen

Skupnost sklada za intervencije ima odbor samoupravne kontrole, ki ima predsednika in dva člana.

Predsednika in člane odbora samoupravne kontrole izvolijo delegati članice sklada neposredno.

26. člen

Odbor samoupravne kontrole:

— nadzira izvrševanje statuta skupnosti in drugih samoupravnih aktov,

— nadzira skladnost poslovanja organov sklada,

— nadzira izvajanje politike usmerjanja sredstev, ki jo je določila skupščina sklada,

— nadzira izvajanje sklepov organov sklada,

— opravlja druge naloge, določene s sklepi skupščine sklada.

27. člen

Odbor samoupravne kontrole dela na sejah, ki jih sklicuje predsednik odbora na lastno pobudo v skladu z nalogami odbora.

28. člen

Odbor samoupravne kontrole obravnava posamezne zadeve na lastno pobudo. Pobudo lahko da tudi skupščina sklada ali izvršilni odbor.

Odbor samoupravne kontrole obvešča o svojih ugotovitvah skupščino sklada oziroma izvršilni odbor in predlaga ustrezne ukrepe.

29. člen

Administrativno tehnična opravila v smislu odloka o ustanovitvi sklada za intervencije na področju proizvodnje in porabe hrane v občini Lenart opravlja strokovna služba sekretariata za družbenogospodarske zadeve občine Lenart.

Zlasti opravlja te zadeve:

- vodi poslovanje sklada,
- opravlja analitična in strokovna opravila za izvajanje nalog sklada,
- skrbi za pripravo gradiva za seje organov sklada,
- opravlja druge naloge za organe sklada.

IV. JAVNOST DELA

30. člen

Seje organov sklada so javne.

Javnost dela organov sklada se lahko omeji zaradi varovanja podatkov, ki se štejejo kot tajni na podlagi zakona ali drugega predpisa.

Sklep o tem sprejme organ sklada, v čigar delovno področje spada zadeva.

31. člen

Ta statut začne veljati, ko je sprejet na skupščini sklada in da nanj soglasje skupščina občine.

32. člen

Statut se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 320-3/82

Lenart, dne 7. oktobra 1982.

Predsednik
skupščine sklada
Slavko Slatinšek l. r.

LJUBLJANA CENTER

1922.

Na podlagi 172. člena statuta občine Ljubljana Center (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Skupščina občine Ljubljana Center na 7. seji zbora združenega dela dne 25. novembra 1982, na 7. seji zbora krajevnih skupnosti dne 25. novembra 1982 in na 7. seji družbenopolitičnega zbora dne 24. novembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center

1. člen

V odloku o priznanjih občine Ljubljana Center (Uradni list SRS, št. 12/79) se spremeni 14. člen tako, da se glasi:

»V posameznem letu se praviloma podeli največ pet nagrad.

Nagrada obsega:

1. umetniški kipec »Puntarji«, delo akademskega kiparja Stojana Batiča z diplomo,
2. denarno nagrado.

Denarna nagrada se ne podeli organizacijam združenega dela.

Višino denarne nagrade določi z razpisom žirija za nagrade.

Višina denarne nagrade ne sme presegati dvakratnega zneska povprečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji v preteklem letu.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 134-1/79

Ljubljana, dne 25. novembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Center
Albin Vengust l. r.

LJUBLJANA ŠIŠKA

1923.

Na podlagi 12. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77) ter na podlagi 6. člena sklepa o razpisu referenduma o spremembi območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS (z dne 22. in 27. 10. 1982) sta volilni komisiji KS Sora in KS Trnovec-Topol na sejah dne 28. novembra 1982 sprejeli

SKLEP

o ugotovitvi izida referenduma za spremembo območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS

I

Volilna komisija v KS Sora ugotavlja, da je od 338 volilnih upravičencev na glasovalnih mestih glasovalo 308 ali 91,12%. Za predlog spremembe območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS je glasovalo 299 delovnih ljudi in občanov, ali 88,46%. Proti predlogu je glasovalo 1,18% ali 4 upravičenci, 5 glasovnic ali 1,48% je bilo neveljavnih.

II

Volilna komisija v KS Trnovec-Topol ugotavlja, da je od 242 volilnih upravičencev na glasovalnih mestih glasovalo 232 ali 95,86%. Za predlog spremembe območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS je glasovalo 227 delovnih ljudi in občanov ali 93,80%. Proti predlogu je glasovalo 0,41% ali 1 upravičenec, 4 glasovnice ali 1,65% so bile neveljavne.

III

S tem se ugotavlja, da je predlog za spremembo območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS sprejet, ker je zanj glasovala večina delovnih ljudi in občanov obeh krajevnih skupnosti.

IV

Tako meja med krajevno skupnostjo Sora in krajevno skupnostjo Trnovec-Topol poteka:

Po občinski meji med občinama Ljubljana Šiška in Škofja Loka, pri Belem plazu se odcepi ob parcelni številki 854 na koto 894 Gontarske planine. Od tu se spusti po Govejškem grabnu v Govejški potok proti cesti Sora—Topol. Ob cesti Sora—Topol se odmakne nizvodno sto metrov levo v gozd in poteka vzporedno s cesto do katastrske meje k. o. Sora ter naprej po meji k. o. Sora in Studenčice do potoka Ločnica. Nadaljuje po potoku Ločnica do tromeje k. o. Studenči-

ce—Preska—Sora. Dalje poteka po meji k. o. Preska—Studenčice prek hriba Bopen do kote 639 (Breznik).

V

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRŠ.

Predsednik
volilne komisije
KS Trnovec-Topol
Cirila Tehovnik l. r.

Predsednik
volilne komisije
KS Sora
Janez Križaj l. r.

LOGATEC

1924.

Na podlagi 23. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v DPS (Uradni list SRS, št. 39/74) in na podlagi 133. člena statuta občine Logatec (Uradni list SRS, št. 3/78) je Skupščina občine Logatec na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 13. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu občine Logatec za leto 1982

1. člen

Spremeni se 1. člen odloka o proračunu občine Logatec za leto 1982 (Uradni list SRS, št. 9/82) tako, da se glasi:

	din
Skupni prihodki proračuna so od tega:	42,862.500
— za razporeditev po posebnem delu proračuna	36,403.500
— izločena sredstva za združevanje na ravni SR Slovenije in za financiranje blagovnih rezerv	4,259.000
— za sklad za intervencije v proizvodnji hrane SO Logatec	2,200.000

2. člen

Odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS in se uporablja za proračunsko leto 1982.

Št. 010-1/82

Logatec, dne 14. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Logatec
Rudi Lipovec l. r.

1925.

Na podlagi 26. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74) in 30. in 133. člena statuta občine Logatec (Uradni list SRS, št. 3/78) je Skupščina občine Logatec na sejah zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 13. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o začasnem financiranju proračunskih potreb občine Logatec v letu 1983

1. člen

Do sprejetja proračuna občine Logatec za leto 1983, se bodo začasno financirale proračunske potrebe, za katere se zagotavlja sredstva v občinskem proračunu, na podlagi trimesečnega načrta proračunskih prihodkov za leto 1982.

2. člen

Trimesečni načrt odhodkov v letu 1983 ne sme presegati 25 % odhodkov proračuna za leto 1982.

3. člen

Prihodki in odhodki realizirani na podlagi tega odloka, so sestavni del proračunskih prihodkov in odhodkov proračuna občine Logatec za leto 1983.

4. člen

Izvršni svet Skupščine občine Logatec je pooblaščen, da v primeru neenakomernega dotoka proračunskih prihodkov najame kratkoročno posojilo iz sredstev rezerv občine Logatec.

5. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-13/81

Logatec, dne 14. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Logatec
Rudi Lipovec l. r.

1926.

Na podlagi 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) je Skupščina občine Logatec na seji zбора združenega dela, zбора krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zбора dne 13. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o sprejemu urbanističnega načrta Logatca

1. člen

Sprejme se urbanistični načrt naselja Logatec — srednjeročni načrt do leta 1985 z elementi do leta 2000, ki ga je izdelala Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo — VTOZD Gradbeništvo in geodezija — Katedra za prostorsko planiranje, Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, v maju 1982.

2. člen

Urbanistični načrt naselja Logatec je shranjen pri Komiteju za družbenoekonomski razvoj in družbeno planiranje Skupščine občine Logatec in je stalno na vpogled delovnim ljudem in občanom, temeljnim samoupravnim organizacijam in skupnostim in drugim zainteresiranim.

3. člen

Spremembe in dopolnitve urbanističnega načrta naselja Logatec morajo biti obravnavane in sprejete po postopku, ki velja za njegov sprejem.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-2/82

Logatec, dne 14. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Logatec
Rudi Lipovec l. r.

1927.

Na podlagi 95. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) in 33. člena statuta občine Logatec (Uradni list SRS, št. 3/78 in 5/82), je Skupščina občine Logatec na seji zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti dne 13. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o prenehanju veljavnosti odloka o razporeditvi delovnega časa in sprejemanju strank pri občinskih organih

1. člen

Odlok o razporeditvi delovnega časa in sprejemanju strank pri občinskih organih (Uradni list SRS, št. 16/75) preneha veljati.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-3/75

Logatec, dne 14. decembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Logatec

Rudi Lipovec l. r.

1928.

Na podlagi 62. člena zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80) in 133. člena statuta občine Logatec (Uradni list SRS, št. 3/78 in 5/82) je Skupščina občine Logatec na seji zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti dne 13. decembra 1982 sprejela naslednji

SKLEP

I

Skupščina občine Logatec daje soglasje k združitvi Lekarne Vrhnika in Lekarne Ljubljana.

II

Sklep prične veljati, ko ga sprejmejo na svojih sejah skupščine občin Vrhnika, Cerknica in Ljubljana Center.

III

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 022-3/82

Logatec, dne 14. decembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Logatec

Rudi Lipovec l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1929.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 2. členu zakona o samopriskevku (Uradni list SRS, št. 3-8/73), 168. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 23-1205/82) ter po uspešno izvedenem referendumu dne 21. novembra 1982 na seji zboru združenega dela, na seji zboru krajevnih skupnosti in na seji družbenopolitičnega zbora dne 16. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o uvedbi samopriskevka v občini Slovenske Konjice

1. člen

V občini Slovenske Konjice se uvede samopriskev v denarju za sofinanciranje izgradnje objektov na področju komunalne infrastrukture (oskrba občanov s pitno vodo, elektriko, kanalizacijo itd.) izgradnje cest ter objektov na področju osnovnega šolstva, kulture ter otroškega in zdravstvenega varstva.

Samopriskev se uvede po prispevnih območjih in sicer:

I. območje tvorijo krajevne skupnosti: Slovenske Konjice, Konjiška vas, Bezina, Dobrača — Gabrovlje, Polene, Sp. Grušovje, Tepanje, Stranice, Vešenik — Brdo, Zeče, Špitalič, Sojek — Kamna gora, Loče, Jernej, Žiže, Draža vas in Zbelovo.

II. območje tvorijo krajevne skupnosti: Zreče, Gorenje, Skomarje in Resnik

III. območje tvori krajevna skupnost Vitanje.

Samopriskev se uvede za dobo 5 let to je od 1. januarja 1983 do 31. decembra 1987.

Program iz prvega odstavka tega člena je sestavni del tega odloka kot njegova priloga.

2. člen

Skupna investicijska vrednost objektov, navedenih v 5. členu tega odloka znaša po cenah iz leta 1982

	din
— za I. referendumsko območje	207,292.000
— za II. referendumsko območje	102,701.000
— za III. referendumsko območje	31,410.000

Od teh zneskov bo s samopriskevkom zbranih na

	din
— I. referendumskem območju	94,403.000
— II. referendumskem območju	40,826.000
— III. referendumskem območju	11,324.000

Druga investicijska sredstva v višini 194,850.000 din pa bodo zagotovile občinske samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti in organizacije združenega dela po samoupravnem sporazumu oziroma družbenem dogovoru o temeljih plana srednjeročnega programa SIS, KS oziroma OZD.

3. člen

Če sredstva, navedena v 2. členu tega odloka zaradi podražitve gradnje ne bi zadostovala za realizacijo programa, zagotovijo manjkajoča sredstva SIS in KS v čigar področje sodijo objekti.

Če bo s samopriskevkom zbranih več sredstev, kot je predvideno po programu, pripada višek sredstev območjem iz prvega odstavka tega člena.

4. člen

Samopriskev plačujejo delovni ljudje in občani, ki stalno prebivajo na območju občine Slovenske Konjice in sicer:

1. delovni ljudje v združenem delu od osebnih dohodkov oziroma nadomestila osebnega dohodka, od pogodb o delu, delavci pri zasebnih delodajalcih od neto osebnih dohodkov v višini 2 %;

2. upokojenci 2 % od neto pokojnin;

3. delovni ljudje in občani od dohodkov iz kmetijske dejavnosti, od katastrskega dohodka negozdnih površin 2 %; od vrednosti lesa, odkazanega za posek 2 %;

4. delovni ljudje in občani, ki imajo dohodek od samostojnega opravljanja obrti in drugih gospodarskih dejavnosti, avtorskih pravic, storitev postranskega poklica in od intelektualnih storitev 1,5 % od osnove, od katere se odmerjajo davki in prispevki.

5. člen

Samoprispevek se ne plačuje od družbenih denarnih pomoči, invalidnin, pokojnin z varstvenim dodatkom, priznavalnini, otroškega dodatka, stipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejmejo edini vir preživljanja (v primeru valorizacije KD se sorazmerno valorizira tudi znesek 3.000 din).

Samoprispevka tudi ne plačujejo:

1. delovni ljudje in občani, ki prejemajo osebni dohodek ali pokojnine, ki ne presegajo 65 % povprečnih osebnih dohodkov prejšnjega leta v SR Sloveniji

2. kmetje, če njihov katastrski dohodek ne presega 3.000 din na gospodinjstvo in jim je kmetijstvo edini vir preživljanja (v primeru valorizacije KD se sorazmerno valorizira tudi znesek 3.000 din).

3. kmetje za čas, ko imajo pravico do oprostitve davka po veljavnih predpisih za tisti del katastrskega dohodka na katerega se oprostitev nanaša.

6. člen

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala po pripevnih območjih in sicer:

— za I. prispevno območje na žiro račun samoupravne interesne skupnosti za združevanje in vlaganje sredstev za investicije v objekte družbenega standarda; št. 50700-842-049-822

— za II. prispevno območje na žiro račun krajevne skupnosti Zreče; št. 50700-842-049-100822

— za III. prispevno območje na žiro račun krajevne skupnosti Vitanje; št. 50700-842-049-20082

Sredstva samoprispevka se bodo uporabljala izključno za namene, določene v programu

Za zbiranje sredstev samoprispevka in nakazovanje na žiro račun prispevnih območij skrbijo izvršilni organi teh območij in občinska uprava družbenih prihodkov.

Investitorji za objekte, ki se sofinancirajo iz samoprispevka so za I. prispevno območje samoupravne interesne skupnosti za združevanje in vlaganje sredstev za investicije v objekte družbenega standarda, za II. oz. III. prispevno območje pa krajevna skupnost Zreče oziroma krajevna skupnost Vitanje.

7. člen

Uporabniki zbranih sredstev so dolžni na koncu vsakega leta sestaviti pregled zbranih in uporabljenih sredstev samoprispevka v preteklem letu ter do 31. marca vsako leto javno na zborih občanov objaviti rezultate.

Pregled zbranih in uporabljenih sredstev je potrebno predložiti tudi zborom občinske skupščine.

8. člen

Samoprispevek zavezancev iz 1. in 2. točke 4. člena za vsako prispevno območje obračunavajo in odtegujejo izplačevalci osebnih dohodkov in prejemkov ter nadomestil oziroma pokojnin.

Samoprispevek zavezancev iz 3. in 4. točke 4. člena obračunava in odteguje občinska uprava družbenih prihodkov.

Glede izterjave samoprispevka veljajo določbe o izterjavi davkov.

9. člen

Družbeni nadzor nad zbiranjem in uporabo s samoprispevkom zbranih sredstev opravlja skupščina samoupravne interesne skupnosti za združevanje in vlaganje sredstev za investicije v objekte družbenega standarda za I. prispevno območje ter sveti krajevnih skupnosti za II. oziroma III. prispevno območje.

Pravilnost obračunavanja in odtegovanja samoprispevka pri izplačevanju osebnih dohodkov, prejemkov ter nadomestil oziroma pokojnin kontrolira služba družbenega knjigovodstva in občinska uprava družbenih prihodkov v okviru svojih pristojnosti.

10. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1983 do 31. decembra 1987.

Št. 420-9/82-1

Slovenske Konjice, dne 16. decembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine
Slovenske Konjice
Tone Turnšek l. r.

1930.

Na podlagi 10. člena zakona o referendumu daje občinska volilna komisija Slovenske Konjice naslednje

POROČILO

o izidu glasovanja na referendumu dne 21. novembra 1982 za uvedbo IV. samoprispevka za območje občine Slovenske Konjice

I

Na območju občine Slovenske Konjice so bili na referendumu dne 21. novembra 1982 ugotovljeni naslednji izidi glasovanja po območjih:

I. območje naslednjih krajevnih skupnosti: Slovenske Konjice, Konjiška vas, Bezina, Dobrava — Gabrovlje, Polene, Sp. Grušovje, Tepanje, Stranice, Vešenik — Brdo, Zeče, Špitalič, Sojek — Kamna gora, Loče, Jernej, Žiče, Draža vas in Zbelovo.

1. V volilni imenik je bilo vpisanih 9820 glasovalcev.

2. Za ugotavljanje rezultatov referenduma se v smislu 21. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77) upošteva 9335 glasovalcev.

3. Od vpisanih glasovalcev je glasovalo 9050 ali 96,94 % glasovalcev.

4. Za uvedbo IV. samoprispevka je glasovalo 6249 ali 66,94 % glasovalcev.

5. Proti uvedbi IV. samoprispevka je glasovalo 2686 ali 28,77 % glasovalcev.

6. Neveljavnih glasovnic je bilo 115 ali 1,23 %.

II. območje naslednjih krajevnih skupnosti: Zreče, Gorenje, Skomarje in Resnik.

1. V volilni imenik je bilo vpisanih 2848 glasovalcev.

2. Za ugotavljanje rezultatov referenduma se v smislu 21. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77) upošteva 2733 glasovalcev.

3. Od vpisanih glasovalcev je glasovalo 2666 glasovalcev ali 97,55 %.

4. Za uvedbo IV. samopriskevka je glasovalo 1828 glasovalcev ali 68,88 %.

5. Proti uvedbi IV. samopriskevka je glasovalo 798 glasovalcev ali 29,19 %.

6. Neveljavnih glasovnic je bilo 40 ali 1,46 %.

III. Območje krajevnih skupnosti Vitanje

1. V volilni imenik je bilo vpisanih 1767 glasovalcev.

2. Za ugotavljanje rezultatov referendumu se v smislu 21. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77) upošteva 1695 glasovalcev.

3. Od vpisanih glasovalcev je glasovalo 1592 ali 93,92 %.

4. Za uvedbo IV. samopriskevka je glasovalo 953 glasovalcev ali 56,22 %.

5. Proti uvedbi IV. samopriskevka je glasovalo 609 ali 35,92 %.

6. Neveljavnih glasovnic je bilo 30 ali 1,76 %.

II

Občinska volilna komisija Slovenske Konjice na podlagi glasovalnih spisov ugotavlja, da je za uvedbo IV. samopriskevka na območju občine Slovenske Konjice glasovalo na vseh območjih večina volilnih upravičencev in da je na vseh območjih sprejeta odločitev za uvedbo IV. samopriskevka na območju občine Slovenske Konjice za obdobje od 1. januarja 1983 do 31. decembra 1987.

Št. 014-1/82-1

Slovenske Konjice, 22. novembra 1982.

Predsednica
Občinske volilne komisije
v Slovenskih Konjicah
Lilijana Kladnik l. r.

ŠENTJUR PRI CELJU

1931.

Na podlagi 17. člena statuta Občinske raziskovalne skupnosti Šentjur pri Celju in v skladu s 25. členom zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zadovoljivost skupnih potreb na področju družbene dejavnosti (Uradni list SRS, št. 33/80) je odbor za svobodno menjavo dela na svoji seji dne 12. novembra 1982 sprejel naslednji

SKLEP

1. Odbor za svobodno menjavo dela ugotavlja, da bo v skladu s planom občinske raziskovalne skupnosti za leto 1982 za financiranje programa zadoščala stopnja 0,092 iz dohodka.

2. Prispevna stopnja iz 1. točke se uporablja za obračun akontacije prispevka v decembru 1982 in za proračun obveznosti po zaključnih računih za leto 1982.

3. Na podlagi tega sklepa so podpisniki SS o temeljnih plana ORS dolžni vplačati razliko, nastalo med obračunano obveznostjo po predpisani stopnji iz 1. člena in vplačano akontacijsko vrednostjo za obdobje januar—december 1982.

4. Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati z dnem objave.

Predsednik
odbora

mag. Stane Flander l. r.

ZALEC

1932.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 19. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78), 2. člena zakona o razpolaganju z nezazidanim stavbnim zemljiščem (Uradni list SRS, št. 27/72) in 174. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80 16/80 in 1/82) na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 13. decembra 1982 sprejela

ODLOK

o pomožnih objektih

1. člen

Ta odlok določa pomožne objekte, za gradnjo oziroma postavitev katerih ni potrebno lokacijsko dovoljenje. Odlok odloča tudi merila za določitev zemljišča namenjenega za normalno uporabo že zgrajenega objekta.

2. člen

Za pomožni objekt po tem odloku se šteje: lesena drvarnica, kurnik, zajčnik, lesena vrtna uta, lesena lopa za shranjevanje poljedelskega orodja in strojev, manjši svinjak, hlev za drobnico, čebelji panji v nakladah pokriti z nadstreškom, silos, lesen senik in stelnica, hlevsko gnojišče z gnojnično jamo, lopa za hmeljski obiralni stroj in pristrešnica.

3. člen

Garaža za osebno motorno vozilo, kiosk, čebelnjak in gospodarsko poslopje razen tistih objektov, ki so naštet v 2. členu tega odloka, se ne šteje za pomožni objekt.

4. člen

Pomožni objekt iz 2. člena tega odloka sme investitor graditi brez lokacijskega dovoljenja pod naslednjimi pogoji:

— leseno drvarnico na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega stanovanjskega, ali obrtnega objekta, maksimalne tlorisne velikosti 4,00 × 4,00 m. Drvarnica mora biti pritlična, s streho dvokapnico temne kritine;

— kurnik ali zajčnik na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega stanovanjskega ali gospodarskega objekta. Objekt mora biti pritličen in ne sme presegati 6,00 m² tlorisne površine;

— leseno vrtno uta na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega stanovanjskega objekta. Vrtna uta mora biti postavljena na točkaste temelje in ne sme presegati 6,00 m² tlorisne površine;

— leseno lopo za shranjevanje poljedelskega orodja in poljedelskih strojev na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega gospodarskega poslopja, ki ne sme presegati 30,00 m² tlorisne površine;

— manjši svinjak ali hlev za drobnico na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega stanovanjskega ali gospodarskega objekta, ki ne sme presegati 12,00 m²

tlorisne površine ob pogoju, da investitor priglasitvi nameravane gradnje predloži soglasje organa pristojnega za sanitarno inšpekcijo in vodnogospodarsko soglasje;

— čebelje panje v nakladah, postavljene na podnice in pokrite z nadstreškom;

— stolpni ali koritasti silos na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega gospodarskega objekta, po tipskem načrtu ob pogoju, da investitor priglasitvi nameravane gradnje priloži vodnogospodarsko soglasje;

— leseni senik in stelnico na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega gospodarskega poslopja, ki ne sme presegati 30,00 m² tlorisne površine;

— gnojišče z gnojnično jamo na funkcionalnem zemljišču že zgrajenega gospodarskega poslopja, po tipskem projektu ob pogoju, da investitor priglasitvi nameravane gradnje priloži soglasje organa pristojnega za sanitarno inšpekcijo in vodnogospodarsko soglasje;

— lopo za hmeljski obiralni stroj po tipskem projektu;

— pristrešnico ob gospodarskem posloplju v podaljšku strehe gospodarskega poslopja ob pogoju, da ostane nagib strehe gospodarskega poslopja nespremenjen.

5. člen

V naseljih in območjih, ki se urejajo po urbanističnem ali zazidalnem načrtu je ob prireditvi ali proslavi dovoljena postavitev začasnega objekta in naprave, turistične table, opozorilne table, panoja, reklamne table in gradnja pomožnega objekta iz 2. člena tega odloka na podlagi potrdila o priglasitvi gradnje v smislu 32. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78), razen za kurnik, zajčnik, svinjak, hlev za drobnico, silos, senik, stelnico in lopo za obiralni stroj.

6. člen

Pomožni objekt iz 2. in 5. člena tega odloka ni dovoljeno postaviti na njivsko površino.

Prostor v pomožnem objektu iz 2. in 5. člena tega odloka se sme uporabljati za namen za katerega je objekt grajen.

7. člen

Graditev objekta iz 2. člena tega odloka je investitor dolžan priglasiti za urbanizem pristojnemu občinskemu upravnemu organu.

Priglasitvi gradnje mora investitor priložiti: kopijo katastrskega načrta, zemljiškoknjižni izpisek, opis in skico objekta, situacijsko skico z lokacijo predvidenega objekta (kotirano situacijo), soglasja določena v 4. členu tega odloka in za gradnjo objekta zunaj mej zazidljivosti soglasje kmetijske zemljiške skupnosti občine Zalec.

Investitor je dolžan poskrbeti za strokovni nadzor nad gradnjo objekta.

8. člen

Če za urbanizem pristojni občinski upravni organ ugotovi, da za graditev objekta iz 2. in 5. člena tega odloka zadostuje priglasitev po določbah 19. člena zakona o urbanističnem planiranju in določbah tega odloka, in da nameravana graditev ni v nasprotju z urbanističnim načrtom ali drugim izvedbenim pro-

storskim dokumentom, izda investitorju potrdilo za gradnjo pomožnega objekta.

Če za urbanizem pristojni občinski upravni organ ugotovi, da je za graditev potrebno lokacijsko dovoljenje, ali da bi bila graditev objekta v nasprotju z urbanističnim načrtom ali kakim drugim izvedbenim prostorskim dokumentom, investitorju z odločbo zavrne potrdilo.

Investitor ne sme začeti priglašanih del brez potrdila iz prvega odstavka tega člena.

Potrdilo izgubi veljavo, če investitor ne začne priglašanih del v enem letu po prejemu potrdila.

9. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravlja občinski urbanistični inšpektor.

Če občinski urbanistični inšpektor ugotovi, da investitor gradi pomožni objekt v nasprotju z določili tega odloka, ukrepa kot v primeru, če investitor gradi brez lokacijskega dovoljenja.

10. člen

Za objekt na območju za katere ni izdelan zazidalni načrt se določi zemljišče namenjeno za normalno uporabo (funkcionalno zemljišče) po naslednjih merilih:

- velikost zemljišča potrebnega za normalno uporabo objekta; ki ga določa odlok o urbanističnem redu v občini Zalec (Uradni list SRS, št. 26/78 in 13/81);
- konfiguracija terena in lastnosti zemljišča;
- načrtovana oziroma predvidena uporaba prostora.

11. člen

Zemljišče potrebno za normalno uporabo objekta na območju zazidalnega načrta se določi na podlagi parcelacije predvidene v zazidalnem načrtu.

12. člen

Pomožnemu objektu, ki ni zgrajen do tretje gradbene faze ter nedovoljeno zgrajenim objektom se zemljišče potrebno za normalno uporabo ne določi.

13. člen

Potrdilo o tem, katero zemljišče je potrebno za normalno uporabo objekta, izda na zahtevo lastnika objekta za premoženjskopravne zadeve pristojni občinski upravni organ.

14. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok preneha veljati odlok o pomožnih objektih in merilih za določitev zemljišča, namenjenega za normalno uporabo že zgrajenega objekta (Uradni list SRS, št. 25/73).

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 351-2/82-6

Zalec, dne 13. decembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Zalec
Viljem Petek l. r.

VSEBINA	Stran	Stran	
SKUPSCINA SR SLOVENIJE		vitvi, nalogah in sestavi komisije za družbeno nadzorstvo (Ljubljana)	
1891. Zakon o davkih občanov	2381	1907. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin	2413
1892. Zakon o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti	2406	1908. Sklep o soglasju k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Ljubljanske kulturne skupnosti	2414
1893. Odlok o soglasju k statutom visokošolskih organizacij združenega dela in spremembi imena Visoke šole za telesno kulturo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani	2407	1909. Sklep o soglasju k statutu Ljubljanske kulturne skupnosti	2414
1894. Odlok o soglasju k samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in statutom posebnih raziskovalnih skupnosti	2408	1910. Sklep o razporedi dežurnih servisnih delavnic oziroma obratovalnic v letu 1983 v Ljubljani	2414
1895. Odlok o razrešitvi in izvolitvi članov delovnih teles Skupščine SR Slovenije in njenih zborov	2408	1911. Odredba o delovnem času upravnih organov (Brezice)	2415
1896. Odlok o izvolitvi sodnika za prekrške Republiškega senata za prekrške v Ljubljani	2408	1912. Odlok o uporabi sredstev rezerve občine Celje	2415
1897. Odlok o izvolitvi sodnikov porotnikov višjih sodišč v SR Sloveniji	2409	1913. Odlok o zakloniščih na območju občine Celje	2416
		1914. Odlok o urbanističnem redu v občini Grosuplje	2419
		1915. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o določitvi pokopališč, grobov in spomenikov borcev narodnoosvobodilne vojne, za katere skrbijo krajevne skupnosti (Grosuplje)	2425
IZVRŠNI SVET SKUPSCINE SR SLOVENIJE		1916. Odlok o določitvi stopnje za obračunavanje amortizacije za osnovna sredstva določenih uporabnikov družbenih sredstev v občini Grosuplje	2425
1898. Odlok o ustanovitvi delovne organizacije »Spominski park Trebče«	2411	1917. Sklep o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Jerova vas in zazidalnega načrta S-4 severnega dela Adamičeve ceste v Grosupljem	2425
1899. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o pristojbinah za zdravstvena spričevala in potrdila za živali ter o kriterijih in merilih za določitev pristojbin za veterinarsko-sanitarne preglede in dovoljenja	2411	1918. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1982	2426
		1919. Odlok o začasnem financiranju splošnih družbenih potreb v občini Kamnik v prvem trimesečju 1983	2426
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI		1920. Odredba o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih in strokovni službi občine Kamnik	2427
1900. Odredba o vplačilni stopnji za vplačilo dodatnega prispevka solidarnosti v mesecih januarju, februarju in marcu 1983	2412	1921. Statut Samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Lenart	2427
		1922. Odlok o spremembah o priznanjih občine Ljubljana Center	2430
DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE		1923. Sklep o ugotovitvi izida referendumu za spremembo območja KS Sora in KS Trnovec-Topol in določitvi novih meja obeh KS	2430
1901. Sklep o potrditvi učbenika IL MIO PRIMO LIBRO D'ITALIANO za pouk italijanskega jezika v 4. razredu osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom na narodnostno mešanem območju	2412	1924. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu občine Logatec za leto 1982	2431
1902. Sklep o potrditvi priročnika English 4 — Priročnika za učitelje za 8. razred osnovne šole	2412	1925. Odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb občine Logatec v letu 1983	2431
1903. Sklep o ustreznosti učbenika Matematika 2, drugi zvezek, za srednje izobraževanje	2412	1926. Odlok o sprejemu urbanističnega načrta Logatca	2431
1904. Sklep o ustreznosti učbenika »Angleški jezik 2 — drugi zvezek« za drugi letnik srednjega izobraževanja	2412	1927. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o razporeditvi delovnega časa in sprejemanju strank pri občinskih organih (Logatec)	2432
		1928. Sklep o soglasju k združitvi Lekarne Vrhnika in Lekarne Ljubljana (Logatec)	2432
OBMOČNE VODNE SKUPNOSTI		1929. Odlok o uvedbi samoprispevka v občini Slovenske Konjice	2432
1905. Sklep o tarifah vodnih prispevkov za leto 1983 (Mura)	2413	1930. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu dne 21. novembra 1982 za uvedbo IV. samoprispevka za območje občine Slovenske Konjice	2433
		1931. Sklep (Sentjur pri Celju)	2434
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBCINI		1932. Odlok o pomožnih objektih (Zalec)	2434
1906. Odlok o nalogah in sestavi komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu in ustanovitvi, nalogah in sestavi komisije za družbeno nadzorstvo (Ljubljana)			